II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1344 AL COMISIEI

din 12 august 2019

de instituire a unei taxe compensatorii provizorii la importurile de biomotorină originară din Indonezia

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ([1]) și în special articolul 12,

după consultarea statelor membre,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

1.1. Deschiderea procedurii

(1) La 6 decembrie 2018, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia") a deschis o anchetă antisubvenție în ceea ce privește importurile în Uniunea Europeană (denumită în continuare „Uniunea") de biomotorină originară din Indonezia (denumită în continuare „țara în cauză") în temeiul articolului 10 din Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (denumit în continuare „regulamentul de bază"). Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]) (denumit în continuare „avizul de deschidere").

(2) Comisia a deschis ancheta în urma unei plângeri depuse la 22 octombrie 2018 de către Comitetul european pentru biomotorină (denumit în continuare „CEB" sau „reclamantul") în numele unor producători care reprezintă 32 % din producția totală a Uniunii. Producători reprezentând 63 % din producția totală de biomotorină a Uniunii au susținut plângerea.

(3) Înainte de deschiderea anchetei antisubvenție, Comisia a notificat guvernului Indoneziei (denumit în continuare „GI") că primise o plângere documentată în mod corespunzător și a invitat GI să ia parte la consultări în conformitate cu articolul 10 alineatul (7) din regulamentul de bază. GI a acceptat invitația la consultări, care s-au desfășurat la 3 decembrie 2018. În timpul consultărilor, precum și în cadrul schimburilor ulterioare cu GI, s-a luat notă în mod corespunzător de observațiile prezentate de GI. Cu toate acestea, nu s-a putut ajunge la o soluție reciproc acceptată.

(4) În urma publicării avizului de deschidere, Comisia a primit observații referitoare la deschiderea anchetei din partea Grupului Wilmar, un producător-exportator (denumit în continuare „Wilmar"). În observațiile sale, Wilmar a afirmat că:

(a) plângerea nu cuprindea suficiente elemente de probă referitoare la subvenție pentru a justifica deschiderea procedurii;

(b) GI nu a pus în aplicare niciun sistem de subvenții în avantajul industriei biomotorinei; și

(c) chiar dacă ar fi existat un sistem de subvenții al GI, Wilmar nu a beneficiat de nicio subvenție în virtutea sistemului în cauză.

([1]) JO L 176, 30.6.2016, p. 55.
([2]) JO C 439, 6.12.2018, p. 16.

(5) În mod similar, GI a susținut, în etapa ulterioară a anchetei, că plângerea nu includea suficiente elemente de probă privind subvenționarea pentru a justifica deschiderea procedurii.

(6) În ceea ce privește diversele sisteme de subvenții identificate în plângere, Wilmar a afirmat în prealabil că CEB nu a furnizat suficiente elemente de probă referitoare la existența unei subvenții și, prin urmare, plângerea este nefondată.

(7) Cu referire în special la taxa de export și la impunerea la export instituite de GI asupra uleiului de palmier brut (denumit în continuare „UPB"), Wilmar a susținut că reclamantul nu a furnizat suficiente elemente de probă privind însărcinarea sau adresarea de ordine producătorilor indonezieni de UPB de către GI.

(8) În continuare, Wilmar a susținut că niciunul dintre sistemele de subvenționare identificate în plângere nu reprezintă subvenții la export. Mai mult, conform Wilmar, pretinsele sisteme de subvenționare nu i-au determinat pe producătorii indonezieni de biomotorină să vândă biomotorină pentru export, ci mai degrabă aceștia încearcă să atingă obiective interne pe piața indoneziană privind amestecul biomotorinei cu motorină minerală. ([3])

(9) În cele din urmă, Wilmar a susținut că plângerea nu a furnizat suficiente elemente de probă privind riscul de producere a unui prejudiciu important cauzat de importurile de biomotorină din Indonezia în Uniune și că, în orice caz, importurile de biomotorină din Indonezia nu au provocat astfel de prejudicii.

(10) În ceea ce privește elementele de probă ale subvenționării prejudiciabile în etapa de deschidere a anchetei, Comisia a pus la dispoziție versiunea deschisă a plângerii și a furnizat analiza sa privind elementele de probă disponibile în etapa respectivă în memorandumul privind caracterul suficient al elementelor de probă, pe baza căruia s-a deschis ancheta. Prin urmare, contrar afirmațiilor Wilmar, Comisia a considerat și a justificat în memorandum că existau suficiente elemente de probă în sprijinul existenței unei subvenții prejudiciabile.

(11) La 19 iunie 2019, Comisia a primit observații din partea Wilmar, în care se susținea, printre altele, că industria din Uniune nu este expusă riscului producerii unui prejudiciu important din pricina importurilor de biomotorină din Indonezia.

(12) Cu toate acestea, în avizul de deschidere s-a precizat faptul că orice informație referitoare la etapa constatărilor preliminare trebuie depusă în termen de 70 de zile de la data publicării sale. Acest termen a expirat la 14 februarie 2019. Prin urmare, partea din cadrul observațiilor referitoare la riscul de prejudiciu nu a putut fi tratată în etapa preliminară și, în schimb, va fi tratată în etapa definitivă a anchetei. În plus, la punctul 5.2 din avizul de deschidere se preciza faptul că orice observație referitoare la plângere, inclusiv vizând aspecte referitoare la prejudiciu și la legătura de cauzalitate, ar trebui să fie prezentată în termen de 37 de zile de la data publicării avizului. Părțile interesate care au depus observații scrise sau au furnizat date după 14 februarie 2019 sunt invitate să indice, împreună cu observațiile lor privind măsurile provizorii, dacă acestea încă consideră relevante observațiile respective pentru ancheta actuală, indicând modul în care aceste informații ar trebui să fie luate în considerare pentru etapa definitivă.

1.2. **Perioada de anchetă și perioada examinată**

(13) Ancheta privind subvenționarea și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 octombrie 2017 și 30 septembrie 2018 (denumită în continuare „perioada de anchetă" sau „PA"). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată"). După caz, Comisia a examinat, de asemenea, datele ulterioare perioadei de anchetă.

1.3. **Părțile interesate**

(14) În avizul de deschidere, părțile interesate au fost invitate să contacteze Comisia în vederea participării la anchetă. În plus, Comisia a informat cu privire la deschiderea anchetei în mod special reclamantul, alți producători cunoscuți din Uniune, producătorii-exportatori cunoscuți și GI, importatorii, furnizorii și utilizatorii cunoscuți, comercianții, precum și asociațiile despre care se cunoaște că sunt părți vizate, invitându-i să participe la anchetă.

(15) Părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații cu privire la deschiderea anchetei și de a solicita să fie audiate de Comisie și/sau de consilierul-auditor pentru proceduri comerciale.

([3]) În prezentul regulament, motorina minerală înseamnă motorina convențională, obținută pe bază de combustibili fosili.

1.4. **Eșantionare**

(16) În avizul său de deschidere, Comisia a afirmat că ar putea constitui un eșantion de părți interesate, în conformitate cu articolul 27 din regulamentul de bază.

1.4.1. *Eșantionarea producătorilor din Uniune*

(17) În avizul de deschidere, Comisia a afirmat că a selectat în mod provizoriu un eșantion de producători din Uniune. La selectarea eșantionului, Comisia s-a bazat pe cel mai mare volum reprezentativ de producție care putea fi examinat în mod rezonabil având în vedere timpul disponibil.

(18) Eșantionul provizoriu a cuprins trei producători din Uniune și reprezenta un areal geografic extins. Producătorii din Uniune incluși în eșantion au reprezentat peste 18 % din volumul total al producției industriei Uniunii. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații în legătură cu eșantionul provizoriu.

(19) Comisia a primit observații în legătură cu eșantionul provizoriu de la Wilmar. Wilmar a formulat observații cu privire la dimensiunea eșantionului, afirmând că un eșantion care cuprinde trei producători nu este suficient de mare, și a solicitat ca un alt grup de societăți format din doi producători, Biopetrol, să fie adăugat la eșantionul producătorilor din Uniune.

(20) Comisia a considerat că eșantionul cuprinzând cei mai mari trei producători de biomotorină din Uniune este reprezentativ (inclusiv din punct de vedere geografic) și că un eșantion de dimensiuni mai mari nu ar putea fi examinat în mod rezonabil având în vedere timpul disponibil. Prin urmare, solicitarea a fost respinsă.

1.4.2. *Eșantionarea importatorilor*

(21) Pentru a decide dacă eșantionarea era necesară și, în caz afirmativ, pentru a constitui un eșantion, Comisia a solicitat importatorilor neafiliați să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere.

(22) Doi importatori neafiliați au furnizat informațiile solicitate și au acceptat să fie incluși în eșantion. Unul dintre aceștia a importat cantități neglijabile și nu le-a revândut în cursul perioadei de anchetă, astfel încât Comisia a anchetat doar celălalt importator neafiliat. Având în vedere numărul mic de importatori neafiliați care au cooperat, Comisia a decis că eșantionarea nu era necesară.

1.4.3. *Eșantionarea producătorilor-exportatori din Indonezia*

(23) Pentru a decide dacă eșantionarea era necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat tuturor producătorilor-exportatori din Indonezia să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere. De asemenea, Comisia a solicitat autorităților din Indonezia să identifice și/sau să contacteze alți producători-exportatori, dacă este cazul, care ar putea fi interesați să participe la anchetă.

(24) Patru producători-exportatori din țara în cauză au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion. Societățile sau grupurile de societăți cooperante au reprezentat 100 % din exporturile către Uniune în timpul perioadei de anchetă. Având în vedere numărul limitat de producători-exportatori și nivelul ridicat de cooperare, Comisia a decis că nu era necesară constituirea eșantionului, ci mai degrabă anchetarea tuturor producătorilor-exportatori din Indonezia.

1.4.4. *Răspunsurile la chestionar și vizitele de verificare*

(25) Comisia a trimis chestionare GI, celor patru producători-exportatori, celor trei producători din Uniune incluși în eșantion, precum și către doi importatori de biomotorină neafiliați.

(26) Comisia a primit răspunsuri la chestionare de la GI, de la toate grupurile de producători-exportatori, de la toți producătorii din Uniune incluși în eșantion, precum și de la ambii importatori neafiliați.

(27) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru determinarea subvenției, a prejudiciului (inclusiv a riscului de prejudiciu) rezultat din aceasta și a interesului Uniunii. A avut loc o vizită de verificare la sediul GI, al Ministerului Comerțului al Republicii Indonezia din Jakarta, la care au luat parte, de asemenea, funcționari din cadrul altor ministere relevante.

(28) În temeiul articolului 26 din regulamentul de bază, au fost efectuate vizite de verificare la sediile următoarelor societăți:

Producători din Uniune și societăți afiliate:

— Masol Iberia Biofuel, S.L.U., El Grao (Castellón) și Campa Iberia S.A.U., Barcelona, Spania

— Saipol, Grand-Couronne, Franța

— Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Leipzig, Germania.

Importator neafiliat:

— Gunvor BV, Geneva, Elveția ([4]).

Producători-exportatori din Indonezia și societăți afiliate:

— Grupul Wilmar:

  — PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan

  — PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan

  — Wilmar Trading Pte. Ltd., Singapore

— Grupul Musim Mas:

  — PT Intibenua Perkasatama, Medan

  — PT Musim Mas, Medan

  — Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd., Singapore

  — Campa Iberia S.A.U., Barcelona, Spania

  — IM Biofuel Italy S.R.L., Milan, Italia

— PT Ciliandra Perkasa, Jakarta și First Resources Trading Pte. Ltd., Singapore

— Grupul Permata:

  — PT Pelita Agung Agrindustri, Medan

  — PT Permata Hijau Palm Oleo, Medan

  — Virgoz Oils & Fats Pte. Ltd., Singapore

(29) În urma răspunsurilor la chestionare, a cererilor de clarificări și a vizitelor de verificare și, potrivit explicațiilor furnizate în continuare în considerentele 219-227 de mai jos, Comisia a observat că GI și Wilmar nu au cooperat pe deplin la anchetă. Mai precis:

(a) PT Perkebunan Nusantara (denumit în continuare „PTPN”), un producător de UPB deținut integral de GI, nu a furnizat un răspuns la Anexa B a chestionarului GI în termenul prevăzut, deși se număra printre întreprinderile cărora li s-a solicitat să răspundă; și

(b) Wilmar nu a furnizat un răspuns complet la Tabelul 2 din cererea de clarificări, furnizând doar parțial datele solicitate.

(30) Prin urmare, Comisia a adresat o scrisoare în temeiul articolului 28 atât GI, cât și Grupului Wilmar, limitându-se la informațiile specifice pe care nu le-au furnizat. Prin urmare, Comisia a utilizat datele disponibile în ceea ce privește informațiile lipsă.

2. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

2.1. **Produsul în cauză**

(31) Produsul în cauză este reprezentat de esteri monoalchilici ai unor acizi grași și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nefosilă, cunoscut în general sub denumirea de „biomotorină”, în formă pură sau în amestec, originar din Indonezia (denumit în continuare „produsul în cauză”).

(32) Ancheta a arătat că biomotorina produsă în Indonezia este, în principal, ester metilic de palmier (denumit în continuare „EMP”), derivat din ulei de palmier. În schimb, biomotorina produsă în Uniune este, în principal, ester metilic de rapiță (denumit în continuare „EMR”), fiind însă obținută, de asemenea, din alte materii prime, inclusiv din uleiuri uzate, precum și uleiuri virgine.

([4]) Importurile în UE au constituit obiectul verificării importatorului neafiliat, cu sediul în Elveția.

(33) Atât EMP, cât și EMR aparțin categoriei de esteri monoalchilici ai unor acizi grași. Termenul „ester” se referă la transesterificarea uleiurilor vegetale, care presupune amestecarea uleiului cu alcool, generând biomotorina și, ca subprodus, glicerina. Termenul „metilic” se referă la metanol, alcoolul cel mai frecvent utilizat în acest proces. Esterii monoalchilici de acizi grași sunt cunoscuți, de asemenea, sub denumirea de „esteri metilici ai acizilor grași” sau FAME (*fatty-acid methyl esters*).

(34) Cu toate că atât EMP cât și EMR sunt esteri monoalchilici ai unor acizi grași, ei au și proprietăți fizice și chimice parțial diferite și, mai ales, prezintă un punct diferit de colmatare a filtrului la rece (*cold filter plugging point*, denumit în continuare „CFPP”). CFPP reprezintă temperatura la care un carburant va determina un filtru de combustibil să se colmateze datorită cristalizării sau gelificării anumitor componente de combustibil. Pentru EMR, CFPP poate fi – 14 °C, în timp ce pentru EMP acesta este de aproximativ 13 °C. Piața descrie adesea biomotorina la un anumit CFPP ca FAMEX, cum ar fi FAME0 sau FAME5.

(35) Produsul în cauză este încadrat în prezent la codurile NC ex 1516 20 98 (codurile TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 și 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (codurile TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 și 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (codul TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (codurile TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 și 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (codurile TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 și 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (codurile TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 și 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (codurile TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 și 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (codurile TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 și 3824 99 92 20), 3826 00 10 și ex 3826 00 90 (codurile TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 și 3826 00 90 30).

2.2. **Produsul similar**

(36) Ancheta a arătat că următoarele produse au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază, precum și aceleași utilizări principale:

(a) produsul în cauză;

(b) produsul fabricat și vândut pe piața internă din Indonezia;

(c) produsul fabricat și vândut în Uniune de către industria din Uniune.

(37) Comisia a decis că, în sensul prezentei anchete, produsele respective sunt, prin urmare, produse similare în sensul articolului 2 litera (c) din regulamentul de bază.

3. **SUBVENȚIONAREA**

3.1. **Subvenții și programe de subvenționare care fac obiectul prezentei anchete**

(38) Pe baza informațiilor disponibile, inclusiv a informațiilor din plângere, a avizului de deschidere și a răspunsurilor la chestionarul Comisiei, Comisia a anchetat presupusa subvenționare de către GI prin intermediul următoarelor programe de subvenționare:

(a) transferul direct de fonduri, cum ar fi subvențiile directe acordate prin Fondul de subvenții pentru biomotorină (*Biodiesel Subsidy Fund*);

(b) furnizarea de sprijin din partea autorităților publice pentru industria biomotorinei, inclusiv prin aprovizionarea cu ulei de palmier brut contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată;

(c) furnizarea de sprijin din partea autorităților publice pentru industria biomotorinei, inclusiv prin venituri nepercepute sau necolectate, cum ar fi avantaje legate de impozitul pe venit pentru investițiile cotate, subvenții pentru zonele industriale, avantaje fiscale pentru industriile pioniere, un regim de exceptare de la taxele vamale și scutirea de taxe în materie de TVA;

(d) furnizarea de finanțări și de garanții la export în condiții preferențiale de către banca indoneziană Eximbank.

3.2. **Furnizarea de sprijin din partea autorităților publice pentru industria biomotorinei, constând în transferul direct de fonduri prin „Fondul de subvenții pentru biomotorină” (*Biodiesel Subsidy Fund*)**

3.2.1. *Plângerea și sistemul de subvenționare*

(39) Reclamantul a susținut că GI susține industria biomotorinei prin acordarea de granturi producătorilor indonezieni de biomotorină în cuantumul diferenței dintre prețul de referință al GI pentru biomotorină și prețul la care companiile petroliere cumpără biomotorină, și anume prețul de referință pentru motorină.

(40) Ancheta a stabilit că „Fondul de subvenții pentru biomotorină”, care face parte din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei (*Oil Palm Plantation Fund*, denumit în continuare „OPPF”), a fost înființat în 2015 prin Regulamentul prezidențial nr. 61/2015.

(41) Prin Regulamentul prezidențial 61/2015, Agenția de administrare a fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei (denumită în continuare „Agenția de administrare”) a fost însărcinată să perceapă impuneri la exportul de produse fabricate din ulei de palmier în virtutea Regulamentului Ministrului Finanțelor nr. 133/PMK.05/2015.

(42) Fondurile percepute de autoritățile vamale prin intermediul impunerilor la exportul produselor fabricate din ulei de palmier constituie fonduri OPPF, iar acesta din urmă se află sub controlul oficial al Agenției de administrare.

(43) Cu cât fiecare produs specific se află mai sus în lanțul valoric, cu atât impunerea la export este mai mare: impunerea la export pentru UPB în cursul perioadei de anchetă a fost stabilită la 50 USD/tonă, în timp ce pentru produse derivate, inclusiv biomotorină, aceasta a fost stabilită la 20 USD/tonă.

(44) Prin regulamentele prezidențiale 24/2016 și 26/2016, GI a clarificat faptul că în mandatul Fondului de subvenții pentru biomotorină sunt incluse achiziția și utilizarea biomotorinei pe piața internă. Și anume, GI prevede că OPPF va fi utilizat pentru a sprijini achizițiile de biomotorină de către entități desemnate de organisme guvernamentale.

(45) Mai precis, Regulamentul prezidențial 26/2016 prevede la articolul 9 alineatul (1) faptul că „Directorul general al EBTKE desemnează Petrofuel Entity în vederea achiziționării de biomotorină în sensul articolului 4, în contextul finanțării prin Agenția de administrare a fondului, cu respectarea politicii Comitetului director al Agenției de administrare a fondului”, iar la articolul 9 alineatul (8) faptul că „Pe baza aprobării din partea ministrului în sensul alineatului (7), directorul general al EBTKE, în numele ministrului, desemnează: a. producătorii de biomotorină care urmează să participe la procedura de achiziție a biomotorinei; și b. alocarea volumului de biomotorină pentru fiecare producător de biomotorină”. Mai mult, Comitetul director al Agenției de administrare este compus exclusiv din funcționari ai diverselor ministere din cadrul GI.

(46) Producătorii de biomotorină care au ales să participe și cărora li s-a alocat un contingent în temeiul respectivului regulament sunt obligați să vândă cantitatea lunară de biomotorină către așa-numita „Petrofuel Entity”. Până în prezent, GI a desemnat următoarele ca fiind Petrofuel Entity:

(a) PT Pertamina (denumită în continuare „Pertamina”), o societate de petrol și gaze deținută de stat și

(b) PT AKR Corporindo Tbk (denumită în continuare „AKR”), o societate privată de petrol și gaze.

(47) OPPF prevede un mecanism de plată specific, prin care Pertamina (și, pentru unele volume mici, AKR) achită producătorilor de biomotorină prețul de referință pentru motorină (spre deosebire de prețul efectiv al biomotorinei, care ar fi fost mai ridicat în cursul PA), în timp ce diferența dintre acest preț de referință pentru motorină și prețul de referință pentru biomotorină este plătită din OPPF de către Agenția de administrare producătorilor de biomotorină.

(48) Prețul de referință pentru motorină și biomotorină este stabilit de către ministrul energiei și resurselor minerale, potrivit articolului 19 din Regulamentul prezidențial 61/2015, după cum urmează:

(a) Prețul de referință pentru motorină are la bază prețurile raportate de Platts Singapore pentru petrol (MOPS) ([5]) și costul de producție al motorinei în Indonezia.

(b) În conformitate cu Decretul ministrului finanțelor nr. 2026/2017, prețul de referință pentru biomotorină are la bază prețul intern al UPB, la care se adaugă costurile de transformare (în valoare de 125 USD/MT până la 5 mai 2017 și, după această dată, 100 USD/MT). În cursul vizitei de verificare, GI a explicat că valoarea costurilor de transformare adăugate la prețul intern al UPB face obiectul unei revizuiri anuale, care nu duce neapărat la o modificare a respectivei valori. De fapt, GI a explicat că, în cazul în care revizuirea anuală indică faptul că valoarea costului de transformare este încă adecvată, nu intervine nicio modificare.

(49) Mai precis, fiecare producător de biomotorină - inclusiv toți producătorii-exportatori - facturează către Pertamina (sau AKR, după caz) volumul de biomotorină pe care cumpărătorul trebuie să îl utilizeze în conformitate cu obligația de a realiza un amestec, iar Pertamina (sau AKR) achită producătorului prețul de referință pentru biomotorină pentru perioada respectivă. Ancheta a dezvăluit faptul că cea mai mare parte a vânzărilor efectuate de către producătorii de biomotorină au fost către Pertamina, iar o mică parte către AKR. În plus, vânzările către AKR au fost pe deplin identice cu cele efectuate către Pertamina în ceea ce privește prețurile și toate celelalte condiții aferente. În consecință, Comisia și-a concentrat analiza de mai jos asupra vânzărilor către Pertamina.

([5]) MOPS (acronim pentru *Mean of Platts Singapore*) este media unui set de evaluări ale prețului produselor petroliere din Singapore, publicată de S&P Global Platts.

(50) Pentru a obține rambursarea diferenței de preț dintre prețul plătit de Pertamina și AKR (pe baza prețului de referință pentru motorină) și prețul de referință pentru biomotorină, producătorul de biomotorină trimite apoi o factură suplimentară pentru același volum către Agenția de administrare, anexând o listă de documente. După primirea facturii de către Agenția de administrare și după verificarea elementelor conținute în aceasta, Agenția de administrare achită către producătorul de biomotorină respectiv diferența dintre prețul de referință pentru biomotorină (plătit de Pertamina sau de AKR, după caz) și prețul de referință pentru biomotorină stabilit pentru perioada respectivă.

(51) În cadrul anchetei, Comisia a analizat dacă setul de măsuri adoptate de GI în vederea sprijinirii industriei biomotorinei din Indonezia prin intermediul plăților efectuate de Agenția de administrare constituie o subvenție pasibilă de măsuri compensatorii.

(52) Pentru a stabili existența unei subvenții pasibile de măsuri compensatorii, trebuie să fie prezente trei elemente: (a) o contribuție financiară sau o formă de susținere a veniturilor sau a prețurilor; (b) un avantaj și (c) specificitate (articolul 3 din regulamentul de bază).

3.2.2. *Analiză*

3.2.2.1. Contribuția financiară

(53) Încă de la început, Comisia a observat că, în cursul perioadei de anchetă, toți producătorii-exportatori au ales să participe la procedura de achiziție de biomotorină, revenindu-le astfel obligația de a vinde biomotorină către Pertamina și AKR. De asemenea, Comisia a observat că, pe parcursul perioadei de anchetă, prețul de referință pentru biomotorină a fost mai mare decât prețul de referință pentru motorina minerală. Prin urmare, în cursul perioadei de anchetă, toți producătorii-exportatori au primit plăți de la OPPF.

(54) Potrivit articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază, se consideră că există o contribuție financiară a autorităților publice atunci când o practică a autorităților publice implică un transfer direct de fonduri. În conformitate cu dispozițiile Acordului OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii (denumit în continuare „Acordul SMC"), regulamentul de bază prevede, la articolul 2, că „autorități publice" înseamnă orice organism public de pe teritoriul țării de origine sau de export.

(55) Organul de apel al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) a constatat în cadrul Raportului privind taxele antidumping și compensatorii din SUA (China) că termenul „organism public" înseamnă o entitate care „deține, exercită sau este învestită cu autoritate guvernamentală" ([6]).

(56) Comisia a observat că OPPF a fost creat printr-un act al GI, iar Agenția de administrare a fost însărcinată în mod explicit de GI să efectueze plăți către producătorii de biomotorină.

(57) Mai întâi, articolul 11 din Regulamentul prezidențial 66/2018 definește atribuțiile OPPF, extinzându-le după cum urmează: „(1) Fondul perceput se utilizează pentru: a. dezvoltarea resurselor umane din sectorul plantațiilor de palmieri pentru ulei; b. cercetarea și dezvoltarea sectorului plantațiilor de palmieri pentru ulei; c. promovarea plantațiilor de palmieri pentru ulei; d. reîntinerirea plantațiilor de palmieri pentru ulei; și e. facilități și infrastructuri corespunzătoare plantațiilor de palmieri pentru ulei. (2) Utilizarea Fondului perceput pentru interesele menționate la alineatul (1), inclusiv pentru realizarea produselor Oil Palm Plantation (plantații de palmieri pentru ulei) pentru necesități în domeniul alimentar, dezvoltarea industriei în aval a plantațiilor de palmieri pentru ulei, precum și pentru achiziționarea și utilizarea biomotorinei."

(58) În al doilea rând, la articolul 18 alineatul (1), regulamentul menționat prevede în mod expres că „utilizarea fondurilor pentru furnizarea și folosirea biomotorinei la care se face trimitere la articolul 11 alineatul (2) vizează acoperirea diferenței dintre indicele prețului de piață al motorinei și indicele prețului de piață al biomotorinei."

(59) Prin urmare, Comisia a observat că actele cu caracter juridic de implementare a OPPF confirmă în mod expres faptul că fondurile sunt utilizate în beneficiul producătorilor de biomotorină.

(60) În acest scop, în temeiul articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul 61/2015 al Președintelui, GI a acordat Agenției de administrare dreptul de a utiliza impunerile la export și taxele de export instituite asupra uleiului de palmier și a derivaților acestuia și a impus obligația de a achiziționa și utiliza biomotorină. Totuși, perceperea este efectuată, în practică, de către autoritățile vamale. Prin urmare, Comisia a considerat că Agenția de administrare deține, exercită sau este învestită cu autoritate guvernamentală.

([6]) Raportul Organului de apel, cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii definitive pentru anumite produse din China (*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), WT/DS379/AB, 11 martie 2011, punctul 317. A se vedea, de asemenea, Raportul Organului de apel, Statele Unite ale Americii - Măsuri compensatorii privind anumite produse din China (*Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*), WT/DS437/AB/RW, adoptat la 16 iulie 2019, punctul 5.96.

(61) Pe cale de consecință, Comisia a concluzionat că respectivul cadru juridic prezentat mai sus conferă în mod efectiv Agenției de administrare exercitarea de funcții ale autorităților publice în ceea ce privește sectorul biomotorinei. Prin urmare, Comisia a concluzionat că Agenția de administrare acționează în calitate de organism public în sensul articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază și în conformitate cu jurisprudența relevantă a OMC.

(62) În ceea ce privește „transferul direct de fonduri", ancheta a stabilit că, ulterior primirii facturii de la producătorii de biomotorină împreună cu toată documentația corespunzătoare ([7]) și efectuării verificărilor corespunzătoare, Agenția de administrare achită în mod direct suma datorată (și anume diferența dintre prețul de referință pentru motorină și prețul de referință pentru biomotorină) către producătorii de biomotorină. În continuare, Comisia a remarcat că nici GI, nici producătorii-exportatori nu au contestat faptul că Agenția de administrare a efectuat plăți directe în numerar/transferuri bancare directe către producătorii care vindeau biomotorină către Pertamina și AKR pentru a acoperi diferența dintre prețul de referință pentru motorina minerală plătit de Pertamina și AKR și prețul de referință pentru biomotorină. Prin urmare, Comisia a considerat că granturile acordate de Agenția de administrare reprezintă un „transfer direct de fonduri" în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază.

(63) În acest sens, trebuie respins argumentul invocat de GI conform căruia resursele financiare utilizate de Agenția de administrare pentru a efectua plăți compensatorii în favoarea producătorului de biomotorină proveneau integral din surse private și, prin urmare, nu a existat nicio contribuție financiară. Comisia a observat, de fapt, că regulamentul de bază, în concordanță cu Acordul SMC, nu ține seama de originea sau de natura (publică sau privată a) fondurilor transferate de autoritățile publice. Mai degrabă, o evaluare a existenței unei contribuții financiare presupune luarea în considerare a naturii tranzacției prin care un bun de valoare economică este transferat de o autoritate publică. Cu alte cuvinte, ceea ce contează este faptul că transferul de fonduri este imputabil statului (spre deosebire de fondurile private, utilizate la discreția operatorilor privați). ([8]) O gamă largă de tranzacții se încadrează în sensul noțiunii de „contribuție financiară" prevăzută la articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul 1. În conformitate cu articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul 1 subpunctele (i) și (ii), o contribuție financiară poate fi efectuată prin transferul direct de fonduri de către o autoritate publică sau prin anularea încasărilor publice care în mod normal sunt exigibile ([9]). După cum s-a explicat deja, Agenția de administrare, în calitate de organism public, a efectuat transferuri directe de fonduri din OPPF către producătorii de biomotorină, OPPF fiind alimentat prin colectarea obligatorie a impunerilor la export și a taxelor de export plătite de către operatorii publici și privați și, prin urmare, a respectat pe deplin definiția contribuției financiare furnizată de Organul de apel.

(64) În completarea celor expuse anterior, Comisia a mai observat faptul că fondurile disponibile pentru OPPF provin din perceperea taxelor de export și a impunerilor la export instituite asupra UPB și a produselor sale derivate. În timpul vizitei de verificare, GI a furnizat explicații potrivit cărora impunerea la export este percepută de către autoritățile vamale înainte de exportul mărfurilor și, în pofida afirmației sale că aceasta este percepută exclusiv în scopul finanțării OPPF, nu a putut furniza dovada faptului că este percepută în afara conturilor specifice ale bugetului GI. În lipsa oricăror dovezi contrare, Comisia a concluzionat că impunerea este percepută ca parte a bugetului general al statului. Faptul că impunerea este apoi direcționată către OPPF constituie doar modul în care GI utilizează veniturile publice colectate din impunerile la export și taxele de export. În orice caz, OPPF constă din fonduri colectate prin intermediul impunerilor la export și taxelor de export instituite de GI, iar fondurile sunt controlate de Agenția de administrare. Prin urmare, acestea reprezintă resurse publice, indiferent dacă fac sau nu parte integrantă din bugetul statului.

(65) În ceea ce privește argumentul GI potrivit căruia transferul de fonduri din OPPF către producătorii de biomotorină nu conferă niciun avantaj beneficiarilor întrucât producătorii de biomotorină au contribuit la OPPF cu sume mai mari decât cele pe care le-au primit, Comisia constată următoarele. În primul rând, sfera obiectivelor OPPF este mai extinsă decât susținerea industriei de biomotorină. Mai degrabă, OPPF este expresia

([7]) În temeiul articolului 13 din Regulamentul 26/2006 al Ministerului Energiei și Resurselor Minerale, producătorul de biomotorină anexează la factură următoarele documente: (i) o copie a deciziei Direcției Generale pentru Noi Energii Regenerabile și Conservarea Energiei (denumită în continuare „EBTKE") în numele ministrului, prin care societatea este autorizată să participe la procedura de achiziție a biomotorinei și alocarea volumului respectiv de biomotorină pe baza capacității producătorilor respectivi; (ii) copia contractului de achiziție de biomotorină încheiat între Pertamina și producătorul de biomotorină în cauză; (iii) certificatul semnat de Pertamina și de producătorul de biomotorină în cauză, ștampilat de GI și care include informații privind locul livrării, volumul și tipul de biomotorină furnizat/distribuit, precum și valoarea taxelor de transport; și (iv) copia contractului încheiat între Agenția de administrare a fondului și producătorul de biomotorină în cauză.

([8]) Raportul Organului de apel, cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii definitive pentru anumite produse din China (*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), WT/DS379/AB/R, adoptat la 25 martie 2011, DSR 2011:V, p. 2869 punctele 284 și 309.

([9]) Raportul Organului de apel, Statele Unite ale Americii - Stabilirea taxei compensatorii finale în ceea ce privește anumite tipuri de lemn de rășinoase din Canada (*Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada*) - Recurgerea de către Canada la articolul 21.5 din DSU, WT/DS257/AB/RW, adoptată la 20 decembrie 2005, DSR 2005: XXIII, p. 11357, punctul 52.

unei politici mai ample a GI care înglobează întregul lanț valoric al uleiului de palmier. De fapt, toți exportatorii de UPB (și de bunuri prelucrate) plătesc, de fapt, cuantumul impunerii la export atunci când produsul lor este exportat. UPB poate fi utilizat într-o mare varietate de domenii, cum ar fi consumul de alimente, produsele cosmetice și industria chimică. Impunerile la export percepute pentru OPPF nu sunt, prin urmare, legate în mod exclusiv de transferul de fonduri către industria biomotorinei și nu se pot efectua compensări automate.

(66) În al doilea rând, și potrivit explicațiilor furnizate anterior în considerentul 64, fondurile utilizate de Agenția de administrare provin exclusiv de la bugetul general al GI (care sunt alocate către OPPF). Perceperea impunerii la export este realizată de către autoritățile vamale, iar cuantumurile aferente impunerilor sunt vărsate la bugetul general al statului. Fondurile utilizate nu sunt, prin urmare, echivalente cu plățile voluntare efectuate de producătorii de biomotorină, care sunt apoi utilizate în întregime în beneficiul producătorilor de biomotorină (fără nicio putere de apreciere din partea producătorilor de biomotorină, care nu au nicio putere de decizie în ceea ce privește utilizarea OPPF). Fondurile sunt colectate de GI prin intermediul impunerilor obligatorii la export și al taxelor de export, unele fiind plătite de producătorii de biomotorină, altele de producătorii de UPB și de alți producători de produse asociate UPB. GI decide apoi să utilizeze aceste resurse în beneficiul producătorilor de biomotorină prin intermediul OPPF.

(67) De asemenea, Comisia a observat că, în răspunsurile lor la chestionar, producătorii-exportatori au indicat faptul că cea mai mare parte a UPB utilizată în producția de biomotorină este obținută la nivel local și, prin urmare, nu i se aplică nici taxa de export, nici impunerea la export. Prin urmare, Comisia a presupus că exporturile de UPB pentru care producătorii-exportatori (sau, mai exact, producătorii UPB afiliați) au plătit taxele de export și impunerile la export vizau alte lanțuri valorice decât lanțul valoric al biomotorinei.

(68) Prin urmare, Comisia a concluzionat că taxele de export și impunerile la export percepute de GI care provin din astfel de exporturi nu sunt, prin urmare, legate de industria biomotorinei ca atare, astfel încât se respinge argumentul GI potrivit căruia OPPF nu conferă niciun avantaj beneficiarilor întrucât producătorii de biomotorină au cotizat la OPPF cu sume mai mari decât sumele primite din acesta. De fapt, contrar afirmațiilor GI, în cazul lanțului valoric al biomotorinei, producătorii-exportatori erau mai avantajați în sensul că primeau din OPPF o sumă mai mare decât cotizația la acesta.

(69) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a concluzionat că plățile efectuate de Agenția de administrare către producătorii de biomotorină se califică drept „contribuție financiară sub forma unui transfer direct de fonduri de la autoritățile publice", în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază. Este de necontestat faptul că, în contextul achizițiilor de biomotorină de către Pertamina și AKR în conformitate cu cerințele de realizare a unui amestec, Agenția de administrare a acoperit diferența dintre prețul plătit de Pertamina și AKR (pe baza prețului de referință pentru motorina minerală) și prețul de referință (mai ridicat) al biomotorinei. În acest sens, producătorii de biomotorină au primit un grant din partea GI, care este echivalent cu această diferență. ([10])

3.2.2.2. Avantaj

(70) Din motivele expuse mai jos, Comisia a considerat că transferurile directe efectuate de către Agenția de administrare conferă un avantaj producătorilor-exportatori.

(71) Într-adevăr, producătorii-exportatori sunt mai avantajați decât ar fi în absența sistemului. În termeni simpli, transferul de fonduri efectuat de Agenția de administrare constituie granturi, iar piața nu prevede acordarea de granturi cu titlu gratuit. Aceste granturi plasează producătorii de biomotorină într-o poziție mai avantajoasă decât cea în care s-ar fi aflat pe piață în lipsa granturilor ([11]). În absența acestui regim, producătorii de biomotorină ar obține plata de la Pertamina și AKR doar la prețul motorinei minerale.

(72) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a considerat că sumele plătite de Agenția de administrare producătorilor de biomotorină pentru biomotorina vândută în vederea acoperirii diferenței dintre prețul de referință al motorinei plătit de Pertamina și prețul de referință al biomotorinei reprezintă un avantaj în favoarea lor în sensul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

([10]) A se vedea rapoartele Organului de apel, Canada - Anumite măsuri care afectează sectorul generării de energie din surse regenerabile/Canada - măsuri legate de programul de tarifare (*Certain Measures Affecting the Renewable Energy Generation Sector / Canada – Measures Relating to the Feed-in Tariff Program*), WT/DS412/AB/R/WT/DS426/AB/R, adoptate la 24 mai 2013, DSR 2013: i, p. 7, punctele 5,119 și 5,120.

([11]) Raportul grupului special, Statele Unite ale Americii - Subvenții privind bumbacul din Upland (*Subsidies on Upland Cotton*), WT/DS267/R, Add.1-Add.3 și Corr.1, adoptat la 21 martie 2005, astfel cum a fost modificat prin Raportul Organului de apel WT/DS267/AB/R, DSR 2005: II, p. 299, punctul 7.1116.

3.2.2.3. Specificitate

(73) În primul rând, Comisia a observat că OPPF este disponibil pentru un număr limitat de sectoare industriale, toate legate de lanțul valoric UPB. Această limitare derivă direct din legislația aplicabilă. În primul rând, susținerea lanțului valoric al uleiului de palmier este principalul scop explicit al Regulamentului prezidențial 61/2015 de instituire a OPPF. În preambulul acestuia, se precizează că OPPF este necesar „pentru a asigura dezvoltarea continuă a plantațiilor de palmieri pentru ulei, necesitând o strategie națională susținută de administrarea fondului pentru dezvoltarea continuă a plantațiilor de palmieri pentru ulei". La articolul 1, documentul legislativ respectiv precizează în continuare că noțiunea de „plantație de palmieri pentru ulei înglobează ansamblul activităților de administrare a resurselor naturale, a resurselor umane, a instalațiilor, echipamentelor și utilajelor de producție, precum și activitățile de cultivare, recoltare, prelucrare și comercializare în raport cu plantația de palmieri pentru ulei".

(74) Articolul 11 precizează în continuare că „Fondul perceput se utilizează pentru: a. dezvoltarea resurselor umane din sectorul plantațiilor de palmieri pentru ulei; b. cercetarea și dezvoltarea sectorului plantațiilor de palmieri pentru ulei; c. promovarea plantațiilor de palmieri pentru ulei; d. reîntinerirea plantațiilor de palmieri pentru ulei; și e. facilități și infrastructuri corespunzătoare plantațiilor de palmieri pentru ulei".

(75) Prin urmare, Comisia a concluzionat că OPPF este, *de jure*, specific în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât legislația în temeiul căreia acționează autoritatea care acordă granturi limitează, în mod expres, accesul anumitor întreprinderi la subvenție, și anume cele care sunt active în cadrul lanțului valoric UPB.

(76) În orice caz, chiar dacă nu ar exista o specificitate *de jure*, Comisia a considerat că GI adresează ordine Agenției de administrare pentru ca aceasta să susțină *de facto* doar industria biomotorinei. Elementele de probă colectate în cursul anchetei și la care se face trimitere în considerentul 122 de mai jos indică faptul că cea mai mare parte a sumelor plătite de către Agenția de administrare este destinată plătirii către producătorii de biomotorină a diferenței dintre MOPS și prețul de referință pentru biomotorină.

(77) Prin urmare, Comisia a considerat că GI administrează OPPF astfel încât acesta să fie specific *de facto*. În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (c) din regulamentul de bază, o subvenție poate fi specifică *de facto* dacă sunt îndeplinite anumite criterii, cum ar fi „utilizarea unui program de subvenții de către un număr limitat de anumite întreprinderi; utilizarea predominantă de către anumite întreprinderi; acordarea unor subvenții disproporționat de mari anumitor întreprinderi; modul în care autoritatea care acordă subvenția și-a exercitat puterea discreționară în luarea deciziei de a acorda o subvenție". În acest caz, Comisia a observat că OPPF se încadrează perfect în această listă. În mod special, după cum s-a explicat mai sus, fondul este utilizat cu precădere de industria biomotorinei, iar autoritatea care acordă subvenția și-a exercitat puterea discreționară în acest sens.

(78) Această constatare este, de asemenea, în conformitate cu jurisprudența OMC. În raportul CE și anumite state membre – Aeronave civile de mari dimensiuni (*EC and certain Member States – Large Civil Aircraft*), Grupul special a explicat că „Sensul obișnuit al termenului «predominant» include «constituirea celui mai important sau puternic element; preponderent»". Astfel, „utilizarea predominantă {a unui program de subvenționare} de către anumite întreprinderi" poate fi pur și simplu înțeleasă ca fiind o situație în care un program de subvenționare este utilizat în principal, sau în cea mai mare parte, de anumite întreprinderi" ([12]). În cadrul acestei decizii, Grupul special a explicat în continuare faptul că „în cazul în care un program de subvenționare funcționează în contextul unei economii formate doar din câteva sectoare industriale, faptul că respectivele sectoare ar fi putut fi principalii beneficiari ai unui program de subvenționare nu face neapărat dovada unei «utilizări predominante». Mai degrabă, utilizarea programului de subvenționare de către aceste sectoare poate reflecta pur și simplu diversificarea limitată a activităților economice din cadrul jurisdicției autorității care acordă subvenția. Pe de altă parte, același program de subvenționare care funcționează în contextul unei economii foarte diversificate, care este utilizat în principal sau în cea mai mare parte doar de câteva sectoare industriale, pare să indice o «utilizare predominantă»" ([13]). În speță, subvenția este disponibilă exclusiv pentru lanțul valoric al uleiului de palmier, dar în cadrul acestui sector industrial este disponibilă pentru o gamă largă de utilizări. Cu toate acestea, dacă raționamentul Grupului special este aplicat situației de fapt în prezenta cauză, Comisia a considerat că, în ceea ce privește faptul că cea mai mare parte a OPPF este utilizată pentru finanțarea plăților pentru biomotorină, aceasta se califică drept „utilizare predominantă" potrivit definiției de mai sus, întrucât industria biomotorinei este principalul beneficiar. Comisia observă, de asemenea, că industria biomotorinei este una dintre numeroasele industrii dintr-o economie diversificată ([14]) și că, de la înființarea sa, OPPF sprijină aproape exclusiv industria biomotorinei.

([12]) WT/DS316/R din 30 iunie 2010, cauza CE și anumite state membre – Măsurile care afectează comerțul cu aeronave civile de mari dimensiuni (*EC and certain Member States – Measure Affecting Trade In Large Civil Aircrafts*), punctul 7.494.

([13]) WT/DS316/R din 30 iunie 2010, cauza CE și anumite state membre – Măsurile care afectează comerțul cu aeronave civile de mari dimensiuni (*EC and certain Member States – Measure Affecting Trade In Large Civil Aircrafts*), punctul 7.495.

([14]) Conform datelor recente ale băncii centrale indoneziene, nicio activitate economică unică nu acumulează mai mult de 20 % din PIB-ul indonezian. Surse la https://www.bi.go.id/en/iru/economic-data/real-sector/Contents/Default.aspx., accesat la 17.7.2019.

(79) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a concluzionat că setul de măsuri ale GI a avut drept obiectiv aducerea de avantaje industriei interne a biomotorinei. Pe lângă faptul că acestea sunt specifice *de jure* în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, acestea sunt în egală măsură specifice *de facto* în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (c) din regulamentul de bază.

3.2.3. *Concluzie*

(80) Comisia a constatat în mod provizoriu că, printr-un set de măsuri, GI a oferit sprijin industriei biomotorinei, inclusiv prin transferul direct de fonduri prin „Fondul de subvenții pentru biomotorină". GI a conferit beneficiarilor un avantaj care este specific, echivalând astfel cu o subvenție pasibilă de măsuri compensatorii.

3.2.4. *Calculul valorii subvenției*

(81) În conformitate cu articolul 5 din regulamentul de bază, Comisia a calculat valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii pentru fiecare producător-exportator în termeni de avantaj conferit beneficiarului, așa cum a fost constatat pe parcursul PA. Comisia a evaluat avantajul ca fiind suma totală a granturilor primite din OPPF pe parcursul PA. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a repartizat aceste valori ale subvenției la cifra de afaceri totală generată de vânzările de biomotorină efectuate de producătorii-exportatori pe parcursul perioadei de anchetă.

(82) Rata subvenției stabilită în mod provizoriu în ceea ce privește acest set de măsuri pe parcursul perioadei de anchetă în cazul producătorilor-exportatori este de:

Societate	Rata subvenției
PT Ciliandra Perkasa	7,91 %
PT Intibenua Perkasatama și PT Musim Mas (Grupul Musim Mas)	11,83 %
PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo (Grupul Permata)	12,76 %
PT Wilmar Nabati Indonesia și PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Grupul Wilmar)	12,23 %

3.3. **Furnizarea de sprijin din partea autorităților publice pentru industria biomotorinei, inclusiv prin aprovizionarea cu ulei de palmier brut (UPB) contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată**

3.3.1. *Plângerea și sistemul de subvenționare*

(83) În plângere s-a susținut că prețurile UPB sunt denaturate în Indonezia din cauza intervenției GI. În special, în plângere s-a precizat faptul că GI a pus în aplicare o politică de instituire a unor taxe de export mari pentru UPB. UPB este principala materie primă utilizată pentru producerea de biomotorină în Indonezia și reprezintă aproximativ 85 % din costurile totale de producție a biomotorinei. Conform plângerii, acționând astfel, GI se asigură că prețul materiilor prime pentru producția de biomotorină rămâne cu mult mai mic decât prețurile la nivel mondial, în avantajul producătorilor indonezieni de biomotorină.

(84) În plus, potrivit plângerii, GI a introdus, în mai 2015, o impunere la export de 50 USD pe tonă aplicată pentru UPB și mai mică pe produsele din ulei de palmier transformate în aval, rata specifică variind în funcție de produs.

(85) Reclamantul a susținut că, prin instituirea unor taxe de export și a unor impuneri la export mari asupra UPB, GI are un efect descrescător asupra prețului intern al uleiului de palmier din Indonezia, conferind un avantaj perceptibil producătorilor de biomotorină. De asemenea, acesta încurajează producătorii privați de UPB să își vândă produsele producătorilor indonezieni de biomotorină. În consecință, reclamantul pretinde că GI însărcinează sau ordonă producătorilor indonezieni de ulei de palmier să furnizeze UPB producătorilor de biomotorină contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

(86) Ancheta a arătat că, într-adevăr, GI percepe atât o taxă de export, cât și o impunere la export asupra UPB.

(87) Taxa de export a fost pusă pentru prima dată în aplicare în 1994. De la introducerea sa, aceasta a suferit o serie de modificări. În cea mai recentă versiune (Decretul nr. 140/PMK.010/2016), taxa de export constă într-un program tarifar progresiv corespunzător uleiului de palmier brut, precum și în ceea ce privește alte 22 de produse, inclusiv biomotorină (a cărei rată este în mod constant mai mică decât în cazul UPB). Exportatorii din Indonezia plătesc un impozit ajustabil raportat la prețul de referință al GI pentru exporturile de UPB. Astfel, atunci când prețul de export de referință al GI crește, același lucru se întâmplă și în cazul tarifului la export.

(88) Atunci când prețul de referință este mai mic de 750 USD pe tonă, nivelul taxei de export este de 0 %. În cursul perioadei de anchetă, prețul UPB a rămas sub pragul de 750 USD pe tonă, nefiind, prin urmare, datorată nicio taxă de export.

(89) Pe lângă taxa de export, pe parcursul perioadei de anchetă, GI a instituit o impunere la export pentru UPB și pentru produsele din aval. Impunerea la export în cursul perioadei de anchetă a fost stabilită la 50 USD pe tonă pentru UPB și la 20 USD pe tonă pentru biomotorină.

(90) Pe lângă impunerea la export și taxa de export pentru UPB și pentru produsele din aval, GI intervine inclusiv controlând, *de facto*, prin intermediul întreprinderii deținute de stat PTPN, prețurile interne pentru UPB, asigurându-se de faptul că UPB este vândut la un nivel scăzut în mod artificial. În plus, GI acordă subvenții producătorilor de UPB pentru a se asigura că aceștia respectă politica de furnizare de UPB la prețuri scăzute în mod artificial.

3.3.2. *Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază*

(91) Comisia a informat GI că ar fi posibil să recurgă la utilizarea datelor disponibile în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază atunci când anchetează existența și amploarea presupusului sprijin acordat industriei biomotorinei, inclusiv prin furnizarea UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

(92) La deschiderea anchetei, Comisia a solicitat GI să transmită Anexa B atașată la chestionarul antisubvenții (chestionar pentru furnizorii de ulei de palmier) tuturor producătorilor și distribuitorilor de ulei de palmier, care au furnizat ulei de palmier producătorilor-exportatori. Anexa B consta dintr-un document Word - „Anexa B_Date furnizor ulei de palmier" („*Appendix B_Input supplier Palm Oil*") și un fișier Excel - „Mini-chestionar destinat furnizorilor" („*Mini questionnaire intended for Suppliers*"). În urma unei cereri a GI, dat fiind numărul semnificativ de societăți care furnizează materia primă principală pentru fabricarea produsului în cauză, în spiritul bunei cooperări și în vederea colectării cel puțin a unor date relevante pentru anchetă, prin e-mail-ul transmis la 7 ianuarie 2019, Comisia a fost de acord să limiteze sfera cererii sale, solicitând GI să transmită Anexa B și mini-chestionarul celor mai mari zece furnizori de UPB în materie de volum per producător-exportator.

(93) În cererea sa de clarificări adresată GI la 1 martie 2019, Comisia a luat notă de faptul că nu a primit niciun răspuns la Anexa B la chestionar din partea furnizorilor de ulei de palmier ai PT Musim Mas, PT Intibenua Perkasatama, PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo. Printre altele, Comisia a subliniat că nu a primit niciun răspuns nici chiar de la furnizorii de UPB deținuți de stat, inclusiv PTPN. Alți furnizori de UPB, inclusiv cei afiliați producătorilor-exportatori, au dat curs solicitării respective.

(94) În răspunsul la cererea de clarificări, GI a declarat că și-a îndeplinit obligația de transmitere a Anexei B și a mini-chestionarelor către furnizorii indonezieni de UPB în cauză. Ca dovadă, GI a depus înregistrările poștale reprezentând confirmările de primire de către furnizorii indonezieni de UPB în cauză. Nu au fost furnizate alte elemente de probă privind tentativele GI de a contacta respectivii furnizori, în special PTPN. O explicație similară a fost furnizată în timpul vizitei de verificare la GI. Fără a aduce atingere celor de mai sus, PTPN nu a prezentat niciodată Comisiei Anexa B completată corespunzător.

(95) În consecință, în ceea ce privește presupusa furnizare de către autoritățile publice a UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată, GI nu a prezentat informațiile și elementele de probă necesare, astfel cum a solicitat Comisia în chestionarul său și în timpul vizitei de verificare.

(96) Lipsa unei cooperări suficiente nu i-a permis Comisiei să colecteze toate informațiile pe care aceasta le-a considerat relevante pentru constatările sale din cadrul prezentei anchete. Mai exact, Comisia nu a putut obține din partea GI informații privind piața uleiului de palmier pe baza informațiilor directe puse la dispoziție de furnizorii de UPB, și nici nu deține informații complete în ceea ce privește rolul PTPN pe această piață în raport cu industria biomotorinei.

(97) GI a afirmat că a furnizat date agregate privind PTPN, care ar include, de asemenea, datele solicitate în Anexa B la chestionar. În acest sens, Comisia a observat că GI a furnizat date privind PTPN ca răspuns la chestionar, fiind incluse informații referitoare la structura sa de gestionare, rapoarte anuale și date privind tranzacțiile. Cu toate acestea, Comisia a luat act de faptul că nu a primit niciuna dintre informațiile detaliate pe care le-a solicitat în Anexa B la chestionar, care i-ar fi facilitat înțelegerea pe deplin a rolului PTPN pe piața uleiului de palmier precum și al celorlalți producători relevanți.

(98) După primirea scrisorii prin care se informează GI cu privire la posibila aplicare a articolului 28 din regulamentul de bază, GI a trimis un răspuns la apendicele B pentru PTPN, la 30 iunie 2019. Cu toate acestea, Comisia a observat că răspunsul a fost transmis cu mult timp după termenul-limită pentru transmiterea informațiilor respective (12 martie 2019, prelungit de Comisie până la 14 martie 2019) și după vizita de verificare la sediul GI. Prin urmare, Comisia a considerat că informațiile nu au fost transmise în timp util, nu au fost verificabile, iar GI nu a acționat cât mai bine posibil, în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază.

(99) În lipsa unor informații contrare primite din partea GI, Comisia s-a bazat parțial pe faptele disponibile pentru constatările sale referitoare la aceste aspecte ale anchetei în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază.

3.3.3. *Analiză*

(100) Pentru a stabili existența unei subvenții pasibile de măsuri compensatorii, trebuie să fie prezente trei elemente: (a) o contribuție financiară sau o formă de susținere a veniturilor sau a prețurilor; (b) un avantaj și (c) specificitate (articolul 3 din regulamentul de bază) ([15]).

(101) În ceea ce privește primul element, Comisia a analizat dacă setul de măsuri adoptate de GI conduce la o contribuție financiară sub forma furnizării de către autoritățile publice de UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată pentru producătorii-exportatori de biomotorină din Indonezia, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, și/sau dacă setul de măsuri adoptate de GI se încadrează în categoria de susținere a veniturilor sau a prețurilor în ceea ce privește industria biomotorinei, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.

3.3.3.1. Contribuția financiară

(102) Încă de la început, Comisia a observat că toți producătorii-exportatori incluși în eșantion achiziționau UPB pe cale internă fie de la societăți afiliate, fie de la societăți neafiliate și îl prelucrau pentru a obține ulei de palmier rafinat, decolorat și deodorizat, iar ulterior biomotorină.

(103) Articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) a doua liniuță din regulamentul de bază prevede că o contribuție financiară există dacă autoritățile publice: „însărcinează un organism privat să execute una sau mai multe funcții de tipul celor enumerate la punctele (i), (ii) și (iii), care le incumbă în mod normal, sau îi ordonă să facă acest lucru, practica urmată nefiind diferită realmente de practicile normale ale autorităților publice". Funcțiile de tipul celor descrise la articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din regulamentul de bază apar atunci când „autoritățile publice furnizează bunuri sau servicii, altele decât o infrastructură generală, sau achiziționează bunuri…". Aceste dispoziții reflectă subpunctele (iv) și (iii) de la articolul 1.1 litera (a) punctul 1 din Acordul SMC și ar trebui să fie interpretate și aplicate în contextul jurisprudenței relevante a OMC.

(104) Grupul special al OMC în raportul SUA – Limitarea exporturilor ([16]) a statuat că sensul obișnuit al celor doi termeni „a însărcina" și „a ordona" de la articolul 1.1 litera (a) punctul 1 subpunctul (iv) din Acordul SMC impune ca acțiunea autorităților publice să conțină în mod obligatoriu noțiunea de delegare (în cazul însărcinării) sau de ordin (în cazul ordonării). Acesta a respins „argumentul cauză și efect" al SUA și a solicitat o acțiune explicită și afirmativă de delegare sau de ordonare.

([15]) Pentru o analiză similară, a se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/387 al Comisiei din 17 martie 2016 de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută, de asemenea, sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India (JO L 73, 18.3.2016, p. 1).

([16]) Raportul grupului special, cauza SUA – Limitarea exporturilor (US – *Export Restraints*) (WT/DS194/R), emis la 29 iunie 2001, punctul 8.29.

(105) Cu toate acestea, într-o cauză ulterioară ([17]), Organul de apel a statuat că înlocuirea termenilor „însărcinează” și „ordonă” cu „delegare” și „ordin” este prea rigidă ca standard. Potrivit Organului de apel, „însărcinarea” există atunci când autoritățile publice conferă responsabilitate unui organism privat, iar „ordonarea” se referă la situațiile în care autoritățile publice își exercită autoritatea asupra unui organism privat.

(106) În ambele cazuri, autoritățile publice se folosesc de un organism privat ca agent pentru a efectua contribuția financiară și, „în majoritatea cazurilor, ar fi de așteptat ca însărcinarea sau ordinul adresat unui organism privat să implice o formă de amenințare sau de persuasiune”. În același timp, subpunctul (iv) de la articolul 1.1 litera (a) punctul 1 din Acordul SMC nu permite membrilor să instituie măsuri compensatorii asupra unor produse „atunci când autoritățile publice doar își exercită prerogativele generale de reglementare” sau atunci când intervenția autorităților publice „poate avea sau nu un anumit rezultat doar pe baza unor circumstanțe de fapt date și a exercitării dreptului de alegere de către actorii de pe piața respectivă”. Mai degrabă, însărcinarea și ordonarea implică „un rol mai activ al autorităților publice decât simple acte de încurajare”.

(107) Mai mult, OMC nu a considerat că „dacă aspectul este lăsat la latitudinea unui organism privat, acest lucru contravine obligatoriu însărcinării organismului privat respectiv sau adresării de ordine către acesta […] ([18]). Deși pot exista cazuri în care amploarea marjei de discreție lăsate la latitudinea organismului privat este de așa natură, încât devine imposibil să se concluzioneze în mod corespunzător că organismul respectiv a fost însărcinat sau i s-a ordonat (să execute o anumită sarcină), aceasta este o chestiune de ordin faptic/probatoriu care trebuie abordată de la caz la caz”.

(108) În conformitate cu respectivele hotărâri ale OMC, nu toate măsurile autorităților publice care pot conferi avantaje sunt echivalente cu o contribuție financiară în temeiul articolului 3 din regulamentul de bază și al articolului 1.1 litera (a) din Acordul SMC. Trebuie să existe elemente de probă privind o politică sau un program al autorităților publice de promovare a industriei care face obiectul anchetei (în acest caz, industria biomotorinei/biocarburanților), prin exercitarea autorității asupra unor organisme publice sau private sau prin atribuirea responsabilității către acestea (în cazul de față, producătorii de UPB) în scopul furnizării de UPB pentru industria biomotorinei contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

(109) Pe scurt, hotărârile OMC relevante prevăd că:

(i) stabilirea faptului dacă există sau nu o „contribuție financiară” în temeiul articolului 1.1 litera (a) punctul 1 din Acordul SMC ar trebui să se concentreze pe *caracterul* acțiunii autorităților publice, și nu pe *efectele* sau pe *rezultatele* produse de acțiunea acestora ([19]). Cu alte cuvinte, este bine-cunoscut faptul că autoritățile publice intervin pe piață în calitate de *autorități de reglementare* și, prin aceasta, provoacă *efecte* pe piață și asupra operatorilor de pe piață. În acest sens, de exemplu, o autoritate publică poate institui taxe de export în mod legitim pentru a genera venituri mai mari în cazul unui produs foarte competitiv pe piețele internaționale. Prin contrast, nu există nicio astfel de instituire legitimă de limitări ale exporturilor atunci când devine evident faptul că utilizarea unor astfel de instrumente împreună cu alte mecanisme pentru a menține produsele pe plan intern și pentru a forța furnizorii să vândă sub prețul pieței face parte dintr-un plan mai amplu creat de autoritățile publice pentru a susține o anumită industrie sau un set de industrii în vederea stimulării competitivității acestora. Astfel, caracterul acțiunii întreprinse de autoritățile publice, inclusiv contextul, obiectul și scopul acesteia, este relevant în ceea ce privește evaluarea elementului de „contribuție financiară”;

(ii) „însărcinarea” sau „ordinul” ar implica o acțiune explicită și afirmativă adresată unei anumite părți în ceea ce privește o anumită sarcină sau îndatorire, aceasta fiind foarte diferită de situația în care o autoritate publică intervine pe piață într-un fel sau altul, care ar putea sau nu să aibă un anumit *rezultat*, având în vedere condițiile de fapt și exercitarea liberei alegeri de către actorii de pe piața respectivă. În cele din urmă, întrebarea esențială din spatele conceptelor de însărcinare sau adresare de ordine este dacă respectiva conduită, și anume contribuția financiară sub forma furnizării de bunuri pentru o remunerație mai mică decât ar fi adecvată, poate sau nu să fie atribuită autorităților publice sau dacă aparține în continuare de libera alegere a operatorilor privați date fiind considerentele privind piața, cum ar fi constrângerile în materie de reglementare ([20]);

([17]) WT/DS296/AB/R din 27 iunie 2005, Statele Unite ale Americii – Anchetă privind taxa compensatorie pentru memorii semiconductoare dinamice cu acces aleator (DRAMS) din Coreea, punctele 110 și 111. WT/DS299/R din 17 iunie 2005, Comunitățile Europene – Măsuri compensatorii aplicabile semiconductoarelor pentru memoriile RAM dinamice provenind din Coreea, punctul 7.25 a adoptat o abordare similară.

([18]) WT/DS296/AB/R din 27 iunie 2005, Statele Unite ale Americii – Anchetă privind taxa compensatorie pentru memorii semiconductoare dinamice cu acces aleator (DRAMS) din Coreea [*United States – Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (DRAMs) from Korea*], punctul 7.38.

([19]) Raportul Grupului special, cauza SUA – Limitarea exporturilor (US – *Export Restraints*) (WT/DS194/R), emis la 29 iunie 2001, punctele 8.33-8.34.

([20]) Raportul Grupului special, cauza SUA – Limitarea exporturilor (US – *Export Restraints*), punctele 8.29-8.31.

(iii) articolul 1.1 litera (a) punctul 1 subpunctul (iv) din Acordul SMC este, în esență, o dispoziție anticircumvenție, prin urmare, o constatare privind însărcinarea sau adresarea de ordine necesită ca autoritățile publice să îi confere răspundere unui organism privat sau să își exercite autoritatea asupra unui organism privat pentru a realiza o contribuție financiară. În majoritatea cazurilor, ar fi de așteptat ca însărcinarea sau ordinul adresat unui organism privat să implice o formă de amenințare sau de persuasiune care ar putea, la rândul său, să servească drept dovadă a însărcinării sau ordinului ([21]). Cu toate acestea, este probabil ca autoritățile publice să dispună de alte mijloace pentru a-și exercita autoritatea asupra unui organism privat, iar unele dintre acestea ar putea fi „mai subtile" decât un ordin sau ar putea să nu implice același grad de constrângere ([22]);

(iv) Trebuie să existe o „legătură care poate fi demonstrată" între actul emis de autoritățile publice și conduita organismului privat ([23]). Nu există niciun motiv pentru care un caz privind însărcinarea sau adresarea de ordine de către autoritățile publice să nu fie bazat pe elemente de probă circumstanțiale (precum actele implicite și informale de delegare sau ordin), cu condiția ca elementele de probă în cauză să aibă forță probantă și să fie convingătoare ([24]). În această privință, elementele de probă referitoare la intenția autorităților publice de a sprijini industria din aval (de exemplu, prin politici sau decizii guvernamentale declarate public, sau prin alte acțiuni întreprinse de autoritățile publice) sau existența altor măsuri ale autorităților publice care să garanteze un anumit rezultat pe piață (de exemplu, o limitare a exporturilor împreună cu o măsură a autorităților publice destinată să împiedice operatorii care fac obiectul limitărilor respective să își creeze stocuri de produse) pot fi relevante pentru a se stabili existența unei „contribuții financiare" în temeiul articolului 1.1 litera (a) punctul 1 subpunctul (iv) din Acordul SMC [în special drept un mijloc indirect adoptat de autoritățile publice pentru a furniza bunuri, astfel cum se prevede la subpunctul (iii)]. În anumite circumstanțe, „orientările" din partea unor autorități publice *pot* reprezenta ordine ([25]). Prezența anumitor *efecte* pe piață (cum ar fi reducerea prețurilor) poate, de asemenea, să fie un factor de luat în considerare împreună cu toate celelalte elemente de probă disponibile, inclusiv posibilitatea de a anticipa efectele respective într-un anumit context. În cele din urmă, în funcție de circumstanțe, un organism privat poate decide să nu execute o funcție cu care a fost însărcinat sau care i s-a ordonat, în pofida eventualelor consecințe negative care ar putea decurge din aceasta. Acest lucru, în sine, nu indică însă faptul că organismul privat nu a fost însărcinat sau nu a primit ordine ([26]).

(110) În conformitate cu jurisprudența respectivă, Comisia a examinat, cu foarte mare atenție, caracterul intervenției GI, și anume dacă intervenția GI implică o însărcinare sau un ordin adresat producătorilor de UPB, natura organismelor însărcinate, și anume dacă producătorii de UPB sunt organisme private în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază, precum și acțiunea organismelor însărcinate sau cărora li s-a adresat ordinul, și anume dacă producătorii de UPB vizați de însărcinare sau ordin furnizează UPB industriei biomotorinei din Indonezia pentru o remunerație mai mică decât ar fi adecvată și, prin urmare, acționează ca agenți ai GI. Mai mult, Comisia a verificat dacă funcția executată ar fi sau nu cea cu care în mod normal sunt învestite autoritățile publice, și anume dacă furnizarea UPB către producătorii de biomotorină din Indonezia pentru o remunerație mai mică decât ar fi adecvată este o activitate normală a autorităților publice, precum și dacă această funcție nu diferă, în mod real, de practicile aplicate în mod normal de autoritățile publice, și anume dacă furnizarea efectivă de UPB de către producători, în mod real, diferă de ceea ce ar fi făcut chiar autoritățile publice.

3.3.3.2. Însărcinarea sau adresarea de ordine producătorilor de UPB de către GI.

(111) Având în vedere jurisprudența OMC menționată în considerentele 104-109, Comisia a analizat mai întâi dacă sprijinul acordat de GI industriei biomotorinei din Indonezia reprezintă efectiv un obiectiv al unei politici publice, și nu doar un „efect secundar" al exercitării prerogativelor generale de reglementare. Ancheta a examinat în special dacă denaturările de preț identificate au făcut parte din obiectivele autorităților publice sau dacă prețurile mai mici pentru UPB au fost mai degrabă un efect secundar „accidental" al reglementării generale publice.

(112) Sprijinul acordat industriei biomotorinei se realizează printr-o serie de măsuri și, în principal, prin aplicarea taxei de export și a impunerii la export asupra UPB și prin intermediul fondului de subvenții pentru biomotorină.

(113) Sistemul de impozitare la export pentru UPB a fost introdus pentru prima dată de către GI în 1994 și a suferit, de atunci, câteva modificări semnificative.

([21]) Raportul Organului de apel, cauza *SUA– DRAMS (WT/DS296/AB/R)*, pus în circulație la 27 iunie 2005, punctul 116.
([22]) Raportul Organului de apel, cauza *SUA– DRAMS*, punctul 115.
([23]) Raportul Organului de apel, cauza *SUA– DRAMS*, punctul 112.
([24]) A se vedea Raportul Grupului special, cauza Coreea – Nave comerciale (*Korea – Commercial Vessels*) (WT/DS273/R), pus în circulație la 7 mai 2005, punctul 7.373.
([25]) Raportul Organului de apel, cauza *SUA – DRAMS* (WT/DS296/A/R), punctul 114.
([26]) Raportul Organului de apel, cauza *SUA– DRAMS* (WT/DS296/A/R), punctul 124.

(114) Inițial, scopul impozitului la export a fost asigurarea cererii locale și a stabilității prețurilor la uleiul de gătit. În Regulamentul 128/PMK.011/2011, obiectivul consta în protejarea aprovizionării interne cu ulei de gătit și dezvoltarea industriilor prelucrătoare din aval. Reglementarea stipula în mod expres următoarele: „în contextul sprijinirii eforturilor din aval ale sectorului uleiului de palmier de a crește valoarea adăugată în aval, este necesară restructurarea taxei la export”.

(115) Sistemul indonezian de impozitare la export a suferit numeroase modificări începând din 1994, inclusiv modificări ale prețului minim UPB pentru care s-ar aplica impozitul la export, modificări ale ratei și modificări ale modului în care rata este calculată de la un procent din prețurile de vânzare la o valoare nominală. Impozitul la export a fost, în fapt, introdus inițial prin Decretul 439/KMK.017/1994 al Ministerului de Finanțe. În iulie 1997, Decretul nr. 300/KMK.01/1997 a modificat metodologia de calcul a impozitului la export, iar exporturile de UPB au fost supuse unui impozit cuprins între 7,5 % și 22,5 %, în funcție de prețul de referință al GI. În septembrie 2007, metodologia de calcul a impozitului la export a fost revizuită ulterior prin Decretul nr. 94/PMK.011/2007 și Decretul nr. 128/PMK.011/2011. În cel mai recent Regulament nr. 13/2017, aplicabil în cursul perioadei de anchetă, Ministerul Finanțelor definește un tarif progresiv pentru impozitul la export de la 0 USD/tonă - în cazul în care prețul uleiului de palmier brut la nivel internațional (UPB) este sub nivelul de 750 USD - până la 200 USD/tonă în cazul în care prețul UPB este peste nivelul de 1 250 USD.

(116) În timpul perioadei de anchetă și în conformitate cu Decretul nr. 13/2017, impozitele la export pentru UPB și alte produse pe bază de ulei de palmier sunt exprimate în USD în loc de procent din preț. În plus, impozitul la export în Indonezia va fi aplicabil atunci când prețul de referință al autorității publice depășește un anumit nivel de preț. În consecință și conform celor susținute de GI în contextul anchetei americane ([27]), „prețurile mai mari la export impun un nivel mai ridicat al tarifelor”. Drept urmare, GI a corelat sistemul de export direct cu prețurile UPB la nivel internațional și nu cu alte aspecte, cum ar fi nivelurile de producție sau impactul asupra mediului. Rezultă că efectele asupra prețurilor plătite de producătorii-exportatori nu sunt întâmplătoare, ci constituie rezultatul direct și intenționat al măsurilor stabilite de GI ([28]). În conformitate cu legislația aplicabilă în cursul perioadei de anchetă, rata aplicabilă a impozitului pentru exportul UPB era următoarea:

Tabel 1

Impozitul la export pentru UPB

Interval de prețuri USD	Sistem nou USD/tonă
< 750	0
750-800	3
800-850	18
850-900	33
900-950	52
950-1 000	74
1 000-1 050	93
1 050-1 100	116
1 100-1 150	144
1 150-1 200	166
1 200-1 250	183
> 1 250	200

Sursă: Plângerea

([27]) Memorandumul de decizie al SUA pentru constatarea preliminară pozitivă a anchetei privind taxa compensatorie pentru biomotorină din Republica Indonezia; 21 august 2017, Ancheta C-560-831, p. 15, nota de subsol 95.

([28]) A se vedea pentru o concluzie similară, idem, p. 15.

(117) După cum s-a explicat mai sus, în 2015, GI a introdus o impunere la export pentru UPB și produsele sale derivate. Rata impunerii la export în cursul perioadei de anchetă a fost de 50 USD pe tonă pentru UPB și 30 USD pe tonă pentru produsele rafinate. Introducerea impunerii la export a coincis cu o perioadă în care prețurile indoneziene erau aproape identice cu prețurile practicate la nivel mondial. Introducerea impunerii la export permite producătorilor de biomotorină să achiziționeze UPB la prețuri mai mici decât prețurile practicabile în mod normal. De fapt, consumul intern a crescut semnificativ în 2016 comparativ cu 2015 (a se vedea tabelul 2).

(118) Mai multe documente indică faptul că GI a vizat în mod explicit sprijinirea și dezvoltarea industriei biomotorinei drept obiectiv de politică, în special urmărind reducerea prețului intern al materiilor prime (UPB) și, prin urmare, furnizând o contribuție financiară producătorilor de biomotorină.

(119) În acest sens, GI a făcut declarații publice, indicând faptul că sprijinul acordat industriei biomotorinei este, într-adevăr, obiectivul sau unul dintre principalele obiective ale sistemului de impozitare la export. Direcția generală pentru vămi și accize din Indonezia a explicat în mod public faptul că „obiectivul taxelor la export, (care este) asigurarea disponibilității materiilor prime și stimularea creșterii industriei interne din aval a uleiului de palmier” ([29]). Prin urmare, Comisia a luat act de faptul că sistemul de impozitare la export a fost conceput și adoptat tocmai pentru a sprijini industriile din aval care utilizează ulei de palmier, producția biomotorinei făcând parte integrantă din acestea.

(120) Această constatare este susținută și de alte surse publice, care au analizat sistemul de impozitare la export instituit de GI. De exemplu, în cadrul celei mai recente examinări a politicilor comerciale în Indonezia, OMC a concluzionat că „Obiectivele politicii privind taxele de export asupra mărfurilor includ stabilizarea prețurilor, încurajarea dezvoltării unităților de prelucrare în aval și reducerea ratei de epuizare a resurselor neregenerabile în sectorul mineritului.” În raportul său, OMC a remarcat în continuare că „în opinia autorităților [GI], taxele de export pentru materii prime pot fi utilizate pentru a reduce prețul intern al produselor de bază, în scopul de a garanta aprovizionarea cu articole intermediare la prețuri mai mici decât cele de pe piața mondială pentru industriile de prelucrare naționale. Astfel, taxele la export oferă un stimulent pentru dezvoltarea industriilor de producție sau de prelucrare la nivel intern cu exporturi având o valoare adăugată mai ridicată.”

(121) De asemenea, OCDE a ajuns la aceeași concluzie în raportul său din 2010 privind impactul economic al restricțiilor la export asupra materiilor prime, constatând că „taxele la exportul de ulei de palmier au fost instituite în Indonezia și Malaysia pentru a sprijini dezvoltarea industriilor biomotorinei și a uleiului de gătit”, iar Parlamentul European a constatat faptul că „Indonezia și Thailanda au utilizat, de asemenea, taxe de export pentru a reduce prețul intern al uleiului de palmier și, respectiv, al orezului” ([30]).

(122) În ceea ce privește impunerea la export, astfel cum s-a explicat mai sus în considerentele 64 și 65, GI, fără a fi în măsură să furnizeze elemente de susținere a acestei afirmații, a explicat faptul că aceasta este colectată pentru a finanța OPPF. Cu toate acestea, Comisia a considerat că este, în esență, un mecanism de sprijin pentru industria biomotorinei. Deși sfera atribuțiilor OPPF este mai extinsă decât susținerea industriei biomotorinei, potrivit explicațiilor furnizate în considerentul 77, Comisia a identificat elemente de probă potrivit cărora, *de facto*, aceasta era principala activitate a OPPF în cursul perioadei de anchetă: cea mai mare parte a sumelor OPPF era în fapt destinată sprijinirii industriei biomotorinei.

(123) În lumina ansamblului considerentelor de mai sus, Comisia a considerat că obiectivul sistemului de restricționare a exporturilor instituit de GI este, într-adevăr, acela de a susține, în mod direct și indirect, industria biomotorinei și că acesta nu este doar un „efect secundar” al exercitării prerogativelor generale de reglementare. Departe de a fi o măsură de reglementare în scopul veniturilor publice, restricțiile la export au fost concepute, introduse și monitorizate de GI cu scopul specific de a menține prețurile UPB la un nivel mai scăzut, în beneficiul industriilor din aval. ([31])

(124) În plus față de sistemul de reținere la export instituit de GI, guvernul indonezian a continuat să intervină pe piață pentru a controla *de facto* prețurile UPB prin intermediul companiei deținute de stat PTPN.

(125) GI a susținut că PTPN acționează ca un operator rațional pe piață atunci când vinde UPB pe piața internă și că a acționat în mod independent pe piață. Cu toate acestea, elementele de probă de care dispune Comisia arată că, atunci când vinde UPB pe piața internă, PTPN acționează sub influența puternică a GI, acționând *de facto* ca inițiator de prețuri.

([29]) *Customs and Excise News Magazine*, Volumul 47, Nr. 9, septembrie 2015.
([30]) *Export taxes and other restrictions on raw material and their limitation through free trade agreements: Impact on developing countries*, 2016.
([31]) În mod similar, a se vedea hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019, T-300/16, Jindal Saw, ECLI:EU:T:2019:235, punctul 117.

(126) Ca observație preliminară, astfel cum s-a explicat deja în considerentele 93-96, Comisia a subliniat faptul că PTPN nu a cooperat în cadrul anchetei și nu a prezentat informațiile solicitate. Reprezentanții PTPN au fost, totuși, prezenți în timpul vizitei de verificare la GI. Cu această ocazie, atât PTPN, cât și GI au oferit câteva explicații cu privire la funcționarea PTPN, însă fără a furniza elemente de probă în sprijinul afirmațiilor lor. Prin urmare, Comisia și-a întemeiat analiza pe datele disponibile.

(127) Comisia a încercat să obțină informații despre deținerea în proprietate de către stat, precum și indicii formale ale existenței controlului guvernamental în PTPN. Ea a analizat, de asemenea, dacă controlul a fost exercitat în mod semnificativ. În acest scop, Comisia a trebuit să se bazeze, parțial, pe datele disponibile, din cauza refuzului GI și al PTPN de a furniza elemente de probă privind procesul decizional la nivelul structurilor PTPN.

(128) PTPN este un grup de societăți deținut integral de stat care produce diverse mărfuri, printre care UPB. În plus, Comisia a constatat că GI controlează în mod direct PTPN. În timpul vizitei de verificare, GI și PTPN au explicat că GI numește toate organele corporative ale PTPN. Mai exact, GI și PTPN au explicat că:

(a) GI desemnează în mod direct întregul Consiliu de Administrație al PTPN;

(b) Consiliul de Administrație face obiectul supravegherii unui „Consiliu de comisari", desemnat exclusiv de GI, de asemenea; și

(c) În final, toate organismele corporative raportează către GI.

(129) În plus față de cele menționate mai sus, ancheta a arătat, de asemenea, că responsabil pentru toate deciziile relevante adoptate de societățile din cadrul grupul PTPN este Consiliul de Administrație, inclusiv în ceea ce privește decizia privind strategia de stabilire a prețurilor pentru vânzarea UPB, precum și acceptarea ofertelor pentru UPB în contextul sistemului de licitații descris în continuare în considerentul 132. În lumina sistemului de guvernanță corporativă prezentat mai sus, Comisia a concluzionat, în consecință, că GI controlează efectiv întregul proces decizional al PTPN și, prin urmare, exercită o influență decisivă asupra acesteia.

(130) Pe baza informațiilor disponibile, Comisia a concluzionat astfel că PTPN se află sub controlul GI.

(131) Ancheta a obținut, de asemenea, dovezi că GI a exercitat un control semnificativ asupra PTPN la stabilirea și acceptarea prețurilor UPB și că PTPN stabilește prețurile interne indoneziene ale UPB.

(132) Într-adevăr, PTPN organizează licitații zilnice pentru propriul UPB. Pentru a avea acces la platforma online, societățile trebuie să se înregistreze. Elementele de probă colectate în cursul anchetei indică faptul că singurele cerințe pe care trebuie să le respecte societățile în vederea înregistrării sunt de natură financiară pentru a le garanta solvabilitatea. Comisia a concluzionat că prețul la care UPB este vândut în aceste licitații este stabilit de GI și nu reflectă condițiile de piață nedenaturate.

(133) Comisia a luat această poziție din cauza procesului decizional al PTPN. În special, GI a explicat faptul că, înainte de lansarea procesului de licitație zilnică, PTPN identifică o „idee de preț" pentru ziua respectivă. Cu toate acestea, Comisia a verificat că PTPN nu are obligația de a respinge ofertele sub „ideea de preț". Spre deosebire de aceasta, în cazul în care prețul oferit de potențialul cumpărător este inferior acestei „idei de preț", chestiunea este supusă atenției Consiliului de administrație, care poate decide acceptarea ofertei. În cursul vizitei de verificare, Comisia a confirmat că aceste acceptări au loc în mod regulat. În orice caz, faptul că deciziile privind prețurile sunt luate de consiliul de administrație al PPN, în cazul în care GI este reprezentat exclusiv, indică faptul că GI exercită un control semnificativ asupra PTPN și a comportamentului acestuia în ceea ce privește deciziile de stabilire a prețurilor.

(134) Având în vedere faptul că Consiliul de administrație al PTPN este numit de către autoritățile publice și raportează către GI, Comisia a concluzionat că aceasta din urmă stabilește efectiv prețul UPB pe piața internă.

(135) Ancheta a arătat, de asemenea, că, în urma unui control semnificativ al GI, PTPN nu acționează ca operator rațional pe piață. Pe baza informațiilor disponibile, se pare că, ca urmare a respectării ordinelor adresate de GI, PTPN a înregistrat pierderi în ultimii ani. Orice operator rațional, cu atât mai mult un operator rațional care are o importanță atât de mare pe piața UPB, și-ar fi maximizat mai curând, acționând rațional, profitul decât să înregistreze pierderi.

(136) Ancheta a arătat, de asemenea, că, prin instituirea unei taxe de export și a unei impuneri la export pentru UPB, GI continuă să supună PTPN la o situație irațională din punct de vedere economic, determinând PTPN să vândă UPB pe piața internă pentru un preț mai mic decât ar fi putut obține în absența restricțiilor la export respective. Prin urmare, PTPN este privat de o alegere rațională și este obligat să se supună obiectivului de politică care stă la baza taxei de export și a impunerii la export.

(137) Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, Comisia a concluzionat că PTPN este un organism public. ([32]) Elementele de probă disponibile indică faptul că PTPN exercită funcții ale autorităților publice la vânzarea pe piață a UPB și că indică prețul care trebuie urmat de toți ceilalți furnizori de UPB pe piață, iar prețul indicat este urmat în mod consecvent și sistematic. Astfel cum se explică în considerentul 142 de mai jos, ancheta a arătat, într-adevăr, că niciun furnizor de UPB al producătorilor-exportatori nu a vândut la prețuri mai mari decât prețul stabilit de PTPN. Această fixare a prețurilor este în conformitate cu sfera de aplicare și cu conținutul politicilor GI vizând sectorul UPB și al biomotorinei. Întrucât furnizorii de UPB nu au furnizat suficiente informații care să demonstreze contrariul, Comisia a concluzionat că aceștia și-au aliniat prețurile la prețurile stabilite de PTPN pentru a se conforma obiectivelor de politică declarate de menținere a UPB la un nivel scăzut în mod artificial.

(138) Oricum, în cazul în care PTPN ar fi considerat un organism privat, aceleași elemente de probă ar indica faptul că, PTPN a fost însărcinat sau i s-au adresat ordine de către GI cel puțin să stabilească prețurile UPB la un nivel scăzut în mod artificial în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază.

(139) În plus, ancheta a indicat că prețul zilnic de pe piața internă pentru UPB a reflectat îndeaproape prețul de atribuire a licitațiilor zilnice de PTPN.

(140) Comisia a observat că datele privind ofertele sunt disponibile public tuturor societăților înregistrate în cadrul sistemului electronic al PTPN, indiferent dacă au participat la licitații individuale și dacă ofertele lor au fost declarate câștigătoare. Comisia ar putea să verifice dacă PTPN publică rezultatul licitației zilnice pe platforma sa online, întotdeauna la ora 15:30 în ziua licitației, indicând prețul unitar exact de atribuire pentru UPB.

(141) Toți producătorii-exportatori au confirmat că poartă negocieri zilnice pentru achiziționarea de UPB cu un furnizor care nu se află în proprietatea statului și că respectivele negocieri se desfășoară, în general, de îndată ce rezultatele licitațiilor PTPN sunt disponibile, iar prețul de pornire al negocierii îl reprezintă prețurile zilnice ale PTPN. Producătorii-exportatori au explicat, de asemenea, că diferențele de preț dintre prețurile PTPN și prețul negociat cu furnizorul independent de UPB se datorează în principal costurilor logistice diferite. În acest sens, producătorii-exportatori au explicat că licitațiile PTPN au ca obiect principal livrări în Dumai (pe insula Sumatra) și Belawan, care are o locație ideală pentru logistică. Alți furnizori independenți pot fi situați în zone mai îndepărtate, cum ar fi, de exemplu, insula Borneo și, prin urmare, costurile logistice cresc. Astfel, producătorii-exportatori au explicat că prețul PTPN are în vedere o ajustare a costurilor de transport.

(142) Comisia a putut verifica dacă prețul unitar plătit de către producătorii-exportatori către producătorii de UPB care nu sunt în proprietatea statului a fost întotdeauna același sau mai mic decât prețul PTPN pentru ziua respectivă.

(143) Prin urmare, pe baza tuturor elementelor de probă disponibile, Comisia a concluzionat că, *de facto*, toți furnizorii independenți de UPB din Indonezia, indiferent de dimensiunea lor, își aliniază prețurile la prețurile zilnice ale PTPN și că orice abatere de la acestea derivă în principal din costurile logistice

(144) Jurisprudența OMC a explicat conceptul de control al unui organism privat ca fiind exercitarea autorității de către o autoritate publică asupra unui organism privat. Organul de apel în cauza SUA - Taxe compensatorii pentru DRAMS, a explicat că ordonarea implică, într-adevăr, un exercițiu de autoritate de către o autoritate publică, dar a clarificat și faptul că o interpretare a „ordonării" limitată la „ordin" ar fi prea restrânsă deoarece „(…) este probabil ca autoritățile publice să dispună de alte mijloace pentru a-și exercita autoritatea asupra unui organism privat. Unele dintre aceste mijloace ar putea fi mai subtile decât un „ordin" sau ar putea să nu implice același grad de constrângere".

([32]) WT/DS379/AB/R, SUA – Taxe antidumping și compensatorii pentru anumite produse din China (*US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), Raportul Organului de apel din 11 martie 2011, DS 379, punctul 318. A se vedea, de asemenea, WT/DS436/AB/R, US – *Carbon Steel (India)* [SUA – Oțel carbon (India)], Raportul Organului de apel din 8 decembrie 2014, punctele 4.9-4.10, 4.17-4.20 și WT/DS437/AB/R, *United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China* (Statele Unite – Măsuri compensatorii aferente anumitor produse din China), Raportul Organului de apel din 18 decembrie 2014, punctul 4.92: și Raportul Organului de apel, cauza SUA – Măsuri compensatorii aferente anumitor produse din China (*United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*), WT/DS437/AB/RW, adoptat la 16 iulie 2019, punctul 5.96.

(145) Comisia a considerat că, prin organizarea unui mecanism transparent de stabilire a prețurilor, GI exercită unul dintre acele mijloace mai subtile de adresare de ordine furnizorilor indonezieni de UPB la care se referă Organul de apel. Pe baza elementelor de probă disponibile, Comisia a considerat că, prin publicarea prețului unitar zilnic al UPB, GI stabilește efectiv un preț maxim la care mărfurile vor fi vândute în ziua respectivă. Transparența existentă pe piață permite cumpărătorilor să își alinieze comportamentul în practică prin faptul că nu achiziționează UPB de la furnizori care solicită un preț mai mare decât cel stabilit de GI.

(146) De asemenea, ancheta a indicat că, în ceea ce privește puterea de negociere, piața este dezechilibrată în mod semnificativ în favoarea cumpărătorilor de UPB. Piața pentru UPB este, în fapt, destul de fragmentată, 40 % din ofertă provenind de la fermieri individuali, între 6 % și 9 % de la PTPN, iar restul de la furnizori „mai mari" (comparativ cu fermierii individuali), având totuși cote modeste de piață. În mod contrar, și în special în ceea ce privește industria biomotorinei, cumpărătorii sunt întreprinderi de dimensiuni mai mari, care necesită un volum semnificativ de materii prime și care, în general, nu se pot baza în totalitate pe oferta internă. În acest context, orice cumpărător va avea un nivel semnificativ al puterii de cumpărare, astfel încât să facă față oricărei încercări din partea furnizorului său de a solicita un preț mai mare decât cel stabilit de GI. Prin urmare, Comisia a concluzionat că prin comunicarea transparentă a prețurilor zilnice ale UPB, GI stabilește în mod efectiv, prin intermediul PTPN, prețurile maxime zilnice ale UPB în Indonezia. Un astfel de preț de referință corespunde orientărilor pentru furnizorii de UPB de a vinde UPB în Indonezia, în conformitate cu obiectivele publice urmărite.

(147) În plus, Comisia a considerat că, prin instituirea unei taxe de export și a unei impuneri la export pentru UPB, GI îi plasează pe producătorii de UPB din Indonezia într-o situație irațională din punct de vedere economic, care îi determină pe aceștia să își vândă bunurile pe plan intern la un preț mai mic decât ar putea obține dacă nu ar exista restricțiile respective la export. Prin urmare, aceștia sunt privați de o alegere rațională și sunt determinați să se supună obiectivului de politică care stă la baza taxei de export și a impunerii la export.

(148) Deși taxa de export nu era datorată în cursul perioadei de anchetă, impunerea la export era. Acest lucru a dus la restricționarea acțiunii furnizorilor de UPB, deoarece, prin instituirea impunerii în cauză, GI restricționează efectiv libertatea de acțiune a furnizorilor de UPB, limitând în practică decizia lor comercială cu privire la prețul și locul de vânzare al produsului acestora. În absența impunerii la export, producătorii de UPB care acționează rațional ar fi încercat să își maximizeze profitul prin vânzarea unor volume chiar mai mari de UPB pe piața de export, mai degrabă decât să vândă pe piața internă.

(149) Prin instituirea acestor restricții, GI împiedică, prin urmare, furnizorii de UPB să își maximizeze venitul pe care l-ar putea obține în lipsa impunerii la export.

(150) În acord cu concluzia Organului de apel în cauza SUA – Taxe compensatorii pentru DRAMS, Comisia a considerat că GI adresează ordine furnizorilor de UPB în sensul articolului 1.1 litera (a) punctul (iv) din Acordul SMC. În acest caz, de fapt, Organul de apel a concluzionat că „ar putea fi dificil să se identifice cu exactitate, în mod abstract, tipurile de acțiuni întreprinse de autorități publice care constituie și care nu constituie însărcinare sau adresare de ordine. Eticheta specială utilizată pentru a descrie acțiunea întreprinsă de autorități publice nu este neapărat definitivă. Într-adevăr, conform celor recunoscute de Coreea, în anumite situații, „orientările" unor autorități publice pot reprezenta ordine. În majoritatea cazurilor, ar fi de așteptat ca însărcinarea sau ordinul adresat unui organism privat să implice o formă de amenințare sau de persuasiune care ar putea, la rândul său, să servească drept dovadă a însărcinării sau ordinului. Stabilirea însărcinării sau adresării de ordine va depinde de faptele specifice ale cauzei". În acest caz, Comisia, susținută și de elementele de probă disponibile, a concluzionat că GI a creat un sistem care determină furnizorii să vândă UPB la un anumit preț, ordonându-le să acționeze în acest sens. După cum se explică în considerentele 168 și 169 de mai jos, Comisia a stabilit că prețul publicat de PTPN constituie prețul maxim pe piața internă din Indonezia și este urmat *de facto* de toți producătorii de UPB și de biomotorină de pe piață. În cele din urmă, în ceea ce privește cerința unui anumit tip de participare a autorităților publice, trebuie reamintit faptul că PTPN este un organism de stat și, prin urmare, activitatea sa poate fi considerată activitatea GI pe piață, iar activitatea PTPN se califică în mod clar ca fiind o „legătură demonstrabilă" între politica respectivă și comportamentul organismelor private implicate, care acționează ca agenți pentru ca GI să își execute politica.

(151) Prin urmare, prin intermediul măsurilor respective, GI determină furnizorii de UPB să păstreze UPB în Indonezia, întrucât aceștia nu îl pot comercializa la prețuri mai bune care ar prevala în Indonezia în lipsa măsurilor în cauză.

(152) În acest sens, producătorii factorilor de producție sunt „însărcinați" sau li se „adresează ordine" de către GI să furnizeze produse utilizatorilor de UPB de pe plan intern și, în special, producătorilor de biomotorină, contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Producătorilor de UPB le revine responsabilitatea de a crea o piață internă artificială la prețuri scăzute în Indonezia.

(153) Cu alte cuvinte, atunci când aplică setul de măsuri descrise, GI știe cum vor răspunde furnizorii de UPB la măsuri, precum și ce consecințe vor decurge de pe urma acestora. Comisia a găsit, de asemenea, dovezi că GI acționează în mod proactiv pe piața UPB pentru a încuraja furnizorii privați de UPB să respecte mandatul care le-a fost impus. Un articol de presă, de exemplu, a explicat faptul că „Guvernul Indoneziei sprijină în continuare gestionarea durabilă a plantațiilor de palmieri pentru ulei prin eliberarea de fonduri în valoare de 6,35 miliarde IDR în fonduri de replantare către 135 proprietari de mici exploatații parteneri ai Asian Agri". În acest articol, președintele director al OPPF a declarat că „palmierii de ulei sunt un sector de vârf care contribuie în mod semnificativ la economia indoneziană. După 25 de ani, trebuie să reînnoim industria uleiului de palmier pentru a asigura o productivitate ridicată, în funcție de nevoile industriei, dezvoltarea durabilă și bunăstarea îmbunătățită pentru micii agricultori și pentru comunități". ([33]) Această declarație indică în mod clar modul în care GI sprijină producătorii de UPB în principal în beneficiul producătorilor de biomotorină.

(154) În plus, un alt articol de presă arată că „În prezent, Indonezia derulează un program subvenționat de replantare a palmierilor adresat micilor fermieri pentru a contribui la creșterea randamentului fără o extindere a plantațiilor. Guvernul vizează replantarea a 2,4 milioane de hectare de suprafață de cultivare a palmierului până în 2025" ([34]), indicând în continuare modul în care GI acordă subvenții producătorilor de UPB, pentru a-i determina să respecte obiectivele în materie de politică.

(155) Cu toate că furnizorii de UPB și-ar putea reduce ușor producția internă drept răspuns la taxele de export și la alte măsuri restrictive, producția nici nu s-a oprit, nici nu a scăzut semnificativ. Spre deosebire de aceasta, și cu excepția anului 2015, producția indoneziană de UPB a crescut în mod constant cu peste 5 % pe an, iar în 2018 a ajuns la 41 500 Mt. În acest sens, articolul din presă indică faptul că „Pe lângă reechilibrarea finanțelor publice, programul B20 urmărește, de asemenea, să stimuleze consumul intern de ulei de palmier, ca urmare a scăderii prețurilor din acest an" ([35]), furnizând dovezi că GI, în scopul de a garanta că furnizorii de UPB respectă mandatul care le-a fost impus, îi sprijină prin creșterea artificială a vânzărilor lor.

(156) Comisia a concluzionat că acest lucru este rezultatul faptului că GI a însărcinat și a adresat ordine producătorilor de UPB să furnizeze UPB pentru o remunerație mai mică decât cea adecvată.

(157) În acest sens, Comisia a considerat că simplul fapt că taxele de export și/sau impunerile la export, în sine, nu sunt menționate explicit la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază nu le împiedică să aibă caracterul potențial al unei contribuții financiare și, prin urmare, să se încadreze la definiția unei subvenții în temeiul regulamentului de bază și al Acordului SMC. Comisia a prezentat dovezi ample conform cărora taxa de export și impunerea la export pentru UPB au fost utilizate drept instrument pentru a-i determina pe producătorii de UPB să respecte obiectivele de politică publică, într-o manieră care constituie o subvenție pasibilă de măsuri compensatorii, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază.

3.3.3.3. Însărcinarea sau adresarea de ordine către organismele private, în sensul articolului 3 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(158) Comisia a evaluat apoi dacă producătorii de UPB din Indonezia sunt organisme private, însărcinate sau dirijate de GI în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază.

(159) Ancheta a arătat că, în afară de PTPN, toți producătorii de UPB din Indonezia sunt fie fermieri independenți, fie societăți private care nu au legături cu GI. Producătorii independenți de UPB reprezintă mai mult de 90 % din piață, iar toți producătorii-exportatori au achiziționat de la aceștia o parte din necesarul lor de UPB.

([33]) https://www.asianagri.com/en/medias/media/press-release/indonesian-oil-palm-estate-fund-agency-bpdpks-handed-the-idr-6-75-billion-of-replanting-fund-to-asian-agri-s-smallholders

([34]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-palmoil/palm-oil-watchdog-to-create-separate-standards-for-smallholders-indonesia-director-idUSKCN1SU1DL

([35]) https://www.theborneopost.com/2018/11/18/indonesia-boosts-domestic-palm-oil-consumption-as-currency-pressures-mount/

(160) Prin urmare, Comisia a considerat că, pe baza informațiilor disponibile, toți producătorii de UPB sunt organisme private care au fost însărcinate de GI în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază să furnizeze UPB pentru o remunerație mai mică decât cea adecvată.

3.3.3.4. Furnizarea de UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

(161) În cadrul următoarei etape, Comisia a verificat dacă producătorii de UPB au executat efectiv politica guvernamentală indoneziană de furnizare de UPB pentru o remunerație mai mică decât ar fi adecvată. Acest lucru a necesitat o analiză detaliată a evoluțiilor pieței din Indonezia în raport cu o valoare de referință corespunzătoare.

(162) Prin intermediul setului de măsuri, GI a determinat producătorii de UPB să vândă pe plan local la prețuri mai mici decât în caz contrar, și anume, în lipsa măsurilor respective, producătorii ar fi exportat UPB la prețul mai mare de pe piața mondială sau pur și simplu și-ar fi ajustat aprovizionarea și prețurile la restricțiile de pe piață).

(163) De asemenea, Comisia a considerat că, deși GI susține că prețul stabilit de PTPN pentru UPB este corect deoarece ideea de preț se bazează pe indicele UPB malaysian, procesul intern în Indonezia se desfășoară la prețuri mai mici decât prețul pieței. Pentru a ajunge la această concluzie, Comisia a comparat prețurile UPB din Indonezia cu prețurile din Malaysia. Rezultatul acestui exercițiu a indicat faptul că prețurile UPB din Indonezia sunt în mod constant mai scăzute decât prețurile UPB din Malaysia, iar prețul mediu al UPB în cursul perioadei de anchetă a fost de 540 USD pe tonă în Indonezia, în comparație cu 599 USD pe tonă în Malaysia.

(164) In acest sens, în răspunsul său la chestionar, GI a furnizat date istorice privind evoluția prețurilor interne ale UPB în comparație cu prețurile internaționale.

(165) Comisia nu a verificat metodologia de ajustare CIF utilizată de GI pentru a produce tabelul de mai sus. Cu toate acestea, datele furnizate indică în mod clar că prețurile interne indoneziene au fost în mod constant mai mici decât prețurile de pe piața internațională, chiar și în cazul în care metodologia aplicată ar fi favorabilă pentru GI.

(166) O constatare similară poate fi obținută și prin compararea evoluției prețurilor interne ale UPB în cursul perioadei de anchetă cu evoluția prețului UPB exportat din Indonezia.

(167) Prețurile indoneziene interne pentru UPB, bazate pe informațiile furnizate de GI, au fost, în cursul perioadei de anchetă, cu aproximativ 10 % mai mici decât prețurile indoneziene de export al UPB, stabilite pe baza statisticilor indoneziene privind exporturile.

(168) În ceea ce privește prețurile UPB percepute de furnizorii care nu se află în proprietatea statului, ancheta a indicat, de asemenea, faptul că toate achizițiile de UPB din Indonezia se realizează la prețurile zilnice PTPN, ajustate la costurile de transport. Prin urmare, în special în ceea ce privește achizițiile la prețul în vigoare la acel moment, prețul PTPN a reprezentat *de facto* prețul maxim al UPB în ziua respectivă. Informațiile furnizate de producătorii-exportatori în răspunsurile lor la chestionar au confirmat această constatare. Comisia a verificat o serie de tranzacții și a observat, în raport cu fiecare dintre acestea, că prețul unitar achitat furnizorului independent în cauză a fost mai mic decât sau identic cu prețul zilnic PTPN. În cazul niciuneia dintre tranzacțiile verificate, Comisia nu a putut observa un preț mai mare decât prețul PTPN pentru ziua în cauză.

(169) Prin urmare, Comisia a considerat că prin acțiunile GI se trasează ordine furnizorilor de UPB de a furniza UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată, printre altele, producătorilor de biomotorină, prin stabilirea *de facto* a unui preț maxim pe piața internă a UPB în Indonezia.

3.3.3.5. Funcția care le-ar incumba în mod normal autorităților publice și practica urmată, care nu este diferită realmente de practicile normale ale autorităților publice

(170) În ceea ce privește criteriul referitor la „funcția care le incumbă în mod normal”, care încă nu fusese clarificat suplimentar de grupul special, Comisia a considerat că furnizarea de materii prime aflate pe teritoriul unei țări către societăți naționale este o funcție care le incumbă în mod normal autorităților publice. În temeiul dreptului internațional general, statele au suveranitate asupra resurselor lor naturale. Deși se bucură de o marjă largă de apreciere privind modul de organizare a exploatării resurselor lor naturale, suveranitatea lor se materializează în mod normal într-o competență guvernamentală de reglementare în acest sens. În această privință, nu este relevant dacă o autoritate publică s-ar implica sau nu în mod obișnuit într-o astfel de funcție. Prin urmare, Comisia a constatat că furnizarea, pentru industria indoneziană a biomotorinei, de UPB aflat pe teritoriu indonezian este o funcție care le incumbă în mod normal autorităților publice.

(171) În ceea ce privește criteriul referitor la „practica urmată care nu este diferită realmente", Comisia a constatat că formularea provine din Raportul din 1960 al grupului special privind revizuirea în temeiul articolului XVI:5, în care s-a folosit o formulare similară în ceea ce privește impunerile finanțate de producător, în raport cu care s-a considerat că nu diferă realmente de practicile normale ale autorităților publice în materie de impozitare și subvenționare. În acest context, criteriul impune o constatare afirmativă că furnizarea de bunuri de către organismele private însărcinate nu diferă realmente de ipoteza că autoritățile publice au furnizat respectivele bunuri. Comisia a considerat că acest lucru este valabil. În loc să furnizeze factorii de producție în mod direct industriei biomotorinei pentru a îndeplini obiectivele de politică publică ale GI privind stimularea dezvoltării industriei biomotorinei, inclusiv a potențialului său de export, printr-un set de măsuri GI determină entitățile private să facă acest lucru în numele său. În plus, în măsura în care o astfel de furnizare de bunuri de către guvern implică anumite cheltuieli în materie de venituri (cum ar fi acordarea de subvenții pentru factori de producție sau sacrificarea veniturilor prin furnizarea de bunuri contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată), o astfel de acțiune ar trebui să fie înțeleasă ca fiind una dintre funcțiile tipice și uzuale ale autorităților publice. ([36])

3.3.3.6. Concluzie

(172) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a concluzionat că setul de măsuri adoptate de GI conduce la o contribuție financiară sub forma furnizării de către guvern a UPB contra unei remunerații mai mici decât ar fi adecvată pentru producătorii-exportatori indonezieni de biomotorină, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază.

3.3.3.7. Susținerea veniturilor sau a prețurilor

(173) Pe lângă cele menționate anterior și din motivele expuse în continuare, Comisia a considerat că setul de măsuri luate de GI care intervine pe piața UPB ar putea fi considerat, de asemenea, o formă de susținere a veniturilor și a prețurilor, acordat de GI în favoarea producătorilor indonezieni de biomotorină în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.

(174) Într-adevăr, categoriile de „contribuție financiară"/„susținerea veniturilor sau a prețurilor" nu se exclud reciproc. De fapt, Organul de apel a confirmat că „gama de măsuri ale autorităților publice capabile de acordarea de subvenții [în temeiul „contribuției financiare"] este extinsă și mai mult prin conceptul de „susținere a veniturilor sau a prețurilor" de la punctul (2) al articolului 1.1 litera (a)" ([37]) Această interpretare corespunde, de asemenea, obiectului și scopului Acordului SMC, și anume „creșterea și îmbunătățirea disciplinelor GATT privind atât utilizarea subvențiilor, cât și a măsurilor compensatorii" ([38]). Prin urmare, o constatare conform căreia o măsură constituie o contribuție financiară nu împiedică faptul că aceeași măsură ar putea fi, de asemenea, calificată drept susținere a veniturilor sau a prețurilor. În mod similar, constatarea că o măsură nu îndeplinește cerințele necesare pentru a fi calificată drept însărcinare sau adresare de ordine în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază poate să intre în categoria mai largă a susținerii veniturilor sau a prețurilor în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.

(175) Originea termenilor „susținere a veniturilor sau a prețurilor" figurează la articolul XVI din GATT, dispoziție la care face trimitere articolul 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază. Articolul XVI din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) face trimitere la „orice subvenție, inclusiv orice formă de susținere a veniturilor sau a prețurilor, care funcționează direct sau indirect pentru a crește exporturile oricărui produs din teritoriul său, sau pentru a reduce importurile oricărui produs către teritoriul său". În acest sens, susținerea veniturilor sau a prețurilor este o altă formă de subvenționare. ([39])

(176) Termenii „orice formă" indică domeniul de aplicare extins al acestei categorii, în sensul că ea include toate formele alese de guvern care au ca rezultat susținerea veniturilor sau a prețurilor. În acest sens, înțelesul din dicționar al conceptului de „formă" se referă la „unul dintre diversele moduri în care ceva există sau se manifestă; o specie, un tip sau o varietate", precum și o „manieră, metodă, modalitate" ([40]). Astfel, „orice formă" include orice modalitate sau manieră prin care autoritățile publice îi oferă cuiva susținerea veniturilor sau a prețurilor. ([41])

([36]) A se vedea Raportul grupului special, Statele Unite ale Americii - Anchetă privind taxele compensatorii pentru semiconductoarele pentru memorii dinamice cu acces aleatoriu (Drams) din Coreea [*United States – Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (Drams) from Korea*], WT/DS296, 21 februarie 2005, nota de subsol 57 [„Considerăm că trimiterea la «funcțiile tipice și uzuale ale autorităților publice» ar trebui, de asemenea, să fie înțeleasă ca reprezentând funcții privind impozitarea și cheltuielile în materie de venituri. (…) În măsura în care împrumuturile și măsurile de restructurare implică impozitare sau cheltuieli în materie de venituri, acestea pot intra în domeniul de aplicare al dispoziției respective"].

([37]) Raportul Organului de apel, Statele Unite ale Americii - Stabilirea taxei compensatorii finale în ceea ce privește anumite tipuri de lemn de rășinoase din Canada (*United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada*), WT/DS257/AB/R, adoptat la 17 februarie 2004, DSR 2004: II, p. 571, punctul 52.

([38]) Raportul Organului de apel, Statele Unite ale Americii - Taxe compensatorii pentru anumite produse plate din oțeluri rezistente la coroziune din Germania (*United States – Countervailing Duties on Certain Corrosion-Resistant Carbon Steel Flat Products from Germany*), WT/DS213/AB/R și Corr.1, adoptat la 19 decembrie 2002, DSR 2002: IX, p. 3779, punctul 73, nota de subsol 65.

([39]) A se vedea Avizul AG Van Gerven din 7 martie 1989, *Fediol/Comisia*, C-70/87, ECLI:EU:C:1989:110, nota de subsol 33.

([40]) Varianta online a Oxford English Dictionary, intrările I.5.b și I.10.

([41]) Comitetul GATT pentru subvenții și ajutoare de stat, Raportul privind subvențiile, L/1160, 23 martie 1960 (Comitetul a fost de acord cu faptul că „un sistem în care un guvern, prin metode directe sau indirecte, menține un astfel de preț prin achiziții și revânzarea în pierdere este o subvenție").

(177) „Sprijin" denotă „acțiunea de a contribui la succesul înregistrat de ceva sau de a păstra valoarea lucrului respectiv" ([42]). Termenul „sprijin" este adesea utilizat în contextul agriculturii, făcând referire la programele de sprijin guvernamental ([43]). Astfel, înțelesul termenului „sprijin" de la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază se referă la acțiunea autorităților publice care contribuie la succesul sau la menținerea valorii prețurilor sau a veniturilor primite de cineva.

(178) Comisia recunoaște că orice acțiune întreprinsă de guvern poate avea efecte secundare de o amploare aleatorie asupra venitului unei persoane sau poate avea ca rezultat faptul că prețurile ar putea fi susținute într-un fel sau altul. ([44]) Pentru ca un astfel de sprijin să intre în domeniul de aplicare al articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, trebuie să existe o legătură demonstrabilă între acțiunile guvernului și efectele rezultate ale susținerii veniturilor sau a prețurilor în sprijinul cuiva. O astfel de legătură ar trebui stabilită pe baza tuturor elementelor de probă disponibile, inclusiv a naturii, a conceperii și a funcționării preconizate ale măsurilor luate de guvern.

(179) În cele din urmă, referința „în sensul articolului XVI al GATT 1994" implică toate formele de sprijinire a prețurilor sau de sprijin pentru venit care cresc direct sau indirect exporturile „oricărui produs" din teritoriul unui stat membru al OMC sau care reduc importurile de produs respectiv către teritoriul statului în cauză. Acest efect, potențial sau efectiv, este analizat în mod explicit la articolul XVI:1 din GATT 1994: „… inclusiv orice formă de sprijin pentru venit sau de sprijinire a prețurilor, care funcționează direct sau indirect pentru a crește exporturile oricărui produs din teritoriul său, sau pentru a reduce importurile oricărui produs către teritoriul său".

(180) Pe scurt, articolul 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, în mod asemănător cu articolul 1.1 litera (b) din Acordul SMC, se referă la măsurile autorităților publice de orice formă care conduc la oferirea de sprijin din punct de vedere al veniturilor sau al prețurilor și care au ca efect, potențial sau efectiv ([45]), creșterea exporturilor oricărui produs de pe teritoriul unui stat membru al OMC sau reducerea importurilor produsului respectiv către teritoriul statului în cauză.

(181) În conformitate cu această interpretare, pe lângă examinarea faptului dacă setul de măsuri adoptate de GI ar putea sau nu să fie caracterizat drept „contribuție financiară", Comisia a analizat și dacă setul de măsuri al GI ar putea, de asemenea, să fie caracterizat ca fiind o susținere a veniturilor sau a prețurilor, care intră sub incidența articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază. În acest sens, Comisia a examinat mai întâi dacă GI intenționează sau nu să sprijine crearea și dezvoltarea industriei biomotorinei; în al doilea rând, aceasta a examinat ce fel de măsuri a adoptat GI pentru a sprijini industria biomotorinei; și, în al treilea rând, aceasta a analizat dacă măsurile respective se calificau sau nu ca fiind „o formă oarecare de susținere a veniturilor/a prețurilor" în sensul articolului XVI din GATT 1994. În concluzie, Comisia va examina dacă GI a intenționat ca sprijinirea dezvoltarea industriei biomotorinei să fie un obiectiv de politică declarat, instrumentele utilizate de guvern în acest scop și măsura în care aceste instrumente sau acțiuni ale GI ar putea fi calificate drept susținere a veniturilor sau a prețurilor în sensul articolului XVI din GATT 1994.

(a) ***Intenția GI de a sprijini industria internă a biomotorinei ca obiectiv al politicii publice***

(182) GI, prin Regulamentul prezidențial 66/2018, are o politică explicită de sprijinire a dezvoltării industriei interne a biomotorinei. Unele declarații publice ale GI, menționate deja în considerentul 119, indică faptul că GI intenționează să controleze prețurile UPB în beneficiul producătorilor de biomotorină: „Obiectivele de politică privind taxele la export pe mărfuri includ stabilizarea prețurilor, intensificarea dezvoltării instalațiilor de prelucrare în aval (…)" sau „obiectivul taxelor la export, (care este) asigurarea disponibilității materiilor prime și stimularea creșterii industriei interne din aval a uleiului de palmier"

(183) Comisia a găsit, de asemenea, dovezi conform cărora GI a stabilit, de-a lungul anilor, o politică clară de încurajare și sprijinire a extinderii industriei biomotorinei. Într-un articol de presă, directorul general pentru energie din surse regenerabile a declarat că Indonezia urmărește să impună obligativitatea utilizării de combustibili amestecați cu biomotorină pentru toate vehiculele și utilajele grele de la 1 septembrie 2018. În articolul de presă respectiv se precizează, de asemenea, că „Stațiile de alimentare cu combustibil din Indonezia nu vor fi autorizate să vândă

([42]) Varianta online a *Oxford English Dictionary*, intrarea I.3.b.

([43]) Acordul SMC, articolul 15.4 („… dacă a existat o sporire a sarcinii revenind programelor publice de sprijin"); a se vedea, de asemenea, Acordul privind agricultura, articolul 6 și anexele II și III („sprijin intern").

([44]) Raportul grupului special, China — Măsuri compensatorii și antidumping privind produsele laminate plate din oțel cu grăunți orientați din Statele Unite ale Americii (*China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-Rolled Electrical Steel from the United States*), WT/DS414/R și Add.1, adoptat la 16 noiembrie 2012, confirmat de Raportul Organului de apel, WT/DS414/AB/R, DSR 2012: XII, p. 6369, punctul 7.86.

([45]) Efectele „potențiale" se referă la acele efecte care decurg în mod natural din arhitectura, proiectarea și structura generală a măsurii, fără necesitatea unor efecte „observate" sau efective pe piață.

motorină fără amestec de îndată ce intră în vigoare noile norme", adăugând că „societățile despre care s-a constatat că vând combustibil neamestecat vor fi amendate". ([46]) În această privință, un alt articol de presă explică faptul că „Indonezia intenționează să impună ca întreaga cantitate de motorină utilizată în țară să conțină biomotorină începând cu luna următoare [septembrie 2018], pentru a stimula consumul de ulei de palmier, a reduce importurile de combustibil, precum și pentru a reduce deficitul de cont curent." (subliniere adăugată) ([47])

(184) Într-un alt articol de presă, s-a explicat, de asemenea, că „În Indonezia, Jakarta Post raportează faptul că guvernul elimină toate obstacolele în încercarea de a stimula cererea de biomotorină din ulei de palmier, explorând în prezent transformarea în instalații bazate pe biomotorină a instalațiilor bazate pe motorină ale furnizorului de energie deținut de stat PLN. Acesta analizează, de asemenea, posibilitatea de a permite furnizorilor de energie privați care utilizează biomotorină mai degrabă decât motorină fosilă pentru a produce energie electrică să vândă în mod direct această energie către PLN. Guvernul a stimulat deja creșterea cantității de biomotorină amestecată utilizată pentru căi ferate și utilaje grele, pe lângă transportul rutier". ([48])

(185) Obiectivul de mai sus de sprijinire a industriei biomotorinei a fost confirmat, de asemenea, de declarațiile publice făcute de ministrul adjunct pentru alimentație și agricultură. Într-un articol de presă, acesta a declarat că „producția de biomotorină a Indoneziei ar putea crește cu 40 % pentru a atinge 7 milioane de tone în 2019, față de un număr estimat de 5 de milioane de tone în acest an [2018], ca urmare a **unui nou program de stimulare a consumului local de biomotorină**". (subliniere adăugată) ([49])

(186) GI și-a anunțat în mod explicit sprijinul în favoarea industriei biomotorinei prin, înființarea OPPF al cărui obiectiv în materie de politici este, *de facto*, de a sprijini exclusiv industria biomotorinei. Acest sprijin a continuat și după perioada de anchetă, întrucât, în această perioadă și până în august 2018, OPPF a plătit sume de bani producătorilor de biomotorină. Acest obiectiv al OPPF a fost, de asemenea, precizat în mod clar în declarațiile publice. Într-un articol de presă, OPPF a declarat că este „încrezător că poate susține subvenții suplimentare care vor fi plătite producătorilor în temeiul noii politici guvernamentale privind biomotorina pentru restul anului", iar directorul general al fondului a afirmat, de asemenea, că „fondul a colectat în jur de 6,4 miliarde Rp din impunerea la export pentru uleiul de palmier în prima jumătate a anului 2018, ceea ce reprezintă aproape 60 % din obiectivul de 10,9 miliarde Rp stabilit pentru acest an, majoritatea acestor sume fiind utilizate ca stimulente pentru a sprijini producția de energie din surse regenerabile". În același articol, s-a explicat, de asemenea, că „Însă politica [mandatul privind amestecul] va determina, de asemenea, creșterea subvențiilor plătite către 19 producători de biocombustibili, printre care Wilmar și grupul Sinar Mas. Fondul, cunoscut și sub numele de BPDPKS, estimează că, în a doua jumătate a acestui an, politica va determina dublarea cererii de biocombustibili, care va ajunge la 2,1 milioane de kilolitri. ([50])

(187) Prin urmare, Comisia a conchis că intenția GI de a sprijini crearea și dezvoltarea industriei indoneziene a biomotorinei este limpede.

(b) ***Acțiuni ale guvernului pentru dezvoltarea industriei biomotorinei***

(188) GI intervine pe piața UPB prin intermediul mai multor instrumente, pentru a stimula dezvoltarea industriei biomotorinei. În primul rând, GI a instituit un sistem de restricții la export (prin taxe de export și impuneri la export) care este utilizat ca instrument de reducere a prețurilor UPB în Indonezia în beneficiul industriilor din aval, inclusiv al producătorilor de biomotorină. În al doilea rând, GI, prin intermediul societății deținute de stat PTNP, stabilește *de facto* prețurile UPB la niveluri scăzute în mod artificial, pe care alți furnizori de UPB le urmează, în conformitate cu politica declarată de sprijinire a dezvoltării industriei biomotorinei. GI utilizează, de asemenea, și alte măsuri, cum ar fi subvențiile directe acordate producătorilor de UPB, pentru a se asigura că producătorii de UPB respectă obiectivele în materie de politică.

(189) Toate aceste acțiuni trebuie să fie înțelese în contextul mai larg al încurajării dezvoltării industriei biomotorinei, de exemplu prin intermediul unor cerințe obligatorii privind amestecul, precum și prin înființarea OPPF în beneficiul producătorilor de biomotorină. Într-adevăr, GI a instituit un sistem care creează în mod artificial o cerere mare de biomotorină prin intermediul obligației privind amestecul. GI a pus în aplicare așa-numita obligație B20 privind amestecul. ([51]) În cadrul acestui program, pentru o serie de aplicații, cum ar fi de exemplu

([46]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-to-make-biodiesel-use-compulsory-from-september-1-official-idUSKBN1KM4WK, accesat la 17.7.2019.
([47]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-bets-big-on-biodiesel-to-limit-costs-of-oil-imports-idUSKBN1KS0CC, accesat la 17.7.2019.
([48]) https://www.biofuelsdigest.com/bdigest/2019/01/08/indonesia-wants-to-push-for-power-production-from-palm-oil-biodiesel/, accesat la 17.7.2019.
([49]) https://www.ofimagazine.com/news/indonesian-biodiesel-production-could-grow-by-40, accesat la 17.7.2019.
([50]) https://jakartaglobe.id/context/indonesia-oil-palm-estate-fund-adequate-to-support-b20-biodiesel-policy/, accesat la 17.7.2019.
([51]) Obligație adoptată în temeiul Regulamentului 12/2015 al Ministerului energiei și resurselor minerale.

transportul public, operatorii au obligația legală de a folosi drept combustibil un amestec de motorină minerală și de biomotorină care conține cel puțin 20 % biomotorină. Este de așteptat ca această obligație de realizare a unui amestec să sufere modificări în sensul creșterii până la 30 % în viitorul apropiat. În această privință, Comisia a considerat că, în absența combinării obligației de realizare a unui amestec cu OPPF, s-ar înregistra o cerere redusă de biomotorină în Indonezia și, prin urmare, veniturile provenite din vânzarea de biomotorină ar fi în mod inevitabil semnificativ mai scăzute.

(190) Prin urmare, Comisia a concluzionat, pe baza informațiilor disponibile, că GI a pus în aplicare un set de măsuri pentru a interveni pe piață, asigurând un anumit rezultat, și anume că producătorii de biomotorină beneficiază de prețuri scăzute în mod artificial pentru UPB, care reprezintă aproximativ 90 % din costurile lor de producție.

(c) ***Setul de măsuri adoptate de GI se califică drept „o formă oarecare de susținere a veniturilor sau de susținere a prețurilor" în sensul articolului XVI din GATT 1994***

(191) Prin setul de măsuri descrise mai sus, GI oferă industriei biomotorinei o susținere a veniturilor. Condițiile de reglementare adoptate de GI nu au ca efect secundar faptul că furnizorii de UPB vând acest factor de producție producătorilor de biomotorină la prețuri mai mici decât cele disponibile pe plan internațional. Un astfel de rezultat este preconizat și realizat cu succes prin acțiunile GI. Setul de măsuri instituite de GI permite producătorilor de biomotorină să aibă acces la principala lor materie primă și element de cost la un preț sub prețul practicat pe piața mondială, care rezultă apoi în profituri artificial mai mari, care derivă în principal din exporturile către piețe terțe. În acest sens, acțiunile GI contribuie la veniturile obținute de producătorii de biomotorină. În absența unor astfel de acțiuni, producătorii de biomotorină nu ar beneficia de efectele de denaturare asupra UPB derivate din intervenția statului.

(192) Toate măsurile respective arată că industria indoneziană a biomotorinei este sprijinită și este stimulată artificial de către GI. Această constatare este susținută de numărul tot mai mare de producători de biomotorină din Indonezia, precum și de creșterea puternică a capacității de producție și a exporturilor în ultimii 10 ani, după cum se arată în tabelul de mai jos:

Tabelul 2

Dezvoltarea industriei biomotorinei din Indonezia (milioane de litri)

Anul	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Capacitatea de producție (placă comercială)	3 128	3 921	3 921	4 881	5 670	5 670	6 887	10 898	11 547	11 357
Gradul de utilizare a capacității de producție (%)	10,5 %	19,9 %	46,2 %	46,5 %	52,0 %	69,9 %	24,0 %	33,5 %	29,6 %	34,3 %
Producția	330	780	1 812	2 270	2 950	3 962	1 653	3 656	3 416	3 900
Exporturile de biomotorină din Indonezia	204	563	1 440	1 608	1 942	1 569	343	476	187	1 772
Exporturile exprimate ca % din producție	62 %	72 %	79 %	71 %	66 %	40 %	21 %	13 %	5 %	45 %
Consumul	119	223	359	669	1 048	1 845	860	3 008	2 572	3 300
Stocurile finale	22	16	29	27	11	559	1 009	1 181	1 839	1 439
Numărul de producători	20	22	22	22	26	26	27	30	32	31

Sursă: Răspunsul la chestionar din partea GI, raportul GAIN pentru anul 2018 și statisticile Global Trade Atlas privind exporturile (date din 2018, în afara statisticilor privind exporturile, bazate pe estimări).

(193) După cum se poate observa din acest tabel, industria biomotorinei a fost un sector orientat în mod predominant spre export. Atunci când exporturile au scăzut în trecut, în principal din cauza existenței unor măsuri de protecție comercială în Uniune, stocurile au crescut semnificativ.

(194) Prin urmare, Comisia a concluzionat că GI oferă industriei biomotorinei o susținere a veniturilor sau a prețurilor, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.

3.3.3.8. Avantaj

(195) Întrucât majoritatea măsurilor GI aveau drept obiectiv scăderea artificială a prețului intern al UPB, Comisia a examinat dacă sprijinul acordat de GI industriei biomotorinei conferea un avantaj în ceea ce privește diferența dintre prețurile achitate de producătorii naționali de biomotorină atunci când achiziționează UPB la nivel local și valoarea de referință bazată pe condițiile de piață predominante în cazul UPB.

(196) Comisia a considerat că o astfel de diferență a avut drept rezultat un avantaj pentru producătorii indonezieni de biomotorină care au putut procura principala materie primă din cadrul procesului lor de producție la un preț inferior prețului practicat pe piața internațională. Această metodă comparativă a asigurat, de asemenea, că nu exista posibilitatea dublei contabilizări a altor subvenții care au făcut obiectul unor măsuri compensatorii din ancheta curentă și care le oferă, de asemenea, producătorilor indonezieni de biomotorină o formă de susținere a veniturilor/prețurilor.

(197) Aceste prețuri de achiziție trebuie să fie comparate cu o valoare de referință adecvată. În temeiul articolului 6 litera (d) din regulamentul de bază, adecvarea remunerării se stabilește în raport cu condițiile existente pe piață pentru bunul respectiv în țara de furnizare, și anume Indonezia, inclusiv prețul, calitatea, disponibilitatea, valoarea comercială, transportul și alte condiții de achiziționare ([52]).

(198) Comisia a considerat că prețurile FOB de export ale UPB din Indonezia către restul lumii, astfel cum figurează în statisticile privind exporturile indoneziene, constituie o valoare de referință adecvată, deoarece sunt stabilite în conformitate cu principiile pieței libere, reflectă condițiile de piață predominante în Indonezia și nu sunt distorsionate de intervenția autorităților publice. Comisia a ajuns la această concluzie întrucât importurile de UPB în Indonezia au fost marginale și, prin urmare, nu au fost reprezentative, astfel încât Comisia nu a putut identifica niciun preț intern nedenaturat pentru UPB. În plus, Comisia a considerat că valoarea de referință utilizată este cea mai apropiată aproximare a ceea ce ar reprezenta un preț intern nedenaturat din Indonezia în lipsa intervenției GI. În cele din urmă, Comisia a analizat, de asemenea, alte valori de referință posibile, cum ar fi prețul CIF al UPB practicat în portul Rotterdam. Întrucât acest preț este alcătuit dintr-un amestec de UPB originar din numeroase alte țări în afara Indoneziei, Comisia a considerat că el este o valoare de referință mai puțin adecvată în ceea ce privește condițiile de piață predominante din Indonezia. În orice caz, Comisia a observat că diferența de preț dintre diferitele valori de referință este minimă.

(199) Comisia a calculat media pe lună a PA a prețurilor mondiale de export FOB din Indonezia și a considerat că prețurile astfel calculate sunt indicatorul cel mai apropiat de prețurile interne nedenaturate din Indonezia pentru UPB.

(200) Comisia a comparat apoi prețul intern al UPB plătit de producătorii indonezieni cu valoarea de referință calculată astfel cum se explică în considerentul 199.

(201) Valoarea totală a diferenței reprezintă „economiile” obținute de producătorii de biomotorină din Indonezia care achiziționează UPB pe piața internă denaturată din Indonezia, comparativ cu prețul pe care l-ar fi plătit în lipsa denaturărilor. În cele din urmă, această valoare totală reprezintă avantajul conferit producătorilor din Indonezia de către GI în timpul perioadei de anchetă.

3.3.3.9. Specificitate

(202) Setul de măsuri ale GI a avut drept obiectiv aducerea de avantaje anumitor industrii, inclusiv industriei interne a biomotorinei. Într-adevăr, deși denaturările în ceea ce privește UPB aduc avantaje, de asemenea, produselor din aval altele decât biomotorina, avantajul este disponibil doar pentru anumite industrii din Indonezia, și anume pentru cele active în lanțul valoric al uleiului de palmier. Această constatare este susținută de declarațiile GI referitoare la politici, precum și de actele legislative ulterioare care pun în aplicare și modifică disciplina taxei de export și a impunerii la export. De exemplu, Regulamentul 128/PMK.011/2011 stipula în mod expres următoarele: „în contextul sprijinirii eforturilor din aval ale sectorului uleiului de palmier de a crește valoarea adăugată în aval, este necesară restructurarea taxei la export”. Prin urmare, acestea sunt specifice în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază.

3.3.4. *Concluzie*

(203) Printr-un set de măsuri, inclusiv taxe de export și impunerea la export și acționând, *de facto*, ca entitate care stabilește prețurile pe piață, GI a determinat producătorii naționali de UPB să vândă UPB pe plan local și i-a „însărcinat” sau „le-a ordonat” să furnizeze această materie primă în Indonezia pentru o remunerație mai mică decât ar fi adecvată. Măsurile în cauză au contribuit la obținerea efectului dorit de denaturare a pieței interne

([52]) A se vedea WT/DS436/AB/R Statele Unite ale Americii – Măsuri compensatorii pentru anumite produse plate din oțel nealiat laminate la cald din India (*Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India*), 8 decembrie 2014, punctul 4.244.

a UPB din Indonezia și de scădere a prețului la un nivel redus în mod artificial în avantajul industriei biomotorinei din aval. Funcția de furnizare a UPB pentru o remunerație mai mică decât ar fi adecvată este o funcție care le incumbă în mod normal autorităților publice, având în vedere obiectivul de politică publică privind sprijinirea industriei biomotorinei, iar practica furnizorilor de UPB de executare a acestei funcții nu diferă realmente de practicile normale ale autorităților publice atunci când acestea vizează obiective de politică asemănătoare prin intermediul altor forme de sprijin (cum ar fi granturile sau veniturile la care se renunță).

(204) Prin urmare, Comisia a concluzionat că GI a oferit o contribuție financiară în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul 1 subpunctul (iv) din regulamentul de bază, interpretat și aplicat în conformitate cu standardul OMC relevant în temeiul articolului 1.1 litera (a) punctul (iv) din Acordul SMC. În subsidiar, Comisia a concluzionat, de asemenea, că GI furnizează producătorilor de biomotorină o susținere a veniturilor sau a prețurilor prin intervenția sa pe piața UPB, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, interpretat în lumina articolului 1.1 litera (a) punctul 2 din Acordul SMC.

(205) Comisia a concluzionat, de asemenea, că o astfel de contribuție financiară conferă un avantaj specific beneficiarilor.

(206) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a constatat că, printr-un set de măsuri, GI a oferit sprijin industriei biomotorinei, inclusiv prin furnizarea de ulei de palmier (UPB) pentru o remunerație mai mică decât ar fi adecvată. GI a conferit beneficiarilor un avantaj care este specific, echivalând astfel cu o subvenție pasibilă de măsuri compensatorii.

3.3.5. *Calculul valorii subvenției*

(207) În conformitate cu articolul 5 din regulamentul de bază, Comisia a calculat valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii pentru fiecare producător-exportator în termeni de avantaj conferit beneficiarului, așa cum s-a constatat și s-a determinat pentru PA. Comisia a evaluat avantajul ca fiind suma diferențelor dintre prețurile plătite pentru UPB achiziționat pe piața internă și prețul de referință al UPB calculat pe fiecare lună a PA. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a repartizat aceste valori ale subvenției la cifra de afaceri totală a producției bazată pe UPB a producătorilor-exportatori din timpul perioadei de anchetă drept numitor corespunzător, întrucât subvenția a acordat un avantaj întregii producții de produse bazate pe UPB, și nu doar produsului în cauză sau producției destinate exporturilor.

(208) Rata subvenției stabilită în ceea ce privește acest set de măsuri în timpul perioadei de anchetă în cazul producătorilor-exportatori reprezintă:

Societate	Rata subvenției
PT Ciliandra Perkasa	0,13 %
PT Intibenua Perkasatama și PT Musim Mas (Grupul Musim Mas)	4,40 %
PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo (Grupul Permata)	5,15 %
PT Wilmar Nabati Indonesia și PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Grupul Wilmar)	3,43 %

3.4. **Sprijin din partea autorităților publice prin intermediul unor venituri la care s-a renunțat: sistemul Bonded Zone (sistemul de zone sub control vamal)**

3.4.1. *Sistemul de subvenționare*

(209) Sistemul Bonded Zone a fost introdus de GI prin Regulamentul 147/PMK.04/2011 al Ministerului de Finanțe modificat ulterior de Regulamentele Ministrului Finanțelor 255/PMK.04/2011 și 120/PMK.04/2013.

(210) Zonele sub control vamal sunt definite ca zone situate pe teritoriul vamal al Republicii Indonezia, unde taxa de import și TVA la mărfurile importate sunt suspendate (pentru taxa de import) sau scutite (pentru TVA). Atât suspendarea, cât și scutirea se aplică bunurilor de capital, materiilor prime și materialelor de sprijin.

(211) Pe parcursul vizitei de verificare, GI a explicat că nu există zone pre-definite pe teritoriul Republicii Indonezia identificate drept zone sub control vamal, ci mai degrabă societățile pot depune solicitări și, dacă acestea sunt acceptate, sediul lor va deveni o zonă sub control vamal.

3.4.1.1. Eligibilitate

(212) Pe parcursul vizitei de verificare, GI a explicat, de asemenea, că sistemul de zone sub control vamal este disponibil numai „societăților orientate spre export", și anume societăților care generează din exporturi peste 50 % din cifra de afaceri. În cadrul vizitei de verificare, GI a mai explicat că, în conformitate cu Regulamentul Ministerului de Finanțe nr. 4/2014, se poate acorda o derogare de la cerința de mai sus, astfel încât și societățile care nu sunt orientate spre export să poată beneficia de acest sistem. Cu toate acestea, probele colectate în cadrul anchetei nu au putut identifica criteriile obiective prevăzute în legislație pentru acordarea unei astfel de derogări. Mai degrabă, o traducere a legislației menționează că „*Recomandarea prevăzută la articolul 1 poate fi furnizată după luarea în considerare:*

(a) a produsului societății solicitante care poate sau nu să fie comercializat pe o piață substitutivă de importuri directe de bunuri similare pentru a satisface cererea de pe piața internă;

(b) a oricărei scăderi a exporturilor; și/sau

(c) a protecției industriilor naționale producătoare de produse similare celor din zona sub control vamal, ținând seama de capacitatea industriei locale de a satisface cererea internă."

(213) În ceea ce privește cele menționate anterior, pe parcursul vizitei de verificare, GI a explicat că societățile din industria biomotorinei beneficiază în mod normal de derogarea de la cerința de a genera din exporturi peste 50 % din cifra de afaceri. Conform explicației furnizate în cursul vizitei de verificare, aceasta are ca scop sprijinirea societăților producătoare de biomotorină în vederea realizării obligațiilor de amestec impuse de GI.

(214) Prin urmare, Comisia a concluzionat că acordarea derogării menționate mai sus este în întregime la latitudinea GI.

(215) În cele din urmă, GI a explicat că acest sistem este disponibil numai societăților care importă mărfuri în Republica Indonezia pentru prelucrare ulterioară. Prin urmare, simplul importator nu poate solicita obținerea unui statut de zonă sub control vamal.

3.4.1.2. Avantajele conferite de aflarea într-o zonă sub control vamal

(216) În cadrul zonei sub control vamal, procesul de import este suspendat până când societățile vând produsele finite pe teritoriul Republicii Indonezia. Cu alte cuvinte, taxa la import se suspendă la produsele importate în zonele sub control vamal până când acestea sunt vândute pe piața internă din Indonezia. Dacă un produs rămâne în zona sub control vamal (de exemplu utilaje) sau este exportat direct, taxa la import nu va fi niciodată exigibilă.

(217) La fel ca în cazul taxei la import, și plata TVA datorate pentru bunurile importate se suspendă până când produsele finite sunt vândute pe piața internă. Dacă un produs rămâne în zona sub control vamal (de exemplu utilaje) sau este exportat direct, TVA nu va fi niciodată exigibilă.

(218) În cadrul acestui sistem, scutirea de la plata taxei la import și a TVA se acordă la importurile de bunuri de capital, cum ar fi utilajele utilizate în procesul de producție a biomotorinei, de materii prime și de piese de schimb.

3.4.1.3. Aplicarea dispozițiilor articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază

(219) În ceea ce privește informațiile solicitate de Comisie în cursul procedurii referitoare la sistemul Bonded Zones, Wilmar nu a cooperat pe deplin cu Comisia. Comisia a informat, prin urmare, Wilmar că ar fi posibil să recurgă la utilizarea datelor disponibile în temeiul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază atunci când anchetează existența și amploarea presupusului sprijin acordat industriei biomotorinei prin scutirea de la plata taxei la import pentru utilajele și bunurile importate într-o zonă sub control vamal.

(220) În cererea de clarificări trimisă la 15 februarie 2019, Comisia a solicitat Wilmar să furnizeze anumite informații privind importurile de materii prime și utilaje de la data înființării fiecăreia dintre entitățile afiliate (producători de biomotorină și furnizori de UPB). În răspunsul său la cererea de clarificări, Wilmar a oferit un răspuns parțial la această solicitare de informații, susținând că a întâmpinat dificultăți tehnice în colectarea întregului set de date solicitate. O explicație similară a fost furnizată în timpul vizitei de verificare. Prin urmare, Comisia a putut verifica doar un set limitat de date.

(221) În consecință, în ceea ce privește presupusul sprijin acordat industriei biomotorinei prin scutirea de la plata taxei la import pentru utilajele și bunurile importate într-o zonă sub control vamal, Wilmar nu a prezentat informațiile și elementele de probă necesare, astfel cum a solicitat Comisia în cererea sa de clarificări și în cursul vizitei de verificare.

(222) Lipsa informațiilor și/sau a documentelor necesare și relevante descrise mai sus obstrucționează semnificativ examinarea. Într-adevăr, aceasta a cauzat dificultăți grave Comisiei în stabilirea unor concluzii precise și bine fundamentate cu privire la acest sistem de subvenții.

(223) Wilmar a subliniat că informațiile solicitate nu erau, în primul rând, necesare în sensul articolului 28 din regulamentul de bază și că, în orice caz, informațiile parțiale pe care le-a prezentat respectau cerințele prevăzute la articolul 28 alineatul (3) din regulamentul de bază. De asemenea, Wilmar a susținut că nu deține informațiile pe care nu le-a prezentat.

(224) În această privință, Comisia a observat că afirmația potrivit căreia Wilmar nu putea să urmărească aceste informații nu poate fi acceptată, deoarece depinde de o problemă tehnică ce ar face ca obținerea acestor informații să fie prea dificilă. Prin urmare, Comisia a fost de părere că Grupul Wilmar se află în posesia acestor informații și ar fi putut să le obțină pentru a furniza un răspuns complet la cererea de clarificări.

(225) În al doilea rând, informațiile solicitate sunt necesare, în special în lumina faptului că lipsește în totalitate un volum important de date referitoare la valoarea taxei scutite la import. Prin urmare, acest fapt împiedică Comisia să determine valoarea exactă a subvenției primite de Grupul Wilmar în cadrul acestui sistem.

(226) Comisia a observat, de asemenea, că afirmația Grupului Wilmar potrivit căreia aceasta nu a solicitat ulterior aceste informații nu poate fi admisă. În cursul vizitei de verificare, Comisia a întrebat dacă sunt disponibile informațiile lipsă și a luat act de faptul că acestea nu sunt disponibile.

(227) Prin urmare, Comisia s-a bazat parțial pe faptele disponibile pentru constatările sale referitoare la aceste aspecte ale anchetei în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază.

3.4.2. *Analiză*

3.4.2.1. Contribuția financiară

(228) Din motivul enunțat mai jos, Comisia a considerat că scutirea de la plata taxei de import pentru utilaje acordată prin sistemul de zone sub control vamal constituie o contribuție financiară a GI către producătorii-exportatori sub formă de venituri nepercepute.

(229) Astfel cum s-a arătat mai sus în considerentele 216-218, întreprinderile din zonele sub control vamal se bucură de (i) scutirea de la plata taxei de import pentru utilajele și materiile prime importate și (ii) scutirea de la plata TVA pentru utilajele și materiile prime importate. Atât taxa de import, cât și TVA rămân scutite până când bunul importat este vândut pe piața internă. Acest lucru înseamnă că societățile din zonele sub control vamal pot să nu plătească niciodată taxa de import sau TVA pentru bunurile care nu părăsesc niciodată zona sub control vamal, cum ar fi utilajele, sau care sunt exportate direct.

(230) Comisia a observat, de asemenea, că toți producătorii-exportatori au beneficiat de acest sistem, exclusiv atunci când au importat în principal utilaje și piese de schimb pentru uzinele lor de biomotorină. Întrucât principala materie primă pentru producția de biomotorină este, de fapt, UPB, iar UPB provine în întregime din surse locale, sumele potențiale care nu au fost colectate pentru materiile prime importate par să fie neglijabile.

(231) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a observat, prin urmare, că producătorii-exportatori nu au plătit niciodată, în esență, taxa de import și TVA pentru utilajele pe care le-au importat. Utilajele sunt, de fapt, importate în zona sub control vamal în cauză în scopul creării instalației de producție și, odată instalate, acestea nu mai părăsesc zona.

(232) Prin urmare, Comisia a concluzionat că scutirea de la plata taxelor de import la importul de utilaje și echipamente reprezintă încasări anulate sau nepercepute în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul (ii) din regulamentul de bază. În ceea ce privește scutirea de TVA, Comisia a considerat că GI renunță, de asemenea, la veniturile publice, deoarece, în condiții normale, producătorii-exportatori ar plăti TVA-ul mai întâi către stat și, ulterior, li s-ar compensa TVA-ul atunci când vând pe piața internă. ([53])

([53]) Rapoartele Organului de apel, *Brazil – Certain Measures Concerning Taxation and Charges*, WT/DS472/AB/R și Add.1 / WT/DS497/AB/R and Add.1, adoptate la 11 ianuarie 2019, punctele 5.212 – 5.221.

3.4.2.2. Avantaj

(233) Ancheta a arătat că utilajele utilizate în zonele sub control vamal sunt, în general, importate și că, odată instalate, nu mai părăsesc zona sub control vamal. Prin urmare, taxa de import pentru astfel de utilaje nu devine, de fapt, niciodată exigibilă. În ceea ce privește scutirea de TVA pentru utilajele și pentru piesele de schimb importate, Comisia a constatat că producătorii-exportatori au beneficiat, de asemenea, de pe urma menținerii avantajului în ceea ce privește disponibilitatea în numerar. ([54])

(234) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a considerat, prin urmare, că acest sistem conferă un avantaj producătorilor-exportatori deoarece aceștia se află într-o situație financiară mai bună decât în absența sistemului. De fapt, în absența sistemului, aceștia ar fi plătit taxa și TVA la importul utilajelor și al componentelor.

3.4.2.3. Specificitate

(235) Sistemul este specific deoarece este disponibil numai anumitor societăți, în funcție de performanța lor la export și de amplasarea în anumite zone geografice aflate sub jurisdicția autorității care acordă subvenția, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) din regulamentul de bază.

3.4.3. *Concluzie*

(236) Comisia a constatat că, printr-un set de măsuri, GI a oferit sprijin industriei biomotorinei, inclusiv prin intermediul veniturilor la care s-a renunțat în ceea ce privește sistemul Bonded Zone și scutirea de la plata taxei de import și a TVA pentru utilajele și componentele importate. GI a conferit beneficiarilor un avantaj care este specific, echivalând astfel cu o subvenție pasibilă de măsuri compensatorii.

3.4.4. *Calculul valorii subvenției*

(237) Comisia a calculat avantajul producătorilor-exportatori care rezultă din acest sistem în ceea ce privește scutirea de la plata taxei de import pentru utilajele importate ca fiind valoarea totală a taxei neplătite, alocată perioadei de anchetă pe baza duratei de viață utilă a activelor suport. În ceea ce privește scutirea de la plata TVA pentru utilajele și materiile prime importate, avantajul era neglijabil și, prin urmare, nu a afectat substanțial rezultatele finale.

(238) Rata subvenției stabilită în ceea ce privește acest set de măsuri în timpul perioadei de anchetă în cazul producătorilor-exportatori reprezintă:

Societate	Rata subvenției
PT Ciliandra Perkasa	0,03 %
PT Intibenua Perkasatama și PT Musim Mas (Grupul Musim Mas)	0,12 %
PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo (Grupul Permata)	0,16 %
PT Wilmar Nabati Indonesia și PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Grupul Wilmar)	0,11 %

3.5. **Alte sisteme**

(239) Plângerea a identificat o serie de subvenții și programe de subvenționare suplimentare și, în special, prin venituri nepercepute sau necolectate, cum ar fi avantaje legate de impozitul pe venit pentru investițiile cotate, subvenții pentru zonele industriale, avantaje fiscale pentru industriile pioniere și furnizarea de finanțări și de garanții la export în condiții preferențiale de către banca indoneziană Eximbank.

(240) Întrucât Comisia nu a găsit elemente de probă referitoare la utilizarea acestora de către producătorii-exportatori, acestea vor fi tratate împreună în prezenta secțiune.

([54]) Rapoartele Grupului special, *Brazil – Certain Measures Concerning Taxation and Charges*, WT/DS472/R, Add.1 și Corr.1 / WT/DS497/R, Add.1 și Corr.1, adoptate la 11 ianuarie 2019, astfel cum au fost modificate prin Rapoartele Organului de apel WT/DS472/AB/R / WT/DS497/AB/R, punctele 7.491 – 7.494.

3.5.1. *Impozit pe venit pentru investițiile cotate*

(241) Plângerea a susținut că acest sistem acordă facilități în materie de impozit pe venit pentru investiții în anumite domenii de activitate și/sau anumite regiuni pentru a stimula investițiile străine și interne directe în Indonezia. În special, plângerea susține că acest sistem acordă:

(a) O deducere fiscală netă de 30 % din investiția totală, aplicată timp de 6 ani pentru 5 % pe an;

(b) O depreciere și o amortizare accelerate;

(c) Un impozit pe venit perceput pentru dividende plătite plătitorului de impozit din străinătate la o valoare de 10 % sau mai mic în conformitate cu Acordul efectiv privind evitarea dublei impuneri; și

(d) O compensare a pierderilor pe o perioadă mai mare de 5 ani, dar nu mai mult de 10 ani.

(242) Ancheta a confirmat, în linii mari, afirmațiile formulate în plângere. Ancheta a arătat, de fapt, că programul a fost înființat la 1 ianuarie 2007, în conformitate cu Regulamentul Guvernului nr. 1/2007 și a fost reînnoit și modificat la 6 aprilie 2015 prin Regulamentul Guvernului nr. 18/2015, modificat ulterior prin Regulamentul Guvernului nr. 9/2016. Deși Regulamentul Guvernului nr. 18/2015 abrogă Regulamentul Guvernului nr. 1/2007, societățile care au beneficiat de avantaje în baza Regulamentului Guvernului nr. 1/2017 au primit în continuare astfel de avantaje până la data expirării inițiale a acestora.

(243) În conformitate cu acest sistem, societățile care realizează investiții în anumite regiuni de pe teritoriul Republicii Indonezia și în anumite sectoare industriale pot beneficia de următoarele stimulente:

(a) O deducere fiscală netă de 30 % din investiția totală, aplicată timp de 6 ani pentru 5 % pe an;

(b) O depreciere și o amortizare accelerate;

(c) Un impozit pe venit perceput pentru dividende plătite plătitorului de impozit din străinătate la o valoare de 10 % sau mai mic în conformitate cu Acordul efectiv privind evitarea dublei impuneri; și

(d) O compensare a pierderilor pe o perioadă mai mare de 5 ani, dar nu mai mult de 10 ani.

(244) În cursul vizitei de verificare, GI a explicat că sistemul este disponibil pentru investiții în alte regiuni decât Java sau Sulawesi și că locația relevantă pentru eligibilitate este cea în care se realizează investiția și nu locul în care se află sediul societății care realizează investiția. GI a confirmat, de asemenea, că lanțul valoric al UPB, care include producătorii de biomotorină, este eligibil pentru acest sistem.

(245) Ancheta a arătat că, din diverse motive, niciunul dintre producătorii-exportatori nu a utilizat acest sistem. Societățile fie au înregistrat pierderi și, prin urmare, nu au avut impozit pe venit care să poată fi dedus, fie nu au fost eligibile din cauza neîndeplinirii condiției referitoare la realizarea investițiilor într-o anumită regiune.

(246) Având în vedere că niciun producător-exportator nu a utilizat sistemul, Comisia nu a analizat mai departe acest sistem.

3.5.2. *Subvenție pentru zonele industriale*

(247) Reclamantul susține că, în cadrul sistemului de subvenții pentru zonele industriale, GI subvenționează producătorii indonezieni de biomotorină prin diverse stimulente. În special, plângerea susține că GI a instituit așa-numita „subvenție pentru zonele industriale" în temeiul Regulamentului nr. 142/2015. În cadrul acestui sistem, orice *„societate industrială"* situată într-o *„zonă industrială"* beneficiază de stimulente fiscale și poate beneficia și de stimulente regionale.

(248) Potrivit plângerii, acest program oferă o contribuție financiară producătorilor indonezieni de biomotorină sub formă de venituri nepercepute de GI și oferă un avantaj exportatorilor indonezieni de biomotorină, care este egal cu taxele economisite. De asemenea, plângerea susține că acest sistem este specific deoarece numai anumite întreprinderi din cadrul unei zone industriale pot beneficia de program în condițiile stabilite în regulament.

(249) Ancheta a indicat faptul că acest sistem a fost instituit de GI pentru a sprijini activitatea industrială din zone geografice specifice, definite la articolul 1.4 din Regulamentul Guvernului nr. 142 din 2015 ca zonă de activitate industrială centrală care este echipată cu o infrastructură de sprijin dezvoltată și gestionată de Industrial Estate Company.

(250) Ancheta a indicat, de asemenea, că acest sistem poate aduce avantaje beneficiarilor, având în vedere că Regulamentul 105/2016 al Ministerului Finanțelor prevede anumite facilități privind impozitul pe profit, precum și scutiri la plata TVA și a taxei de import.

(251) Cu toate acestea, ancheta a arătat că niciunul dintre producătorii-exportatori nu a utilizat acest sistem și, prin urmare, Comisia nu a analizat mai departe acest sistem.

3.5.3. *Avantaj fiscal pentru industriile pioniere*

(252) Plângerea susține că, prin programul de avantaje fiscale pentru industriile pioniere, GI furnizează o serie de stimulente fiscale pentru a crește investițiile directe în așa-numitele „industrii pioniere". În special, plângerea susține că acest sistem a fost instituit în 2011 cu Regulamentul Ministrului Finanțelor nr. 130/2011. El a fost apoi revizuit de mai multe ori. Acest program a fost recent revizuit la 29 martie 2018 prin Regulamentul Ministrului Finanțelor nr. 35/2018.

(253) Potrivit plângerii, acest sistem oferă o contribuție financiară beneficiarilor sub formă de venituri nepercepute de GI, precum și un avantaj acestora sub formă de economii la impozitare.

(254) Ancheta a indicat faptul că schema în cauză constă, în esență, într-o reducere a impozitului pe profit pentru o întreprindere care desfășoară anumite activități comerciale (așa-numitele industrii pioniere) enumerate în Regulamentul Ministrului Finanțelor nr. 159/2015 modificat prin Regulamentul Ministrului Finanțelor nr. 103/2016. Ancheta a mai arătat că, pe lângă activitățile desfășurate într-o „industrie de pionierat" astfel cum este definită de Ministerul Finanțelor, întreprinderile, pentru a fi eligibile pentru acest sistem, trebuie să investească cel puțin 1 000 000 000 000,00 IDR (un trilion de rupii indoneziene) pentru toate sectoarele industriilor pioniere, cu excepția sectorului tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC) care introduce tehnologii de vârf. Corporațiile din sectorul TIC ar putea să investească minimum 500 000 000 000,00 IDR (cinci sute de miliarde de rupii indoneziene) pentru a beneficia de avantaj. Pe lângă cele de mai sus, se aplică și alte criterii de eligibilitate, și anume depunerea unui minimum de 10 % din planul de investiții la băncile din Indonezia, menținerea unui raport datorii/capitaluri proprii de cel puțin 4:1 și deținerea statutului de persoană juridică indoneziană din 15 august 2011.

(255) Cu toate acestea, ancheta a arătat că niciunul dintre producătorii-exportatori nu a utilizat acest sistem și, prin urmare, Comisia nu a analizat mai departe acest sistem.

3.5.4. *Furnizarea de finanțări și de garanții la export în condiții preferențiale de către banca indoneziană Eximbank*

(256) Plângerea susține că Lempabaga Pembiyaan Ekspor Indonesia („Eximbank"), o bancă deținută de stat în proporție de 100 %, acționează ca instituție financiară specială a Ministerului Finanțelor, care intenționează să sprijine comerțul exterior al Indoneziei. Potrivit reclamantului, în această calitate, Eximbank acordă finanțare preferențială la export industriei indoneziene a uleiului de palmier din aval, care include producătorii de biomotorină.

(257) Conform plângerii, obiectivul Eximbank este de a sprijini politicile guvernamentale în contextul încurajării programului național de export prin intermediul furnizării de finanțare națională la export și, în raportul său anual din 2017, Eximbank a mai indicat că se angajează să sprijine în mod activ industriile indoneziene ale uleiului de palmier, care formează cea mai mare parte a bazei sale de clienți.

(258) Plângerea susține, de asemenea, că gama largă de servicii financiare, cum ar fi finanțarea la export, garanțiile la export, asigurarea exporturilor și serviciile de consiliere furnizate de Eximbank, se califică drept contribuție financiară din partea GI. În plus, plângerea adaugă faptul că, în conformitate cu Legea 2/2009, funcția Eximbank este de a furniza finanțare pentru orice tranzacție sau proiect care nu este viabil(ă) pentru serviciile bancare comerciale în scopul creșterii exporturilor. În acest context, plângerea susține că, în conformitate cu raportul anual al Eximbank din 2017, Eximbank deținea active financiare și de încasat cu rate nominale ale dobânzii de doar 0 %, denominate atât în rupii indoneziene, cât și în valută străină. Prin urmare, plângerea susține că, în ciuda faptului că nu a putut identifica cu precizie rata dobânzii aplicată de Eximbank producătorilor de biomotorină, aceasta susține totuși că ar fi sub prețul pieței și, prin urmare, constituie un avantaj în favoarea lor.

(259) Ancheta a indicat că Eximbank a fost înființată de GI în temeiul Legii 2/2009 și oferă finanțare sub formă de capital de lucru și/sau de investiții. Mai precis, ancheta a dezvăluit că Eximbank desfășoară următoarele activități:

— Garanții furnizate exportatorilor din Indonezia, importatorilor de peste mări și ofertelor legate de performanța proiectului;

— Facilități de asigurare pentru exportatori în cazul în care agențiile de asigurări de export existente nu pot furniza servicii; și

— Consiliere prin servicii de instruire și consiliere pentru bănci, instituții financiare, producători-exportatori de mărfuri de export, în special întreprinderi mici și mijlocii și cooperative.

(260) Ancheta a arătat că niciunul dintre producătorii-exportatori, cu excepția unuia singur, nu a avut o relație contractuală cu Eximbank. Fără a aduce atingere celor de mai sus, Comisia a verificat toate împrumuturile încheiate între producătorii-exportatori și orice bancă de stat. În această privință, Comisia a putut verifica dacă rata dobânzii aplicată de băncile de stat la împrumuturi este comparabilă cu criteriile internaționale de referință, atât pentru împrumuturile exprimate în rupii indoneziene („IDR"), cât și pentru împrumuturile exprimate în dolari SUA. În ceea ce privește împrumuturile exprimate în IDR, Comisia a comparat rata dobânzii datorată de producătorii-exportatori pe durata împrumutului cu randamentele obligațiunilor indoneziene cu durată similară disponibile la Bloomberg. Comisia a observat că cele două sunt comparabile.

(261) În consecință, având în vedere faptul că Comisia nu a stabilit faptul că acest sistem a conferit vreun avantaj, aceasta nu a analizat mai departe sistemul.

3.6. **Concluzie privind subvenționarea**

(262) Comisia a calculat valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii pentru fiecare producător-exportator prin examinarea fiecărei subvenții sau a fiecărui program de subvenționare, în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, și a adunat aceste cifre pentru a calcula valoarea totală a subvenției acordate fiecărui producător-exportator în cursul perioadei de anchetă. Pentru calcularea subvenționărilor totale de mai jos, Comisia a calculat mai întâi procentajul reprezentat de subvenție, acesta fiind egal cu valoarea subvenției, considerată ca procent din cifra totală de afaceri a societății. Acest procent a fost utilizat în continuare pentru a calcula subvenția alocată exporturilor de produs în cauză către Uniune pe durata perioadei de anchetă. Ulterior a fost calculată valoarea subvenției pe tonă de produs în cauză exportat către Uniune în cursul perioadei de anchetă, iar marjele de mai jos au fost calculate ca procentaj din valoarea „Cost, asigurare și navlu" (CIF) a acelorași exporturi pe tonă.

(263) Având în vedere gradul ridicat de cooperare din partea producătorilor-exportatori din Indonezia, taxa aplicabilă „tuturor celorlalte societăți" a fost stabilită în mod provizoriu la nivelul celei mai ridicate taxe instituite pentru societățile cooperante.

Societate	Rata subvenției
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama și PT Musim Mas (Grupul Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo (Grupul Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia și PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Grupul Wilmar)	15,7 %
Toate celelalte societăți	18,0 %

4. **PREJUDICIUL**

4.1. **Definiția industriei Uniunii și a producției Uniunii**

(264) În cursul perioadei de anchetă, 44 de producători din Uniune membri ai CEB (Comitetul european pentru biomotorină) și alți 196 de producători cunoscuți care nu erau membri ai comitetului au fabricat produsul similar. Toți acești producători constituie „industria din Uniune", în sensul articolului 9 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(265) Astfel cum s-a indicat în considerentele 17-20, Comisia a selectat pentru eșantion trei producători din Uniune, reprezentând 18 % din producția totală din Uniune a produsului similar.

(266) Comisia a stabilit producția totală de biomotorină a Uniunii în cursul perioadei de anchetă la aproximativ 13 milioane de tone, pe baza informațiilor prezentate de CEB cu privire la industria din Uniune.

(267) CEB colectează date privind producția pe care le primește de la membrii săi, care reprezintă aproximativ 70 % din producția de biomotorină din Uniune. În ceea ce privește producătorii care nu sunt membri și care reprezintă în jur de 30 % din producția de biomotorină din Uniune, CEB colectează informații privind producția de la asociațiile naționale relevante ale industriei, precum și din alte surse accesibile publicului.

(268) Metodologia și corectitudinea datelor colectate de CEB au făcut obiectul unei vizite de verificare în temeiul articolului 26 din regulamentul de bază, efectuată la sediul CEB.

Tabelul 3

Producția la nivelul Uniunii (tone)

	2015	2016	2017	PA
Producția totală a Uniunii	11 789 896	11 958 862	13 071 053	13 140 582
Indice	*100*	*101*	*111*	*111*

Sursă: CEB (Comitetul european pentru biomotorină)

(269) Producția totală a Uniunii a crescut treptat cu 11 % între 2015 și 2017. Aceasta a rămas stabilă între 2017 și sfârșitul perioadei de anchetă. În comparație cu consumul din Uniune indicat în tabelul 4 de mai jos, producția industriei din Uniune nu a ținut pasul cu cererea, diferența fiind biomotorina importată.

4.2. **Consumul la nivelul Uniunii**

(270) Comisia a determinat consumul de biomotorină din Uniune prin adăugarea importurilor de biomotorină în Uniune la vânzările industriei din Uniune pe piața Uniunii.

(271) Consumul la nivelul Uniunii a evoluat după cum urmează:

Tabelul 4

Consumul la nivelul Uniunii (tone)

	2015	2016	2017	PA
Consumul total la nivelul Uniunii	11 791 953	11 435 468	14 202 128	15 634 102
Indice	*100*	*97*	*120*	*133*

Sursă: CEB, statisticile privind importurile UE

(272) Consumul de biomotorină din Uniune a fost stabil până în 2016. Acesta a crescut în 2017 și în perioada de anchetă cu 33 % comparativ cu 2015. Consumul de biomotorină depinde de doi factori majori, și anume consumul de motorină și conținutul de biomotorină din acest combustibil.

(273) Cererea care crește constant și producția din Uniune rezultă de pe urma politicii energetice a Uniunii. Directiva 2009/285 privind energia din surse regenerabile (denumită în continuare „RED") ([55]) prevede că *„fiecare stat membru se asigură că ponderea energiei din surse regenerabile utilizată în toate formele de transporturi în 2020 reprezintă cel puțin 10 % din consumul final de energie în transporturi în statul membru respectiv"* („obligație de amestec"). Directiva permite fiecărui stat membru să își stabilească propriile obligații specifice fiecărei țări.

(274) La 21 decembrie 2018 ([56]), după încheierea perioadei de anchetă, a fost publicată A doua directivă 2018/2001 privind energia din surse regenerabile (denumită în continuare „RED II"). Directiva continuă politica utilizării combustibililor din surse regenerabile în sectorul transporturilor, continuă obiectivul de 10 % de surse regenerabile în transporturi și stabilește criteriile de durabilitate la biocombustibili pentru toți biocombustibilii produși sau consumați în UE.

(275) Faptul că mai multă biomotorină este amestecată cu motorina minerală reprezintă un element important în ceea ce privește analiza tendințelor de pe piața de biomotorină din Uniune. Costul de producție și prețurile biomotorinei sunt, în general, mai mari decât costul de producție și prețurile motorinei minerale. Legislația UE impune producătorilor de combustibili (rafinării) să achiziționeze biomotorină pentru a o amesteca cu combustibili fosili.

([55]) Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

([56]) Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, JO L 328, 21.12.2018, p. 82.

(276) Consumul de biomotorină este direct legat de măsurile introduse în fiecare stat membru pentru a respecta obligația de amestec de a amesteca anumite niveluri de biomotorină cu combustibilii fosili. Consumul de biomotorină trebuie să crească pe măsură ce mai multe state membre vor transpune obiectivele directivelor UE în legislațiile lor naționale.

(277) Un alt factor important se referă la consumul de motorină pentru transportul rutier în Uniune. Acest consum este determinat de situația economică generală a Uniunii, care determină nevoia de a transporta bunuri și persoane.

(278) Un alt factor referitor la consumul de motorină (și, în consecință, de biomotorină) în Uniune este eficiența consumului de combustibil al camioanelor, al autobuzelor și al autovehiculelor diesel. O eficiență mai ridicată a consumului de combustibil conduce direct la un consum mai scăzut de motorină. Un alt factor îl reprezintă trecerea de la motoarele diesel la motoarele care utilizează alte tipuri de combustibil, cum ar fi benzina, GPL/GNC, motoarele hibride și cele complet electrice.

4.3. **Importurile din țara în cauză**

4.3.1. *Volumul și cota de piață a importurilor din țara în cauză*

(279) Comisia a stabilit volumul importurilor de biomotorină și cota lor de piață aferentă conform bazei de date Surveillance 2 ([57]).

(280) Importurile de biomotorină în Uniune din țara în cauză au evoluat după cum urmează. PA a fost împărțită în trimestre pentru a demonstra efectul anulării taxelor în martie 2018:

Tabelul 5

Volumul importurilor (tone) și cota de piață

	2015	2016	2017	PA
Volumul importurilor provenite din Indonezia (tone)	13 340	31 115	24 984	516 088
Indice	*100*	*233*	*187*	*3 869*
Cotă de piață	0,1 %	0,3 %	0,2 %	3,3 %
Indice	*100*	*241*	*156*	*2 918*

Sursă: Baza de date Surveillance 2

Tabelul 6

Volumul importurilor trimestriale (tone) din Indonezia în PA

	T4 2017	T1 2018	T2 2018	T3 2018
Volumul importurilor provenite din Indonezia (tone)	0	25 275	227 114	263 678

Sursă: Baza de date Surveillance 2

(281) Din cauza taxelor antidumping privind importurile din Indonezia instituite la 26 noiembrie 2013 prin Regulamentul (UE) nr. 1194/2013 ([58]), s-au înregistrat doar importuri nesemnificative din Indonezia în Uniune în perioada 2015-februarie 2018.

([57]) Bază de date cu produsele specifice aflate „sub supraveghere” sau monitorizare importate pe teritoriul vamal al Uniunii actualizată de Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală.

([58]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia, JO L 315, 26.11.2013, p. 2.

(282) Cu toate acestea, taxele respective au fost anulate printr-o hotărâre a Curții Europene de Justiție în martie 2018 ([59]) și, prin urmare, importurile au crescut în mod dramatic ulterior, după cum se poate vedea în tabelul 6.

4.3.2. *Prețurile importurilor din țara în cauză și subcotarea prețurilor*

(283) După cum s-a menționat mai sus, au existat importuri din Indonezia pe parcursul perioadei examinate. Evoluția prețurilor în perioada examinată, din 2015 până la perioada de anchetă, a fost următoarea:

Tabelul 7

Prețul de import

	2015	2016	2017	PA
Prețurile de import din Indonezia (EUR pe tonă)	853	619	803	671

Sursă: Baza de date Surveillance 2

(284) În cursul PA, a existat o diferență de aproximativ 15 % între aceste prețuri de import și prețurile de vânzare în UE (tabelul 10). Între 2015 și 2017, diferența a fost între 5 % și 10 %.

(285) Comisia a determinat subcotarea prețurilor în cursul perioadei de anchetă, comparând:

(1) prețurile medii ponderate corespunzătoare pentru fiecare tip de produs pentru importurile producătorilor din Indonezia către primul client independent de pe piața din Uniune, stabilite pe bază de cost, asigurare și navlu („CIF"), cu ajustări corespunzătoare în funcție de costurile de import; și

(2) prețurile de vânzare medii ponderate pe tip de produs practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion, percepute de la clienții neafiliați de pe piața Uniunii.

(286) Comisia a realizat compararea prețurilor per tip de produs, având în vedere tranzacții la același nivel comercial, ajustate în mod adecvat acolo unde a fost necesar și după deducerea rabaturilor și a reducerilor.

(287) Compararea prețurilor per tip de produs s-a axat pe o comparație a temperaturii limită de filtrabilitate (CFPP), indiferent de materia primă utilizată. O altă caracteristică pe care Comisia a luat-o în considerare a fost dacă produsul făcea sau nu obiectul unei „duble contabilizări" în majoritatea statelor membre. În cazul Germaniei, unde se utilizează o metodă diferită de calcul al eficienței reducerii emisiilor de CO_2, Comisia a luat în considerare, de asemenea, această specificitate a pieței germane.

(288) Comisia a observat că unii exportatori indonezieni au raportat exporturi către UE fără un certificat (cunoscut drept „certificat RED") care este impus în temeiul Directivei privind energia din surse regenerabile pentru a permite biomotorinei să fie luată în considerare pentru obligația de amestec din UE. Comisia a considerat că aceste vânzări erau în concurență directă cu vânzările industriei din Uniune cu un astfel de certificat RED, deoarece aceste importuri erau în liberă circulație, iar specificațiile tehnice ale produsului sunt aceleași.

(289) Comisia a stabilit că, în majoritatea cazurilor, clientul final care achiziționează biomotorina nu este conștient sau nu este interesat de materia primă utilizată în procesul de producție, însă are nevoie de un produs care îndeplinește un anumit nivel maxim CFPP. Acest nivel ar varia în funcție de anotimp și de condițiile climatice. În lunile de vară și în regiunile mai calde, pot fi vândute niveluri mai mari de CFPP, în timp ce biomotorina cu un nivel mai mic de CFPP este necesară în lunile de iarnă și în regiunile mai reci.

([59]) La 15 septembrie 2016, Tribunalul Uniunii Europene („Tribunalul") a pronunțat hotărârile în cauzele T-80/14, T-111/14 - T-121/14 (5) și T-139/14 (6) („hotărârile") prin care se anulează articolele 1 și 2 din regulamentul definitiv, în măsura în care se aplică solicitanților în cauzele respective (denumiți în continuare „producătorii-exportatori în cauză"). Consiliul Uniunii Europene a formulat inițial recurs împotriva hotărârilor. Cu toate acestea, în urma deciziei Consiliului de a retrage recursurile în cauzele menționate, recursurile au fost retrase din registrul Curții de Justiție a Uniunii Europene la 2 și 5 martie 2018 (Ordonanțele președintelui Curții din 15 februarie 2018 în cauzele conexate C-602/16 P și C-607/16 P - C-609/16 P, și din 16 februarie 2018 în cauzele C-603/16 P - C-606/16 P). Prin urmare, hotărârile au devenit definitive și obligatorii, începând de la data pronunțării lor.

(290) Având în vedere nivelul CFPP superior al EMP pur (în mod normal CFPP +13), acesta nu este amestecat, în mod normal, cu motorină minerală, ci este, de obicei, amestecat cu alte biomotorine cu un CFPP inferior pentru a produce mai întâi un amestec de CFPP +5 sau CFPP 0, care este apoi amestecat cu motorină minerală.

(291) Cantitatea de EMP utilizată într-un amestec depinde de sezon și localizarea pe teritoriul Europei. În sudul Europei, CFPP -5 este utilizat în timpul iernii, iar CFPP +5 în cursul verii. În nordul Europei, CFPP -10 este utilizat în timpul iernii, iar în cursul verii este utilizat CFPP 0. Cu cât CFPP este mai ridicat, cu atât este mai mare procentul de EMP care poate fi utilizat în amestecul de biomotorine. ([60])

(292) Pentru a calcula subcotarea prețurilor la nivelul fiecărui producător-exportator, Comisia a comparat mai întâi importurile din Indonezia, care sunt importuri de biomotorină din ulei de palmier pur, cu vânzările de biomotorină din ulei de palmier pur efectuate de industria din Uniune.

(293) În consecință, acest tip de biomotorină vândută de industria din Uniune era în concurență directă cu biomotorina importată din Indonezia, în conformitate cu raportului grupului special al OMC privind biomotorina din Indonezia ([61]). Această comparație a inclus aproximativ 20 % din totalul vânzărilor realizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion. Conform jurisprudenței OMC, nu există nicio cerință care să prevadă ca orice procent specific din vânzările industriei naționale să fie luat în considerare în analiza efectelor asupra prețurilor ([62]).

(294) Comisia a exprimat rezultatul acestei comparații directe a importurilor de EMP cu vânzările de EMP ca procent din cifra de afaceri a producătorilor din Uniune incluși în eșantion realizată din vânzările de EMP, înregistrată în cursul perioadei de anchetă. Această comparație a indicat o marjă de subcotare medie ponderată pentru importurile exportatorilor din țara în cauză pe piața Uniunii situată între 6,0 % și 11,6 %.

(295) Restul vânzărilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au un nivel mai mic de CFPP, care permite utilizarea acestor produse la temperaturi mai scăzute. Întrucât comparația de mai sus dintre importurile indoneziene și vânzările industriei din Uniune a acoperit numai aproximativ 20 % din vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion, Comisia a efectuat alte două tipuri de comparații de prețuri pentru a evalua fiabilitatea acestei constatări referitoare la subcotare.

(296) În a doua opțiune, Comisia a extins comparația prin includerea în comparație a biomotorinei cu un nivel al CFPP de aproximativ 0 grade („FAME0”), cel mai comun tip de biomotorină vândută de producătorii din Uniune incluși în eșantion. În acest scop, prețurile la FAME0 au fost ajustate descrescător ținând cont de valoarea de piață a diferenței în materie de proprietăți fizice. Această valoare de piață a fost evaluată pe baza diferenței de preț dintre FAME10 și FAME0 pe piața Uniunii. Această comparație a inclus 55 % din totalul vânzărilor industriei din Uniune și a indicat o subcotare de 7,4 %.

(297) Această comparație ia în considerare faptul că biomotorina la CFPP0 – FAME0 – este, de obicei, un amestec de diferite tipuri de biomotorină, incluzând deseori până la 20 % din EMP. Prin urmare, Comisia a considerat că prețul de vânzare al FAME0 pe piața Uniunii este afectat de prețul biomotorinelor amestecate pentru obținerea sa și, prin urmare, realizarea unei comparații este potrivită pentru a verifica comparația echivalentă.

(298) În a treia opțiune, Comisia a comparat toate importurile producătorilor-exportatori indonezieni cu toate vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion, indiferent de tipul de produs. Această comparație a indicat o subcotare de 17,5 % ([63]).

(299) Această comparație a arătat că importurile de EMP din Indonezia la prețuri subvenționate ar avea ca efect reducerea prețului majorității amestecurilor vândute pe piața Uniunii.

(300) Prin urmare, toate cele trei tipuri de comparații de prețuri au indicat niveluri semnificative de subcotare a prețurilor. Prin urmare, indiferent de metodologia utilizată, Comisia a stabilit în mod provizoriu că prețurile importurilor indoneziene au subcotat în mod semnificativ prețurile practicate de industria din Uniune.

(301) În plus, în considerentul 328, Comisia a analizat dacă prețurile practicate de industria din Uniune au fost reduse de importurile subvenționate.

([60]) WT/DS480/R Uniunea Europeană – Măsuri antidumping instituite asupra biomotorinei din Indonezia, punctul 7.152.

([61]) WT/DS480/R Uniunea Europeană – Măsuri antidumping instituite asupra biomotorinei din Indonezia (*European Union - Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*), punctele 7.143-7.161.

([62]) WT/DS480/R Uniunea Europeană – Măsuri antidumping instituite asupra biomotorinei din Indonezia (*European Union - Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*), punctul 7.160.

([63]) În WT/DS480/R, punctul 7.160, Indonezia a susținut că este insuficientă o comparație între importurile indoneziene și biomotorina amestecată CFFP 0 vândută de industria din Uniune, reprezentând 37 % din totalul vânzărilor din Uniune. Indonezia a susținut în continuare că Comisia ar fi trebuit să compare prețurile de vânzare ale restului de 63 % din vânzările la nivelul Uniunii. Această comparație, la fel ca diferența de preț menționată în considerentul 284, confirmă faptul că subcotarea din cursul PA este semnificativă.

4.4. **Situația economică a industriei Uniunii**

4.4.1. *Observații generale*

(302) În conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din regulamentul de bază, examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei Uniunii a implicat o evaluare a tuturor indicatorilor economici care influențează situația industriei Uniunii în cursul perioadei examinate.

(303) Astfel cum s-a menționat în considerentele 17-20, eșantionarea a fost utilizată pentru a stabili prejudiciul și impactul negativ asupra nivelului prețurilor de vânzare, cantităților vândute, cotei de piață și profiturilor industriei din Uniune.

(304) Pentru determinarea prejudiciului, Comisia a făcut o distincție între indicatorii de prejudiciu macroeconomici și cei microeconomici. Comisia a evaluat indicatorii macroeconomici pe baza datelor cuprinse în răspunsurile la chestionare oferite de producătorii din Uniune incluși în eșantion și a informațiilor furnizate de CEB.

(305) Comisia a verificat metodologia colectării datelor furnizate de CEB, precum și dacă informațiile aveau drept temei documente și proceduri de cercetare corespunzătoare.

(306) Ambele seturi de date au fost considerate reprezentative pentru situația economică a industriei Uniunii.

(307) Indicatorii macroeconomici sunt: producția, capacitatea de producție, utilizarea capacității, volumul vânzărilor, cota de piață, creșterea, ocuparea forței de muncă, productivitatea, amploarea cuantumului subvenției și redresarea în urma practicilor anterioare de subvenționare sau dumping.

(308) Indicatorii microeconomici sunt: prețurile unitare medii, costul unitar, costul cu forța de muncă, stocurile, rentabilitatea, fluxul de numerar, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capital.

4.4.2. *Indicatori macroeconomici*

4.4.2.1. Capacitatea de producție și rata de utilizare a capacității de producție

(309) Capacitatea de producție totală a Uniunii și gradul său de utilizare a acestei capacități au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 8

Capacitatea de producție și rata de utilizare a capacității de producție

	2015	2016	2017	PA
Capacitatea de producție (tone)	16 009 878	16 561 814	16 594 853	17 031 230
Indice	*100*	*103*	*104*	*106*
Rata de utilizare a capacității	74 %	72 %	79 %	77 %

Sursă: CEB (Comitetul european pentru biomotorină)

(310) Capacitatea de producție a crescut lent pe parcursul perioadei examinate, pentru a ține seama de cererea din ce în ce mai mare. Cu toate acestea, deoarece industria din Uniune nu a putut să beneficieze de creșterea pieței decât într-o măsură foarte limitată din cauza creșterii semnificative a importurilor subvenționate, în special în perioada de anchetă, creșterea capacității de producție este semnificativ mai mică decât creșterea cererii.

(311) În mod similar, la fel ca în cazul informațiilor privind producția, în considerentul 309, CEB compilează date privind capacitatea de la membrii săi, inclusiv de la asociațiile naționale, iar cu privire la entitățile care nu sunt membri, acesta colectează informații referitoare la capacitate din alte surse disponibile publicului.

(312) Cifrele privind capacitatea de producție nu includ o parte semnificativă a capacității care este considerată neutilizată. CEB a explicat că mai multe uzine de biomotorină instalate nu sunt operaționale de câțiva ani și ar trebui considerate ca fiind scoase din uz pe termen lung. Deși au fost instalate nominal, aceste uzine ar putea să demareze din nou producția abia în urma investițiilor pentru adaptarea tehnică și după o perioadă de timp considerabilă.

(313) Gradul de utilizare a capacității de producție a industriei din Uniune a crescut cu 3 puncte procentuale, de la 74 % la 77 % în cursul perioadei examinate. Industria a atins cele mai mari niveluri de utilizare a capacității de producție în 2017 și în timpul perioadei de anchetă.

4.4.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

(314) Volumul vânzărilor și cota de piață a industriei din Uniune au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 9

Volumul vânzărilor și cota de piață

	2015	2016	2017	PA
Volumul vânzărilor pe piața Uniunii (tone)	11 305 117	10 920 665	13 004 462	12 741 791
Indice	*100*	*97*	*115*	*113*
Cotă de piață	95,9 %	95,5 %	91,6 %	81,5 %

Sursă: CEB, statisticile privind importurile și exporturile

(315) Vânzările industriei din Uniune au scăzut între 2015 și 2016, au crescut în 2017 dar apoi au scăzut din nou ușor în perioada de anchetă.

(316) Factorii care au impulsionat vânzările sunt aceiași factori care stimulează consumul la nivelul Uniunii. Importurile nu au afectat nivelul vânzărilor într-o măsură semnificativă în anii 2015-2016, acesta fiind un motiv pentru nivelurile relativ stabile atât ale vânzărilor, cât și ale cotei de piață.

(317) Eliminarea taxelor asupra importurilor din Indonezia a schimbat situația pieței în 2018. După eliminarea taxelor, industria din Uniune a suferit o pierdere substanțială a cotei de piață în comparație cu 2016 (aproape 15 %), în special între 2017 și perioada de anchetă.

4.4.2.3. Creștere

(318) În timp ce piața din Uniune a înregistrat o creștere cu 33 % în cursul perioadei examinate, volumul vânzărilor și producția industriei din Uniune au crescut cu doar 13 % și respectiv 11 %. Prin urmare, industria din Uniune nu a fost în măsură să beneficieze de creșterea economică de pe piață în timpul perioadei de anchetă decât într-o măsură foarte limitată, dat fiind faptul că o parte semnificativă a acestei creșteri a fost absorbită de cantitățile tot mai mari de importuri, cum ar fi importurile subvenționate din Indonezia.

4.4.2.4. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

(319) Ocuparea forței de muncă și productivitatea au evoluat în cursul perioadei examinate, după cum urmează:

Tabelul 10

Ocuparea forței de muncă și productivitatea

	2015	2016	2017	PA
Numărul de angajați	2 763	2 762	2 733	2 841
Indice	*100*	*100*	*99*	*103*
Productivitate (tone/angajat)	4 267	4 329	4 782	4 625
Indice	*100*	*101*	*112*	*108*

Sursă: CEB (Comitetul european pentru biomotorină)

(320) Ocuparea forței de muncă de către industria din Uniune a rămas stabilă pe toată perioada examinată. Productivitatea a crescut între 2016 și 2017, apoi a scăzut ușor cu patru puncte procentuale.

4.4.2.5. Importanța valorii subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii și redresarea în urma practicilor de subvenționare sau de dumping anterioare

(321) Impactul importurilor din Indonezia care fac obiectul unor subvenții asupra industriei din Uniune va fi probabil substanțial, date fiind volumele considerabile și prețurile mici ale acestor importuri.

(322) La 26 noiembrie 2013, UE a instituit taxe antidumping definitive la importurile de biomotorină din Indonezia. Taxele s-au situat între 8,8 % și 20,5 %.

(323) Astfel cum s-a afirmat în considerentul 282, taxele antidumping respective au fost anulate în martie 2018 și, drept urmare, importurile din Indonezia au început să înregistreze o creștere semnificativă. Astfel cum s-a remarcat în considerentul 280, cota de piață a importurilor indoneziene a atins valoarea de 3,3 % în perioada de anchetă, aproape exclusiv în a doua jumătate a perioadei de anchetă.

(324) Drept urmare a creșterii importurilor la prețuri mici care au subcotat sau au scăzut considerabil prețurile industriei din Uniune, industria din Uniune a pierdut cotă de piață și nu a putut beneficia de pe urma creșterii economice a pieței.

4.4.3. *Indicatori microeconomici*

4.4.3.1. Prețurile și factorii care influențează prețurile

(325) În perioada examinată, prețurile de vânzare unitare medii ponderate practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion față de clienți neafiliați din Uniune au evoluat după cum urmează:

Tabelul 11

Prețurile de vânzare din Uniune

	2015	2016	2017	PA
Preț unitar de vânzare mediu în Uniune pe piața totală (EUR/tonă)	715	765	832	794
Indice	*100*	*107*	*116*	*111*
Costul unitar de producție (EUR/tonă)	728	767	827	791
Indice	*100*	*105*	*114*	*109*

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion

(326) Prețul de vânzare unitar mediu ponderat practicat de producătorii din Uniune incluși în eșantion față de clienți neafiliați a crescut între 2015 și 2017 cu 16 %. Prețurile au scăzut ulterior cu 5 puncte procentuale între 2017 și perioada de anchetă.

(327) Costul unitar de producție al producătorilor din Uniune incluși în eșantion a urmat tendința prețurilor, și a crescut între 2015 și 2017 cu 14 %. Costurile au scăzut ulterior cu 5 puncte procentuale între 2017 și perioada de anchetă.

(328) Piața biomotorinei este o piață de mărfuri sensibilă la factorul preț. Pe o astfel de piață de mărfuri, o subcotare a prețurilor de aproximativ 10 % exercită o presiune descendentă semnificativă asupra prețurilor. Din cauza acestei presiuni asupra prețurilor, industria din Uniune nu a putut beneficia de scăderea costurilor în cursul perioadei de anchetă, deoarece a fost nevoită să transfere în totalitate această scădere a costurilor către clienții săi pentru a evita o pierdere și mai mare a cotei de piață.

(329) Prin urmare, industria din Uniune nu și-a putut îmbunătăți marja de profit nesatisfăcătoare din cauza presiunii asupra prețurilor exercitate de volume semnificative de importuri subvenționate la prețuri scăzute, într-o situație altfel favorabilă de pe piață.

4.4.3.2. Costurile cu forța de muncă

(330) Costurile medii cu forța de muncă ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 12

Costurile medii cu forța de muncă per angajat

	2015	2016	2017	PA
Costul mediu cu forța de muncă per angajat (EUR)	71 573	65 237	65 874	65 730
Indice	*100*	*91*	*92*	*92*

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion

(331) Costurile medii cu forța de muncă au scăzut între 2015 și 2016 și au rămas ulterior stabile până la încheierea perioadei de anchetă.

4.4.3.3. Stocuri

(332) Nivelurile stocurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 13

Stocuri

	2015	2016	2017	PA
Stocuri finale (tone)	85 725	92 291	87 864	88 457
Indice	*100*	*108*	*102*	*103*

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion

(333) Nivelurile stocurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au rămas relativ stabile pe toată perioada examinată. Având în vedere faptul că produsul vizat este vândut în vrac, o singură livrare poate cuprinde un volum considerabil de peste 10 000 de tone și poate avea un impact semnificativ asupra nivelului stocurilor, în funcție de data exactă a tranzacției. Astfel, nivelul stocurilor este un indicator mai puțin semnificativ pentru industria din Uniune.

4.4.3.4. Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capital

(334) Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 14

Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor

	2015	2016	2017	PA
Rentabilitatea vânzărilor în Uniune către clienți neafiliați (% din cifra de afaceri a vânzărilor)	– 0,1 %	0,9 %	0,8 %	0,8 %
Indice	*– 100*	*900*	*800*	*824*
Fluxul de lichidități (EUR)	23 004 159	26 458 832	35 102 719	26 286 866
Indice	*100*	*115*	*153*	*114*

	2015	2016	2017	PA
Investiții (EUR)	19 697 707	8 039 845	38 946 892	13 265 279
Indice	*100*	*41*	*198*	*67*
Randamentul investițiilor	– 3 %	18 %	16 %	17 %
Indice	*– 100*	*600*	*533*	*573*

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion

(335) Comisia a stabilit rentabilitatea celor trei producători din Uniune incluși în eșantion prin exprimarea profitului net înainte de impozitare, realizat din vânzările produsului similar către clienți neafiliați din Uniune, ca procent din cifra de afaceri generată de vânzările respective. Rentabilitatea este bazată pe costul bunurilor vândute.

(336) Rentabilitatea s-a situat în jurul pragului de rentabilitate în cursul întregii perioade examinate, rămânând sub 1 % din cifra de afaceri.

(337) În pofida nivelurilor de profit scăzute, industria din Uniune genera un flux de lichidități pozitiv din operațiunile sale desfășurate în cursul întregii perioade examinate. Aceasta a fost în măsură să își autofinanțeze activitățile.

(338) Industria Uniunii a continuat să facă investiții în perioada examinată. Investițiile au înregistrat o fluctuație puternică pe întreaga perioadă, ajungând la cel mai înalt nivel în 2017.

(339) Randamentul investițiilor este profitul exprimat ca procentaj din valoarea contabilă netă a investițiilor. Randamentul investițiilor a fost scăzut dar pozitiv în timp ce industria a fost rentabilă, între 2016 și data încheierii perioadei de anchetă.

(340) Nivelul de performanță financiară al industriei din Uniune în termeni de profit din cursul perioadei de anchetă a limitat capacitatea acesteia de a mobiliza capital.

4.4.4. *Concluzie privind prejudiciul*

(341) Importurile din Indonezia au fost neglijabile pe toată perioada examinată până în martie 2018, când taxele antidumping existente au fost eliminate. Drept rezultat, în cursul perioadei de anchetă, importurile au crescut considerabil, ajungând la 3,3 %.

(342) Consumul din Uniune a crescut în mod constant în cursul perioadei examinate, ajungând la o creștere de 33 % pentru întreaga perioadă. Această evoluție pozitivă s-a reflectat doar parțial în producția și volumul vânzărilor industriei din Uniune, care au crescut cu doar 11 % și respectiv 13 % în aceeași perioadă. Ca urmare, importurile, inclusiv cele din Indonezia, și-au crescut cota de piață.

(343) În perioada examinată, indicatorii de prejudiciu au prezentat o imagine contrastantă. Producția și vânzările industriei din Uniune au urmat într-o anumită măsură cererea de pe piață dar au putut beneficia de creșterea pieței către finalul perioadei examinate doar într-o măsură foarte limitată.

(344) Investițiile au fluctuat pe toată perioada examinată. Numărul angajaților din industria din Uniune a rămas stabil pe toată perioada examinată și, în combinație cu creșterea producției, a condus la o creștere a productivității pe angajat.

(345) Cu toate acestea, rentabilitatea industriei din Uniune a rămas scăzută de-a lungul perioadei examinate. Aceasta indică faptul că industria din Uniune nu a reușit să atingă nivelul de operațiuni rentabile obișnuite.

(346) În pofida unei creșteri a vânzărilor și a producției, provocată de creșterea consumului, industria din Uniune nu a dat semne de îmbunătățire a situației sale economice. Deși nu este concludentă în ceea ce privește existența prejudiciului important în timpul perioadei de anchetă, Comisia va examina dacă există cel puțin un risc de producere a unui prejudiciu important.

5. **RISCUL DE PRODUCERE A UNUI PREJUDICIU**

5.1. **Introducere**

(347) În conformitate cu articolul 8 alineatul (8) din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă importurile din Indonezia care au făcut obiectul unor subvenții constituie un risc de producere a unui prejudiciu important pentru industria din Uniune.

(348) În cadrul analizei riscului de producere a unui prejudiciu important pentru industria Uniunii, în conformitate cu articolul 8 alineatul (8) al doilea paragraf din regulamentul de bază, Comisia a examinat factori precum:

— natura subvențiilor respective și efectele comerciale pe care le pot antrena;

— o rată de creștere semnificativă a importurilor care fac obiectul unor subvenții pe piața Uniunii, ceea ce denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;

— o capacitate suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau o creștere iminentă și semnificativă a acestei capacități, ceea ce denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unor subvenții către Uniune, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;

— intrarea importurilor la prețuri care pot determina diminuarea substanțială a prețurilor interne sau pot împiedica în mod semnificativ creșterea prețurilor și care ar putea determina o creștere a cererii de noi importuri; și

— nivelul stocurilor.

5.2. **Natura subvenției sau subvențiilor respective și efectele comerciale care pot rezulta**

(349) În considerentul 263, Comisia a formulat în mod provizoriu o concluzie cu privire la existența unor subvenții pasibile de măsuri compensatorii în conformitate cu prevederile regulamentului de bază. Subvențiile respective arată că importurile produsului în cauză beneficiază de sprijin guvernamental. Se preconizează că subcotarea și scăderea semnificativă a prețurilor identificate în cursul perioadei de anchetă vor afecta într-un mod chiar mai negativ în viitorul apropiat situația economică delicată a industriei din Uniune, deja observată în cursul perioadei de anchetă.

(350) Mai mult, astfel cum s-a explicat în considerentul 203, măsurile GI de sprijinire a industriei interne a biomotorinei asigură faptul că exporturile de biomotorină rămân foarte competitive ca urmare a costurilor mai mici de procurare a UPB (spre deosebire de producătorii din Uniune care nu pot beneficia de aceste prețuri mici). Prin urmare, se preconizează că, din cauza caracterului măsurilor de sprijin ale GI, importurile produsului în cauză care au făcut obiectul unor subvenții vor continua să afecteze negativ situația economică a industriei din Uniune.

5.3. **O rată de creștere semnificativă a importurilor subvenționate pe piața Uniunii indicând probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor**

(351) Există o legătură clară între creșterea subită și considerabilă a importurilor din Indonezia pe piața Uniunii din martie 2018 și eliminarea taxelor antidumping în aceeași lună. Acest lucru indică o capacitate a producătorilor-exportatori din Indonezia de a reacționa rapid la condițiile de piață aflate în schimbare.

(352) Prin urmare, având în vedere caracterul atractiv al pieței Uniunii pentru exporturile din Indonezia, Comisia a considerat că, după abrogarea taxelor antidumping din martie 2018, faptul că volumul importurilor de biomotorină din Indonezia a crescut semnificativ indică probabilitatea că astfel de importuri vor continua să crească.

5.4. **Capacitatea suficientă și liber disponibilă și capacitatea de absorbție a țărilor terțe**

(353) Conform informațiilor furnizate de GI, capacitatea de producție a producătorilor indonezieni de biomotorină depășește în mod semnificativ cererea internă cu aproximativ 300 %. Peste jumătate din această capacitate de producție reprezintă capacitate neutilizată, pe care exportatorii indonezieni trebuie să o exporte dacă doresc să își sporească gradul de utilizare a capacității care este în prezent redus.

(354) Capacitatea neutilizată a producătorilor indonezieni de biomotorină din timpul perioadei de anchetă este stabilită în jurul valorii de 40 % din consumul UE. Această cifră se bazează pe informații verificate furnizate de GI.

(355) În noiembrie 2017, SUA au instituit taxe antidumping provizorii și taxe compensatorii împotriva importurilor de biomotorină din Indonezia. Acestea au fost în mare măsură confirmate de taxe definitive în aprilie 2018 care au variat între 92 % și 277 % pentru taxele antidumping și între 34 % și 65 % pentru taxele compensatorii.

(356) Amploarea nivelului taxelor instituite în SUA înseamnă că această piață nu va putea absorbi o parte semnificativă din capacitatea neutilizată indoneziană. Nu se cunosc alte piețe de export care ar putea absorbi capacitatea neutilizată indoneziană extrem de mare, dat fiind faptul că SUA și Uniunea reprezintă, împreună, aproximativ două treimi din consumul de biomotorină de la nivel mondial.

(357) În absența altor piețe importante disponibile producătorilor indonezieni, este probabil că aceștia își vor orienta capacitățile neutilizate către piața Uniunii, cauzând un prejudiciu suplimentar industriei din Uniune.

5.5. **Nivelul de prețuri al importurilor subvenționate**

(358) Biomotorina din Indonezia care a ajuns pe piața din Uniune în cursul perioadei de anchetă a fost importată la prețuri mult mai mici față de prețurile percepute de industria din Uniune. Astfel cum s-a explicat în considerentul 294, Comisia a stabilit, pentru perioada de anchetă, marje de subcotare medii ponderate cuprinse între 6,0 % și 11,6 %. O comparație a tuturor categoriilor de produse indică, de asemenea, o subcotare între 15 % și 17,5 %.

5.6. **Nivelul stocurilor**

(359) Evoluția nivelului stocurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion este descrisă în detaliu în considerentul 332. Astfel cum s-a explicat, din cauza faptului că produsul vizat este vândut în vrac, nivelul stocurilor este un indicator mai puțin important pentru analiza riscului de producere a unui prejudiciu.

5.7. **Concluzie**

(360) Având în vedere analiza factorilor privind riscul de producere a unui prejudiciu prezentați în considerentul 348, Comisia a conchis că este probabil ca starea economică fragilă a industriei din Uniune să fie înrăutățită de importurile subvenționate iminente și continue de biomotorină din Indonezia, ceea ce sprijină o constatare provizorie referitoare la un risc de producere a unui prejudiciu în temeiul articolului 8 alineatul (8) din regulamentul de bază.

6. **LEGĂTURA DE CAUZALITATE**

6.1. **Efectele importurilor subvenționate**

(361) Astfel cum se menționează în considerentul 280, s-au înregistrat doar importuri neglijabile din Indonezia în Uniune în anii 2015-2017, precum și în primele luni ale perioadei de anchetă. Cu toate acestea, importurile au crescut considerabil în a doua jumătate a perioadei de anchetă. Astfel cum s-a indicat în considerentul 280, cota de piață a importurilor indoneziene pentru perioada de anchetă este de 3,3 %. Astfel cum se arată în considerentul 294, importurile indoneziene de biomotorină au subcotat prețurile practicate de industria din Uniune cu cel puțin 6,0 % - 11,6 % în cursul perioadei de anchetă, iar această subcotare ar putea fi chiar mai mare în funcție de abordarea urmată. De asemenea, Comisia a stabilit că importurile de biomotorină provenite din Indonezia au scăzut prețurile industriei din Uniune în cursul perioadei de anchetă.

(362) Din cauza creșterii semnificative și bruște a importurilor subvenționate de biomotorină indoneziană la prețuri inferioare prețurilor industriei din Uniune, industria din Uniune a pierdut cotă de piață în perioada de anchetă și nu și-a putut îmbunătăți marja de profit nesatisfăcătoare într-o situație altfel favorabilă de pe piață.

(363) Prin urmare, Comisia a concluzionat că acele importuri care au făcut obiectul unor subvenții au avut un impact negativ asupra situației industriei din Uniune.

(364) În plus, nu numai că producătorii indonezieni de biomotorină dispun de capacități neutilizate semnificative, care pot fi direcționate către Uniune, dar închiderea celei de a doua piețe de export ca mărime a Indoneziei - SUA - a direcționat producția excedentară din Indonezia către Uniune, care constituie 40 % din consumul mondial. Astfel, Uniunea a devenit cea mai atractivă destinație pentru importurile subvenționate de biomotorină din Indonezia, în detrimentul industriei din Uniune.

(365) Prin urmare, Comisia a considerat că importurile subvenționate de biomotorină din Indonezia generează un risc de producere a unui prejudiciu important pentru industria din Uniune.

6.2. **Alți factori cunoscuți**

(366) Comisia a analizat, de asemenea, dacă alți factori cunoscuți sunt capabili, individual sau colectiv, să atenueze legătura de cauzalitate creată între importurile subvenționate și riscul de prejudiciu a cărui existență a fost constatată în mod provizoriu, având efectul ca această legătură să nu mai fie reală și substanțială.

6.2.1. *Importurile din țări terțe*

(367) Pe lângă importurile din Indonezia, importurile provenind din doar alte trei țări, și anume Argentina, Malaysia și Republica Populară Chineză („RPC"), au avut o cotă de piață semnificativă pe parcursul perioadei examinate. Volumul importurilor din alte țări terțe a evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 15

Importuri din țări terțe

Țara		2015	2016	2017	PA
Argentina	Volum (tone)	31 340	0	394 005	1 525 081
	Indice	*100*	*0*	*1 257*	*4 866*
	Cotă de piață	0,3 %	0 %	2,8 %	9,8 %
	Preț mediu	633	0	636	621
Malaysia	Volum (tone)	349 571	273 427	378 395	404 058
	Indice	*100*	*78*	*108*	*116*
	Cotă de piață	3,0 %	2,4 %	2,7 %	2,6 %
	Preț mediu	880	975	1 007	899
RPC	Volum (tone)	1 159	38 496	217 313	272 146
	Indice	*100*	*3 320*	*18 742*	*23 472*
	Cotă de piață	0 %	0,3 %	1,5 %	1,7 %
	Preț mediu	818	763	812	778
Toate celelalte țări, cu excepția Argentinei, Indoneziei, Malaysiei și RPC	Volum (tone)	90 620	169 864	181 209	174 938
	Indice	*100*	*187*	*200*	*193*
	Cotă de piață	0,8 %	1,5 %	1,3 %	1,1 %
	Preț mediu	771	789	894	852

Sursă: Baza de date Surveillance 2

(368) Importurile din Argentina au atins o cotă de piață de 2,8 % în 2017, crescând la aproape 10 % în cursul perioadei de anchetă. Aceste importuri au făcut obiectul unei anchete anterioare, care a condus la instituirea unei taxe compensatorii definitive ([64]) și acceptarea ofertelor de angajament ([65]) în februarie 2019. Ancheta a indicat faptul că, la acel moment, importurile care au făcut obiectul unor subvenții amenințau să cauzeze un prejudiciu important industriei din Uniune la încheierea perioadei de anchetă a cazului respectiv, și anume sfârșitul anului 2017.

([64]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/244 al Comisiei din 11 februarie 2019 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de biomotorină originară din Argentina, JO L 40, 12.2.2019, p. 1.

([65]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/245 a Comisiei din 11 februarie 2019 de acceptare a ofertelor de angajament în urma instituirii de taxe compensatorii definitive asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina, JO L 40, 12.2.2019, p. 71.

(369) Importurile din Argentina au fost într-o anumită măsură responsabile de evoluția negativă a anumitor indicatori de prejudiciu, cum ar fi pierderea cotei de piață a industriei din Uniune și incapacitatea lor de a beneficia pe deplin de creșterea consumului în Uniune în cursul perioadei de anchetă. În special, prețul mediu de import din Indonezia, de 671 EUR pe tonă, din perioada de anchetă, a fost mai mare decât prețul de import din Argentina practicat în cursul perioadei de anchetă, care a fost de 621 EUR pe tonă

(370) Cu toate acestea, riscul de producere a unui prejudiciu cauzat de importurile argentiniene, inclusiv din punctul de vedere al prețurilor foarte scăzute ale acestor importuri, a fost contracarată, în trecut, prin instituirea de taxe compensatorii și prin acceptarea ofertelor de angajament în februarie 2019. Prin urmare, importurile din Indonezia au devenit cauza principală a unui risc de prejudiciu pentru industria din Uniune de atunci, iar importurile argentiniene nu afectează legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate și riscul de producere a unui prejudiciu important, având efectul ca această legătură să nu mai fie reală și substanțială.

(371) Importurile din Malaysia s-au menținut la un nivel stabil în cursul perioadei examinate, cu o cotă de piață cuprinsă între 2,4 % și 3,0 %, iar prețurile au fost considerabil mai mari (899 EUR/tonă) decât prețurile indoneziene (671 EUR/tonă) și chiar mai mari decât prețurile de vânzare ale Uniunii. Prin urmare, acestea nu afectează legătura de cauzalitate.

(372) Importurile din RPC au crescut în mod continuu pe parcursul perioadei examinate, atingând o cotă de piață de 1,7 % în perioada de anchetă. Cu toate acestea, volumele importurilor din RPC sunt considerabil mai mici decât cele ale importurilor din Indonezia, iar prețurile din RPC sunt considerabil mai mari (778 EUR/tonă) decât prețurile indoneziene (671 EUR/tonă). Prin urmare, acestea nu afectează legătura de cauzalitate.

(373) Importurile din țări terțe, altele decât Argentina, Indonezia, RPC și Malaysia, nu au depășit niciodată o cotă de piață combinată de 1,5 %. Prin urmare, niciuna dintre aceste alte țări nu ar fi putut avea o influență semnificativă asupra industriei din Uniune, în special având în vedere cantitățile limitate ale unor astfel de importuri.

(374) Pe baza analizei de mai sus, Comisia a concluzionat că importurile din alte țări nu au afectat legătura de cauzalitate între importurile subvenționate și riscul de prejudiciu pentru industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă.

6.2.2. *Performanța la export a industriei Uniunii*

(375) Niciunul dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion nu a exportat biomotorină în cursul perioadei examinate. Prin urmare, statisticile privind exporturile de mai jos se bazează pe Eurostat și oferă o estimare pentru întreaga industrie din Uniune. Datele reprezintă exporturile publicate de biomotorină din UE sub codurile NC 3826 00 10 și 3826 00 90:

Tabelul 16

Rezultatele la export ale industriei din Uniune

	2015	2016	2017	PA
Volumul exporturilor (tone)	199 740	336 394	323 085	462 368
Indice	*100*	*168*	*162*	*231*

Sursă: Eurostat

(376) Nivelul exporturilor industriei din Uniune a fost limitat. Acesta nu a depășit 4 % din vânzările sale în niciun an din perioada examinată. Rezultatele la export ale industriei din Uniune nu ar fi putut să afecteze legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate și riscul de prejudiciu.

6.3. **Concluzie**

(377) Comisia a identificat o legătură între creșterea importurilor subvenționate din Indonezia în cursul perioadei examinate și riscul de prejudiciu important.

(378) Comisia a făcut distincția și a separat efectele tuturor factorilor cunoscuți asupra situației industriei din Uniune de efectele prejudiciabile ale importurilor subvenționate din Indonezia.

(379) Comisia a constatat că ceilalți factori identificați, cum ar fi exporturile din alte țări terțe și rezultatele la export ale industriei din Uniune, nu au afectat legătura de cauzalitate, fie individual, fie colectiv. Comisia observă că, în timp ce importurile subvenționate din Argentina au reprezentat, de asemenea, un factor care a contribuit la riscul de prejudiciu în cursul perioadei de anchetă și în scurt timp după aceasta, problema respectivă fusese abordată între timp prin instituirea de taxe compensatorii și prin acceptarea ofertelor de angajament în februarie 2019.

(380) De fapt, importurile din Indonezia au continuat să crească după februarie 2019, arătând că acestea rămân cauza principală a riscului de prejudiciu:

Tabelul 17

Volumul importurilor (tone) din Indonezia după PA

	10/2018	11/2018	12/2018	1/2019	2/2019	3/2019	4/2019	5/2019
Importurile din Indonezia (tone)	53 204	7 020	78 866	63 409	41 757	129 511	113 831	56 283

Sursă: Baza de date Surveillance 2

7. **INTERESUL UNIUNII**

(381) În conformitate cu articolul 31 din regulamentul de bază, Comisia a verificat dacă poate concluziona în mod clar că, în pofida stabilirii faptului că există o subvenționare prejudiciabilă, adoptarea unor măsuri compensatorii corespunzătoare valorii totale a subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii în cazul de față nu este în interesul Uniunii. În determinarea interesului Uniunii, Comisia se bazează pe o analiză a tuturor diferitelor interese implicate, printre care cele ale industriei, ale importatorilor și ale consumatorilor din Uniune.

7.1. **Interesul industriei Uniunii**

(382) Biomotorina este un element important al eforturilor de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră și de a îmbunătăți sustenabilitatea aprovizionării cu energie din Uniunea Europeană.

(383) Industria din Uniune utilizează, în principal, materii prime produse de agricultura din Uniune. Sectorul agricol al uleiului din amonte depinde în mare parte și de industria biomotorinei. Prin urmare, importurile de biomotorină din Indonezia ar afecta nu doar industria biomotorinei, ci și sectorul agricol din Uniune.

(384) Comisia a constatat că situația industriei din Uniune este precară, întrucât aceasta nu și-a revenit în urma dumpingului suferit anterior. Prin urmare, Comisia a concluzionat în mod provizoriu că instituirea unor măsuri ar fi în interesul industriei din Uniune.

7.2. **Interesul importatorilor neafiliați**

(385) Astfel cum se menționează în considerentul 22, doar doi importatori neafiliați au răspuns la chestionarul trimis de Comisie. Ambii importatori au declarat că se opun instituirii de măsuri. Importatorul Gunvor a observat în continuare că situația industriei din Uniune este cauzată de un sistem de producție ineficient, precum și de gestionarea ineficientă.

(386) Comisia observă că importatorii de biomotorină, inclusiv cele două societăți cooperante, sunt adesea comercianți de pe piața din Uniune care nu doar importă, ci și exportă biomotorină la nivel mondial dar realizează și schimburi comerciale cu biomotorină achiziționată de la producători din Uniune. Ambii importatori cooperanți achiziționează biomotorină din Indonezia, din alte țări terțe și din industria din Uniune. Prin urmare, aceștia depind doar într-o anumită măsură de aprovizionarea din Indonezia pentru operațiunile lor comerciale.

(387) Cu toate acestea, producătorii din Uniune, în special cei mai mari, se bazează în mare măsură pe propriile lanțuri de distribuție. În consecință, Comisia nu se așteaptă ca importatorii să fie în măsură să înlocuiască pe deplin nivelul importurilor afectate de măsuri cu biomotorină cumpărată de la producători din Uniune.

(388) Comisia a concluzionat că instituirea de taxe nu ar fi în interesul importatorilor. Posibilul efect negativ asupra importatorilor poate, cu toate acestea, să fie echilibrat parțial prin creșterea volumului schimburilor comerciale cu biomotorină cumpărată de la industria din Uniune.

7.3. **Interesul utilizatorilor / consumatorilor**

(389) Niciun utilizator sau consumator nu a cooperat la anchetă, în pofida invitației explicite în acest sens în avizul de deschidere.

(390) Producătorii de motorină, și anume rafinăriile, cumpără biomotorina, importată sau produsă de industria din Uniune. Cerințele legale menționate în considerentele 273 și 274 le impun rafinăriilor să adauge biomotorină la motorina minerală vândută pe piață.

(391) Prin urmare, consumatorul final este cel care ar fi afectat de creșterea prețului motorinei la pompă în urma instituirii măsurilor. Prețul motorinei minerale este, cu rare excepții, mai mic decât prețul biomotorinei. Având în vedere că biomotorina amestecată cu motorină minerală nu depășește în mod normal 10 % din conținut, efectul negativ al oricărei creșteri de preț la biomotorină este diluat înainte de a ajunge la consumator.

7.4. **Efectele de denaturare a schimburilor comerciale produse de subvenții/stabilirea unei concurențe efective**

(392) În temeiul articolului 31 alineatul (1) din regulamentul de bază, se acordă o atenție deosebită necesității eliminării efectelor de denaturare a schimburilor comerciale, produse de o subvenție prejudiciabilă și a stabilirii unei concurențe efective.

(393) Ancheta a stabilit că producătorii indonezieni vând cantități importante de biomotorină subvenționată la prețuri artificial de scăzute pe piața Uniunii. Dacă această situație continuă, exportatorii indonezieni își vor menține avantajul concurențial neloial, slăbind și mai mult situația deja vulnerabilă a industriei din Uniune. Drept urmare, importurile indoneziene subvenționate își vor spori în timp efectele de denaturare a schimburilor comerciale și vor continua să refuze industriei din Uniune un mediu concurențial echitabil.

7.5. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(394) Comisia a concluzionat în mod provizoriu că instituirea de taxe ar avea un efect de creștere a prețurilor de consum. Cu toate acestea, din cauza conținutului limitat de biomotorină din produsul final cumpărat de consumatori (de regulă, nu mai mult de 10 %), acest efect negativ asupra prețului motorinei ar fi doar o proporție modestă din modificarea directă a prețului biomotorinei.

(395) Pe baza celor menționate anterior, Comisia a concluzionat în mod provizoriu că nu existau motive întemeiate pentru care instituirea unor măsuri compensatorii corespunzătoare valorii totale a subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii asupra importurilor de biomotorină originară din Indonezia nu era în interesul Uniunii.

8. **ÎNREGISTRAREA**

(396) La 22 mai 2019, reclamanții au depus o cerere de înregistrare a importurilor din Indonezia în temeiul articolului 24 alineatul (5) din regulamentul de bază.

(397) Reclamanții au solicitat înregistrarea pentru următoarele motive:

(a) Elemente de probă care atestă existența unor subvenții masive acordate industriei indoneziene de biomotorină;

(b) un risc real și semnificativ de prejudiciu grav care ar fi dificil de reparat dacă importurile continuă să crească cu aceleași tendințe; și

(c) necesitatea înregistrării importurilor cât mai curând posibil pentru a împiedica reapariția prejudiciului cauzat de caracterul sezonier al importurilor.

(398) Comisia a examinat cererea în lumina articolului 16 alineatul (4) din regulamentul de bază, care stabilește condițiile pentru colectarea taxelor asupra importurilor înregistrate. Examinarea de către Comisie a ținut cont și de observațiile primite în ceea ce privește cererea de înregistrare din partea GI, a importatorului Gunvor și a grupului de producători-exportatori Wilmar.

(399) În conformitate cu articolul 16 alineatul (4) litera (c) din regulamentul de bază, Comisia trebuie să analizeze dacă există suficiente elemente de probă care să ateste existența unor circumstanțe critice în care, pentru produsele în cauză, un prejudiciu dificil de reparat este cauzat de importuri masive, efectuate într-un timp relativ scurt, ale unui produs care beneficiază de subvenții care pot face obiectul unor măsuri compensatorii.

(400) În plus, potrivit articolului 16 alineatul (4) litera (d) din regulamentul de bază, Comisia trebuie să evalueze dacă „pentru a împiedica faptul ca un asemenea prejudiciu să se repete, apare ca necesar să se instituie retroactiv taxe compensatorii asupra acestor importuri”.

(401) După cum s-a explicat în secțiunea 4 de mai sus, Comisia nu a concluzionat că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important în cursul perioadei de anchetă. Dimpotrivă, după cum s-a explicat în secțiunile 5 și 6 de mai sus, Comisia a constatat că există un risc de prejudiciu cauzat de importurile care fac obiectul unor subvenții.

(402) În consecință, Comisia nu a putut stabili dacă prejudiciul dificil de reparat este cauzat de importurile care fac obiectul unor subvenții în sensul articolului 16 alineatul (4) litera (c) din regulamentul de bază.

(403) Prin urmare, Comisia a concluzionat că nu au fost îndeplinite condițiile de înregistrare.

(404) Întrucât Comisia a dispus de suficiente elemente de probă care atestă faptul că cerința prevăzută la articolul 16 alineatul (4) litera (c) nu este îndeplinită, Comisia nu a înregistrat importuri de biomotorină din Indonezia în cursul perioadei de trei săptămâni prealabile prevăzută la articolul 24 alineatul (5a) din regulamentul de bază.

9. **MĂSURILE COMPENSATORII PROVIZORII**

(405) Pe baza concluziilor formulate de Comisie în ceea ce privește subvenționarea, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază, ar trebui să se instituie o taxă compensatorie provizorie la importurile de biomotorină originară din Indonezia.

9.1. **Măsuri provizorii**

(406) Trebuie să se instituie măsuri compensatorii provizorii asupra importurilor de biomotorină originară din Indonezia, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din regulamentul de bază, conform cărora taxa provizorie corespunde valorii totale a subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii stabilite în mod provizoriu.

(407) Pe baza celor de mai sus, nivelurile taxelor compensatorii provizorii, exprimate în procent din prețul CIF la frontiera Uniunii înainte de vămuire, ar trebui să fie următoarele:

Societate	Taxă compensatorie provizorie
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama și PT Musim Mas (Grupul Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo (Grupul Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia și PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Grupul Wilmar)	15,7 %
Toate celelalte societăți	18,0 %

(408) Nivelurile individuale ale taxei compensatorii pentru fiecare societate, menționate în prezentul regulament, au fost stabilite pe baza constatărilor acestei anchete. Prin urmare, ele reflectau situația constatată în cursul prezentei anchete în ceea ce privește aceste societăți. Aceste niveluri ale taxei sunt aplicabile exclusiv importurilor de produs în cauză originar din țara în cauză și fabricat de entitățile juridice menționate. Importurile de produs în cauză fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, ar trebui să facă obiectul taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți”. Acestora nu ar trebui să li se aplice niciuna dintre taxele compensatorii individuale.

(409) O societate poate solicita aplicarea acelorași niveluri individuale ale taxei compensatorii în cazul în care își schimbă denumirea ulterior. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei ([66]). Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei aplicabile. În cazul în care schimbarea denumirii societății nu afectează dreptul său de a beneficia de nivelul taxei aplicabile acesteia, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* va fi publicată o notificare privind schimbarea denumirii.

10. **INFORMAȚII ÎN ETAPA PROVIZORIE**

(410) În conformitate cu articolul 29a din Regulamentul de bază, Comisia a informat părțile interesate cu privire la instituirea de taxe provizorii preconizată. Această informație a fost, de asemenea, pusă la dispoziția publicului larg prin intermediul site-ului internet al DG TRADE. Părților interesate li s-a acordat un termen de trei zile lucrătoare pentru a transmite observații privind acuratețea calculelor care le-au fost comunicate în mod specific.

(411) S-au primit observații din partea Grupului Wilmar, a Grupului Permata și a P.T. Ciliandra Perkasa. Comisia a ținut seama de observațiile care au fost considerate a fi de natură administrativă și a corectat nivelurile taxei în consecință.

11. **DISPOZIȚII FINALE**

(412) În interesul unei bune administrări, Comisia va invita părțile interesate să prezinte observații scrise și/sau să solicite o audiere de către Comisie și/sau de către consilierul-auditor în cadrul procedurilor comerciale, până la un termen stabilit.

(413) Constatările privind instituirea taxelor provizorii sunt provizorii și pot fi modificate în etapa finală a anchetei,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă compensatorie provizorie la importurile de esteri monoalchilici ai unor acizi grași și/sau de motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nefosilă, în formă pură sau în amestec, încadrate în prezent la codurile NC ex 1516 20 98 (codurile TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 și 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (codurile TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 și 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (codul TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (codurile TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 și 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (codurile TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 și 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (codurile TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 și 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (codurile TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 și 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (codurile TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 și 3824 99 92 20), 3826 00 10 și ex 3826 00 90 (codurile TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 și 3826 00 90 30) și originare din Indonezia.

(2) Nivelurile taxei compensatorii provizorii aplicabile prețului net, franco frontieră a Uniunii, înainte de aplicarea taxei, al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile enumerate mai jos este stabilit după cum urmează:

Societate	Taxă compensatorie provizorie	Cod adițional TARIC
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibenua Perkasatama și PT Musim Mas (Grupul Musim Mas)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo (Grupul Permata)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia și PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Grupul Wilmar)	15,7 %	B789
Toate celelalte societăți	18,0 %	C999

(3) Punerea în liberă circulație în Uniune a produsului menționat la alineatul (1) este condiționată de depunerea unei garanții echivalente cu valoarea taxei provizorii.

(4) În absența altor dispoziții, se aplică dispozițiile în vigoare privind taxele vamale.

([66]) Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgia.

Articolul 2

(1) Părțile interesate trebuie să transmită Comisiei observațiile lor scrise cu privire la prezentul regulament în termen de 15 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(2) Părțile interesate care doresc o audiere cu Comisia trebuie să formuleze o cerere în acest sens în termen de 5 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Părțile interesate care doresc o audiere cu consilierul-auditor pentru proceduri comerciale trebuie să formuleze o cerere în acest sens în termen de 5 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Consilierul-auditor examinează cererile depuse după acest termen și poate decide dacă acceptă sau nu astfel de cereri, dacă este cazul.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 se aplică pentru o perioadă de patru luni.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 august 2019.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER